

**RAITTIUSKANSAN
KALENTERI**

1931

Turvallisuus

Palvelus

First National Bank

Pääoma ja vararahasto \$75,000.00
Varat yli miljoonan dollarin.

Ulkomaan vaihto parhailla ehdoilla.

J. L. White, kassööri; Yrjö Somero, apulais-kassööri.

ELY,

--

MINN.

FIRST STATE BANK OF ELY

Pääoma \$25,000.00, vararahasto \$25,000.00

Yleinen pankkiliike ja vakuutuksia

M. J. MURPHY, presidentti
LEONARD SLABODNICK, kassööri
JOHN E. JOHNSON, vara-kassööri
O. T. FRIEDSBURG, vara-kassööri
JAMES MOONAN, vara-presidentti
PETER SHAEFFER, vara-presidentti

E L Y,

MINNESOTA

TEILLE ON EDULLISEMPAA SANOA

Fenn-O-Line

Sillä käyttäessänne FENN-O-LINE moottori öljyä, voitte olla varma, että öljy ehkäisee moottorin kulumista, vähentää bentsiinien ja öljyn kulutusta sekä lisää moottorin voimaa ja varmuutta aina samalla voittamattomalla tavalla.

Olkaa varma siitä, että ostamanne öljy sopii, mutta ensiksi olkaa varma siitä, että saatte sen alkuperäisellä FENN-O-LINEN kauppamerkillä varustettuna. Se lähetetään sinivalkeisissa rautasäiliöissä. Saatavana kaikkialla kansalaistemme öljyliikkeistä.

Tottukaa sanomaan "FENN-O-LINE"!

Öljyjen vähittäin myöjät, kirjoittakaa ja kysykää ehtojamme.

FENNIA OIL WORKS CO.

General Offices

CHICAGO,

ILLINOIS

4025 N. Crawford Ave.

Johtavin Amerikan suomalainen öljyvalmistamo.

Herra suopi uuden kevään.

Tuli syksy, lähti linnut
murhe täytti mieleni.
Lakastunut kukka parka
oli vain nyt seurani.

Talven kylmä uhkas viedä
unten ummut ihanat.
Viime kesän ruusut peitti
talven lumet valkeat.

Toivotonna tuota katson,
voimatonna murehdin.
Muuttolinnun poistumista
aallon unta kadehdin.

Aalto uinuu jättien alla
se jo rauhan saanut on.
Mulla sydän tuskaa täysi
rinta raukka rauhaton.

Silloin umpu mulle virkki
kotelonsa suojasta:
Herra antaa uuden kevään
usko, toivo, rakasta.

Silloin taasen ruusut kukkii
päivä paistaa, aalto lyö,
silloin palaa muuttolinnut
poistuu talven synkkä yö.

Vilma.

AJANLASKU

1931

ÄLÄ TUHLAA AIKAA. SIITÄ ON ELÄMÄ TEHTY.
LASKE HUOLELLA MIHIN AIKASI RIITTÄÄ JA
SUORITA TEHTÄVÄSI VIIVYTTELEMÄTTÄ, KOS-
KA ET TIEDÄ ONKO HUOMINEN PÄIVÄ SINUN.

MUISTIINPANOJA

Vuosineljännesmaksut lähettävä Veljeysseuran toimistoon ennen 10:ttä päivää.

Virallisten valinta toimitettava paikallisseuroissa.

1 p. 1863 julisti presidentti Lincoln orjat vapaiksi.

14 p. 1818 syntyi Sakari Topelius.

28 p. Suomen vapaus-sota alkoi v. 1918.

Tammikuu

Hebr. 13: 8-16. — Jes. 55: 1-9. — Jos. 24: 14-16.

1 T **Uuden vuoden p.**
2 P Aapeli
3 L Elmo ☺

Kol. 2: 8-15. — Joh. 1: 29-34. — Ps. 73: 23-28.

4 S **Uudenv. j. sunn.**
5 M Lea

2 Kor. 4: 3-6. — Joh. 8: 12. — Jes. 2: 2-5.

6 T **Loppiainen, Harri**
7 K Augusti
8 T Ilmo
9 P Veli, Veikko
10 L Nyyrikki ☺

Hebr. 3: 1-8. — Joh. 7: 14-18. — Sananl. 1: 7-10.

11 S **1 s. Loppiais., Karl**
12 M Toini
13 T Nuuti
14 K Sakari
15 T Siviä
16 P Ilmari
17 L Anttoni

Es. 2: 11-16. — Joh. 4: 5-26. — 1 Moos. 12: 1-4.

18 S **1 s. Loppiais.** ☺
19 M Henricki
20 T Reijo
21 K Aune
22 T Tiera
23 P Eine, Meri
24 L Mies, Jaari

Hebr. 11: 1-10. — Joh. 4: 27-42. — 2 Kun. 5: 1-15.

25 S **3 s. Loppiais., Paavo** ☺
26 M Aarno
27 T Viljo
28 K Kaarle
29 T Valtteri
30 P Hillervo
31 L Alii

Helmikuu

Hebr. 12: 1-7. — Matt. 21:
18-22. — Ps. 40: 2-4.

- 1 S 4 s. Loppiaisesta
- 2 M Aamu
- 3 T Utria
- 4 K Armi
- 5 T Juhana Ludvig
- 6 P Terhikki
- 7 L Riku

Jes. 52: 9-10. — Joh. 1:
16-18. — Ps. 96: 1-9.

- 8 S. Kynttelipäivä
- 9 M Naimi
- 10 T Elina
- 11 K Talvikki
- 12 T Elma
- 13 P Altti
- 14 L Voitto

Jaak. 2: 8-13. — Joh. 12:
23-33. — Jes. 52: 13-15.

- 15 S Laskiaissunn., Sipri
- 16 M Julius, Julia
- 17 T Väinö, Väinämö
- 18 K Kaino
- 19 T Kauppo
- 20 P Helinä
- 21 L Keijo

Hebr. 12: 8-13. — Matt.
16: 21-23. — 1 Moos.
3: 1-15.

- 22 S 1 s. Paastossa
- 23 M Tero
- 24 T Matti
- 25 K Suometar,
- 26 T Nestori
- 27 P Torsti
- 28 L Onni

MUISTIINPANOJA

Raittiusviikkoa vietetään 22 p. alkavalla viikolla Veljeysseuran toimesta. Raittiusseurat toimivat juhlatilaisuuksia, joissa kootaan varoja Veljeysseuran puhujarahastoon. Kirkoissa puhutaan myöskin raittiin elämän siunauksesta.

5 p. 1804 syntyi J. L. Runeberg.

12 p. Lincolnin syntymäpäivä.

22 p. Washingtonin syntymäpäivä.

28 p. Kalevalan ilmestymisen vuosipäivä, jota vietetään suomalaisen sivistyksen juhlapäivänä kaikkialla, missä valistunutta suomalaista väestöä asustaa.

Kalevalan ensi painos valmistui v. 1835.

MUISTIINPANOJA

19 p. Elias Lönnrot kuoli v. 1884.

21 p. Kevätpäivän tasaus.

31 p. Presbyteriläinen kirkkokunta päätti alottaa koko maailmaa käsittävän raittius-taistelun,

Maaliskuu

1 Joh. 2: 7-14. — Luuk. 7:
36-50. — 2 Moos. 14: 13-15.

- 1 S 2 s. Paastossa, Alpo
- 2 M Kanerva
- 3 T Kaukomieli, Kauko
- 4 K Adrian
- 5 T Laila, Leila
- 6 P Tarmo
- 7 L Taru

Room. 16: 17-20. — Joh.
7: 19-31. — Sak. 3: 1-5.

- 8 S 3 s. Paastossa
- 9 M Auvo
- 10 T Aura
- 11 K Kalervo
- 12 T Reko
- 13 P Hirvo
- 14 L Matilda

Ps. 78: 18-25. — Joh. 6:
24-36. — 2 Moos.
16: 11-21.

- 15 S Puolipaastosunn.
- 16 M Iikka
- 17 T Kerttu
- 18 K Eetu
- 19 T Jooseppi
- 20 P Suonio
- 21 L Pentti

Ilm. 3: 7-13. — Joh. 11:
47-57. — Jes. 50: 4-11.

- 22 S 5 s. Paastossa
- 23 M Akseli
- 24 T Kaapo

Jes. 58: 8. — Luuk. 1:
39-45. — Jes. 35: 1-4.

- 25 K Marian päivä
- 26 T Immanuel
- 27 P Soini
- 28 L Armas

Ilm. 3: 14-22. — Joh. 12:
1-16. — Ps. 111.

- 29 S Palmusunnuntai
- 30 M Usko
- 31 T Irma, Irmeli

Huhtikuu

1 K Harras ☺
2 T Pellervo

Ps. 22: 7-22. — Joh. 19:
25-30. — 3 Moos.
16: 29-34.

3 P Pitkäperjantai
4 L Ukko

1 Kor. 15: 12-21. — Joh.
20: 1-10. — Ps.
118: 14-24.

5 S Pääsiäispäivä, Irene

2 Kor. 5: 15-21. — Joh.
20: 11-18. — Ps. 16: 8-11.

6 M 2 Pääsiäispäivä
7 T Arpia
8 K Suoma ☺
9 T Eljas
10 P Rautia
11 L Verna

Ap. t. 3: 12-20. — Joh. 21:
1-14. — 1 Moos. 32: 24-31.

12 S 1 s. Pääsiäisestä
13 M Tellervo
14 T Vorna, Tiburtius
15 K Tuomi, Linda
16 T Jalo ☺
17 P Otto
18 L Valto

1 Piet. 5: 1-4. — Joh. 21:
15-25. — Ps. 23.

19 S 2 s. Pääsiäisestä
20 M Lauha
21 T Anssi
22 K Alina
23 T Yrjö, Jyrki ☺
24 P Pertti
25 L Markku

Hebr. 4: 9-16. — Joh. 17:
6-10. — Jes. 40: 26-31.

26 S 3 s. Pääsiäisestä
27 M Anto
28 T Armo
29 K Tornia
30 T Mirjami, Mirja ☺

MUISTIINPANOJA

9 p. 1802 syntyi Elias Lönnrot.

Vuosineljännesmaksut Veljeysseuralle ennen 10:tta päivää. Virallisten vaali toimitetaan paikallisluottosissa.

15 p. "suviyöt".

30 p. Washington tuli Yhdysvaltain ensimmäiseksi presidentiksi.

MUISTIINPANOJA

1 p. 1898 alkoi Suomen yleinen väkijuomalakko.

6 p. runoilija J. L. Runeberg kuoli 1877.

8 p. 1919 Yhdysvaltain hallitus tunnusti Suomen itsenäisyyden.

10 p. "Äitien päivä".

12 p. 1806 syntyi J. W. Snellman

12 p. sukunimien suomalais-tuttamispäivä.

16 p. Suomen armeijan lipujuhla.

16 p. 1839 syntyi Hilda Hellman. Suomen varsinainen raittiustyön alkaja.

24 p. 1833 pidettiin ensimmäinen yleinen Amerikan raittiuskokous.

25 p. Urpo suveksi sääntää. Perttu talveksi kääntää.

30 p. Hautainkukituspäivä.

Toukokuu

1 P Vappu
2 L Vuokko

Hebr. 5: 1-10. — Joh. 17:
11-17. — Sak. 13: 1.

3 S 4 s. Pääsiäisestä
4 M Laimi
5 T Mainikki, Jenny
6 K Ylermi
7 T Helmi
8 P Helno ☺
9 L Timo

Hebr. 7: 19-28. — Joh. 17:
18-23. — 2 Moos. 17: 8-15.

10 S Rukoussunnuntai
11 M Lotta
12 T Juhana
13 K Floora, Kukka

Hebr. 10: 12-18. — Joh.
17: 24-26. — Ps. 110: 1-4.

14 T Helatorstai
15 P Sohvi
16 L Esteri ☺

Kol. 3: 1-10. — Joh. 15:
18-25. — 1 Kun. 19: 8-14.

17 S 6 s. Pääsiäisestä
18 M Erkki, Eero
19 T Eemeli, Milja
20 K Lilja, Lilli
21 T Kosti, Kostia
22 P Hemminki
23 L Lyyti, Lyyli ☺

Es. 2: 17-22. — Joh. 15:
10-17. — Hes. 36: 25-27.

24 S Helluntaipäivä

1 Kor. 12: 12-27. — Joh.
6: 44-51. — Jes. 44: 1-6.

25 M 2 Helluntaipäivä
26 T Vilhelmiina, Panu
27 K Ritva
28 T Alma
29 P Oiiva
30 L Osmo ☺

1 Joh. 3: 1-9. — Joh. 15:
1-9. — 4 Moos. 6: 22-27.

31 S P. Kolminais. p.

Kesäkuu

- 1 M Teemu
- 2 T Vendla
- 3 K Orvokki
- 4 T Toivo
- 5 P Sulevi
- 6 L Kustaa, Kyösti

Room. 1: 16-17. — Luuk.
12: 13-21. Dan. 5: 1-9,
13-17, 25-30.

- 7 S 1 s. Kolminais. p.
- 8 M Salomo
 - 9 T Ensio, Ensi
 - 10 K Seppo
 - 11 T Impi, Immi
 - 12 P Esko
 - 13 L Raili

Room. 1: 18-25. — Luuk.
14: 25-35. — Ps. 36: 6-11.

- 14 S 2 s. Kolminais. p.
- 15 M Vieno
 - 16 T Salama
 - 17 K Urho
 - 18 T Tapio
 - 19 P Siiri
 - 20 L Into

Room. 2: 1-16. — Luuk.
15: 11-32. — Hes.
34: 11-16.

- 21 S 3 s. Kolmin. p.
- 22 M Kielo, Pauliina
 - 23 T Aatu, Adolf

Ap. t. 17: 22-31. — Luuk.
1: 5-17. — Jes. 54: 7-10.

- 24 K Joh. Kastajan päivä
- 25 T Ahvo
 - 26 P Rauno
 - 27 L Elvi

Room. 2: 17-29. — Joh. 8:
1-11. — Miik. 6: 8.

- 28 S 4 s. Kolmin. p.
- 29 M Pietari
 - 30 T Päiviö

MUISTIINPANOJA

1 p. 1919 Suomen yleinen
Kieltolaki astui voimaan.

S. K. R. Veljeysseuran vuosikokous Soudanissa, Minn. Johtokunnan määrääminä päivinä.

2 p. Turun kaupunki ynnä luostari ja Tuomiokirkko paloiivat 1429.

4 p. Yhdysvaltain naisten äänioikeus hyväksyttiin Senatissa 1919.

21 p. Kesäpäivän tasaus.

25 p. Augsburgin tunnustuksen 400-vuotismuisto.

MUISTIINPANOJA

Vuosineljännesmaksut Veljeysseuralle ennen 10:ttä päivää. Virallisten vaali toimitetaan paikallisseuroissa.

4 p. Itsenäisyyden julistuksen muistopäivä Yhdysvalloissa.

4 p. J. W. Snellman kuoli v. 1881.

17 p. kuoli Hilda Hellman.

25 p. "Jaakkona jalalle. Uotina orrelle".

27 p. 1914 alkoi maailman sota. "Syksyä Uolevista, kevättä Kynttelistä".

31 p. 1897 oli 1:nen yleinen suomalainen laulujuhla S. K. R. V. Seuran toimista Republic, Mich.

Heinäkuu

- 1 K Aaro
- 2 T Vanamo, Linnea
- 3 P Arvo
- 4 L Ulla

Room. 3: 19-27. — Joh. 1:
45-51. — 2 Moos. 19: 3-6.

- 5 S 5 s. Kolmin. p.
- 6 M Esa, Esaias
 - 7 T Klaus
 - 8 K Turo
 - 9 T Iita
 - 10 P Salma
 - 11 L Elli, Eleonora

Room. 3: 28-31. — Matt.
5: 17-19. — 1 Sam.
15: 22-29.

- 12 S 6 s. Kolmin. p.
- 13 M Oras, Joel
 - 14 T Hely, Aliisa
 - 15 K Rauni
 - 16 T Reino
 - 17 P Ossi
 - 18 L Rietti, Riika

1 Joh. 1: 1-7. — Joh. 13:
31-32. — 2 Moos. 34: 4-9.

- 19 S 7 s. Kolmin. p.
- 20 M Marketta
 - 21 T Johanna
 - 22 K Matleena, Leena
 - 23 T Olli
 - 24 P Kirsti
 - 25 L Jaakko

Room. 4: 1-8. — Matt. 7:
12-14. — 1 Kun. 18: 36-39.

- 26 S 8 s. Kolmin. p.
- 27 M Unikeon päivä
 - 28 T Atso
 - 29 K Olavi, Uolevi
 - 30 T Asta
 - 31 P Helena

Elokuu

1 L Maire

2 Room. 6: 19-23. — Luuk.
12: 42-48. 1 Moos. 39: 1-5.

2 S 9 s. Kolmin. p.
3 M Maria, Meeri
4 T Veera
5 K Salme
6 T Toimi, Sikstus
7 P Lahja
8 L Sylvi

Room. 5: 1-11. — Joh. 8:
21-30. 1 Moos. 18: 20-33.

9 S 10 s. Kolmin. p.
10 M Lauri
11 T Sanna
12 K Klaara
13 T Okko, Alfonso
14 P Onerva, Sven
15 L Marjatta

Room. 5: 12-21. — Matt.
21: 28-31. — Dan. 9: 15-19.

16 S 11 s. Kolmin. p.
17 M Verner
18 T Lemmitty
19 K Mauno
20 T Samuli
21 P Sulo
22 L Iivari, Iivo

Room. 6: 12-18. — Matt.
12: 33-37. — 1 Sam.
3: 1-10.

23 S 12 s. Kolmin. p.
24 M Pärttyli, Perttu
25 T Loviisa
26 K Ilma, Ilmi
27 T Pohto, Rolf
28 P Tauno
29 L Iines

Room. 7: 1-6. — Matt. 5:
43-6: 4. — 1 Moos.
50: 15-21.

30 S 13 s. Kolmin. p.
31 M Arvi

MUISTIINPANOJA

“Lauri lampaat keritsee,
Perttuli humalat silpoo”.

18 p. 1920 Yhdysvaltain naisille myönnettiin äänioikeus.

22 p. 1817 syntyi kuuluisa r.-puhuja John Cough.

“Sitä sää syksynä, mitä päivä Pärttylinä”.

25-26 p. 1898 pidettiin Amerikan suomalaisten sanomalehtimiesten 1:nen kokous Calumetissa, Michiganissa.

MUISTIINPANOJA

Syyskuu

1 T Alku
2 K Sinikka, Toora
3 T Soilikki,
4 P Mooses
5 L Mainio

Room. 7: 7-25. — Joh. 5:
1-14. — Ps. 50: 14-23.

6 S 14 s. Kolmin. p.
7 M Inari, Regina
8 T Talmi
9 K Isto, Evert
10 T Kalevi
11 P Sanderi, Sandra
12 L Valma

Room. 8: 1-11. — Luuk.
10: 38-42. — 1 Kun.
17: 8-16.

13 S 15 s. Kolmin. p.
14 M Iida
15 T Siro
16 K Hellevi, Tekla
17 T Liisa
18 P Tyyne
19 L Viena

Room. 8: 28-39. — Joh.
11: 21-45. — 1 Kun.
17: 17-24

20 S 16 s. Kolmin. p.
21 M Kaipia, Matteus
22 T Mauri
23 K Mielikki
24 T Jurva, Alvar
25 P Kullervo
26 L Lappi

Room. 9: 1-13. — Mark. 2:
18-28. — Ps. 139: 23-24.

27 S 17 s. Kolmin. p.
28 M Lippo, Lennart
29 T Mikael, Mikko
30 K Nousia, Helge

Työnpäivä ensimmäinen maanantai syyskuussa kaikkialla Yhdysvalloissa.

3 p. Yhdysvaltain itsenäisyys tunnustettiin 1783.

3 p. v. 1905 Suomen kaarti lakkautettiin.

9 p. 1828 syntyi Leo Tolstoi.

11 p. 1869 pidettiin ensimmäinen yleinen kieltolakipuolueen kokous.

23 p. Syyspäivän tasaus.

Lokakuu

- 1 T Valio
2 P Äänis, Ludvik
3 L Raimo, Eevald

Ps. 91: 7-12. — Mark. 10:
13-16. — 1 Moos. 28: 10-22.

- 4 S Mikkelinpäivä
5 M Inkeri
6 T Raikas, Bruno
7 K Pirkko
8 T Hilja
9 P Ilona
10 L Alekski

Room. 10: 1-13. — Joh. 9:
24-41. — Ps. 32: 1-7.

- 11 S 19 s. Kolmin. p.
12 M Aarre, Walfrid
13 T Taina, Ebba
14 K Elsa
15 T Helvi, Heta
16 P Sirkka, Saga
17 L Saini

Room. 10: 13-21. — Matt.
13: 44-46. — Jes. 5: 1-7.

- 18 S 20 s. Kolmin. p.
19 M Uljas
20 T Kauno
21 K Ponteava
22 T Irja
23 P Severi
24 L Pasi

Room. 11: 1-12. — Matt.
16: 1-4. — Joon. 3.

- 25 S 21 s. Kolmin. p.
26 M Manda
27 T Hellä, Helli
28 K Simo
29 T Urmas, Alfred
30 P Eila, Kustaava
31 L Artturi, Arto

MUISTIINPANOJA

Vuosineljännesmaksut Veljeyseuralle ennen 10:tä päivää. Virallisten vaali toimitetaan paikallisseuroissa.

10 p. Aleksis Kivi syntyi 1834.

14 p. Tarton rauha v. 1920.
14 p. Sensuuri pantiin toimeen Suomessa v. 1829.

30 p. 1905 alkoi Suomen suurlakko.

31 p. Suomen eduskunta hyväksyi yleisen kieltoain 1907.

31 p. "Maailman säästäväisyyspäivä",

MUISTIINPANOJA

6 p. 1905 päättyi Suomen suurlakko.

9 p. Henrik Gabriel Porthan syntyi v. 1739.

10 p. Martin Luther syntyi 1483.

13 p. 1909 "Pussyfoot" Johnson Amerikan kielto lakivirkailija raastettiin alas puhujalavalta Englannissa, piesttiin ja raadeltiin kadulla. Sen tekivät ylioppilaat.

17 p. v. 1874 perustettiin Naisten Kristillinen Raittiusliitto

18 p. 1883 perustettiin Turun ehdoton raittius-seura.

"Liisan liukkaat, Kaisan kaljamat".

Kuukauden viimeinen torstai "kiitospäivä" kautta maamme.

"Anterus pyhien alku",

Marraskuu

Ilm. 7: 13-17. — Matt. 5:
13-16. — 5 Moos. 34: 1-6.

- 1 S Pyh. miest. p.
2 M Topi
3 T Terho, Erland
4 K Hertta
5 T Reima
6 P Kustaa Aadolf
7 L Taisto

Room. 11: 25-32. — Mark.
12: 41-44. — Ps. 85: 9-14.

- 8 S 23 s. Kolmin. p.
9 M Teuvo, Teodor
10 T Martin Luther
11 K Anja
12 T Kyrö
13 P Ano
14 L Iiris

1 Kor. 15: 35-50. — Joh.
6: 37-40. Ps. 39: 9-14.

- 15 S 24 s. Kolmin. p.
16 M Aarne, Aarni
17 T Einari, Eino
18 K Jousia
19 T Aili, Aila
20 P Jalmari
21 L Hilma

1 Kor. 15: 51-57. — Luuk.
13: 22-29. Ps. 126.

- 22 S Tuomiösuunnuntai
23 M Ismo, Klemetti
24 T Lempi
25 K Katri, Kaarina
26 T Yhdysv. Kiitosp.
27 P Hilikka
28 L Sorjo

Hebr. 8: 8-12. — Luuk. 4:
16-22. — Ps. 100.

- 29 S 1 s. Adventissa
30 M Antti, Antero

S. K. R. VELJEYSSEURAN TOIMISTO:
Ishpeming, Michigan.

VELJEYSSEURAN JOHTOKUNNAN
JÄSENET:

- Mr. Esa Torkko, puheenjohtaja, Soudan, Minn.
Mrs. Anna Leino, varapuheenjohtaja, 106 E. Harvey St., Ely, Minn.
Mrs. Minnie P.-Mäki, kirjuri, 116 E. Division St., Ishpeming, Mich.
Mr. Sam Koskela, rahastonhoitaja, Floodwood, Minn.
Mr. Victor Mäki, R. 1, Box 68, Cloquet, Minn.
Mrs. Maria Heino, Box 541, Eveleth, Minn.
Mrs. Selma Varkaus, Box 26, Floodwood, Minn.
-

S. K. R. VELJEYSSEURAAN KUULUVAT
PAIKALLISSEURAT:

- Aamurusko — Mr. John Kujala, 402 Cäse St., Negaunee, Mich.
Elo — Mrs. Fiina Wicklund, Box 15, Winona, Mich.
Elon Toivo — Mr. Isaac Karvonen, R. F. D. No. 1, Box 21, Atlantic Mine, Mich.
Ilmarinen — Mr. John Lauttamus, 321 Sixth St., Cloquet, Minn.

- Ilon Ääni — Mrs. Lizzie Liedes, L. Box 26, Sand Coulee, Mont.
- Kaiku — Mrs. Maria Törne, L. Box 395, Bessemer, Mich.
- Kaleva — Miss Ida H. Koskela, Box 1, Kearsarge, Mich.
- Kannel — Mr. Henry T. Niemi, 1123 Broadway, Superior, Wis.
- Korven Kukka — Mr. F. W. Thompson, L. Box 188, Amasa, Mich.
- Metsän Kukka — Mrs. Amalia Harju, Box 212, Palmer, Mich.
- Onnen Satama — Mr. J. K. Kytölä, Box 161, Covington, Mich.
- Onnen Ääni — Mrs. Selma Varkaus, Box 26, Floodwood, Minn.
- Otava — Mr. Henry Similä, Box 237, Mohawk, Mich.
- Palon Riento — Mr. August Halmetoja, Palo, Minn.
- Pelastuksen Sankari — Mr. Emil Peterson, 218 Queen St. West, Sault Ste. Marie, Ont. Canada.
- Pohjan Tähti — Mrs. Selma Kujala, 1130 Summit St., Hancock, Mich.
- Pohjan Leimu — Mrs. Aino Carlson, Box 711, Soudan, Minn.
- Pohjan Valo — Mr. Arvid Peura, R. 2, Moose Lake, Minn.
- Rajan Vartia — Mr. Matti Manner, 13309 Woodrow Wilson, Detroit, Mich.

- Soihitu — Mrs. Kathryn Nikkilä, Box 49, Dodgeville, Mich.
- Suomen Ruusu — Mr. John Luhtala, 3509 Detroit Ave., Cleveland, Ohio.
- Sulo — Mr. Matti Johnson L. Box 704, Jacksonville, Ohio.
- Taimi — Mr. Herman Ranta, Box 45, Palmer, Mich.
- Toivon Tähti — Miss Edith Note, Kenwood, Box 125, Duluth, Minn.
- Toivola — Mr. Matti Hurja, Crystal Falls, Mich.
- Turva — Mr. Tuomas Ranta, 814 Seymour St., Sault Ste. Marie, Mich.
- Tyyni — Mr. Evert Ruuska, 1044 W. Fifth St., Erie, Pennsylvania.
- Uusi Toivo — Mr. Onni Laitinen, 705 Butler Ave., New Castle, Pennsylvania.
- Valon Aural — Mr. Matti Hautala, R. 1, Box 81, Iron, Minn.
- Valon Lähde — Mrs. Maria Abramson, Box 95, Eveleth, Minn.
- Vesi — Mr. John Palmgord Sr., 3 E. Harvey St., Ely, Minn.
- Väinö — Mrs. Hilja Koivisto, 319 E. Vine St., Ishpeming, Mich.
-

RAITTIUSLIITTOJA:

Illinoisin Raittiusliitto.

- Mr. Matti Niemi, puheenjohtaja, 536 South Ave.,
Waukegan, Ill.
Mr. Arthur Asiala, varapuheenjohtaja, 4444 Sac-
ramenti St., Chicago, Ill.
Mr. Herman Kilponen, kirjuri, 321 Ravine Ave.,
Waukegan, Ill.
Miss Ida Kivistö, varakirjuri, Waukegan, Ill.
Mrs. A. Hayskar, rahastonhoitaja, 1701 Elmwood
Ave., Wilmette, Ill.
Mrs. P. E. Sundwall, rahastonkirjuri, 3701 Bos-
worth Ave., Chicago, Ill.

*Idän Suomalaisen Raittiuskansan Liiton
johtokunta.*

- Mr. Leander Hill, esimies, 155 Center St., Quincy,
Mass.
Mr. Victor Rajala, kirjuri, 29 Wilson St., Quincy,
Mass.
Mr. Otto Lanson, rahastonhoitaja, 33 Garnet St.,
Fitchburg, Mass.
Mrs. Lange, rahastonkirjuri, 59 Simond Street,
Fitchburg, Mass.
Mr. Emil Ranta, 10 Forest St., Rockport, Mass.
Mr. Henry Lahikainen, 87 Coleman St., Gardner,
Mass.
Mr. John Kokko, L. Box 1253, Maynard, Mass.
Mr. Kalle Savinen, 7 Day St., Lanesville, Mass.
Mr. Ernest W. Niemi, 2 Oakwood Bl., Worcester,
Mass.

*Minnesotan raittiusliiton johtokunnan jäsenten
osoitteet.*

- Mr. John Romppainen, puheenjohtaja, Box 1674,
Hibbing, Minn.
Mrs. Anna Leino, varapuheenjohtaja, E. Harvey
St., Ely, Minn.
Mr. Heikki Moilanen, kirjuri, Box 615, Virginia,
Minn.
Mr. Otto Wäänänen, rahastonhoitaja, 615—12th
St., Virginia, Minn.
Mrs. Minnie Aho, 225 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Mr. Herman Heino, 208—4th St., Virginia, Minn.
Mr. Victor Frasm, Mt. Iron, Minn.

*Minnesotassa olevan hallituksen suomalaisen
kieltolakivalvojan osoite.*

- Mr. Matti Viitala, Divisional-Chief, Room 21 P. O.
Bldg., Duluth, Minn.

*Ohion, Pa. & W. Va. Suom. Raittiusliiton
johtokunta 1930.*

- John Kalvesmäki, esimies, 903 Dushave St., New
Castle, Pa.
Isaak Pollari, varaesimies, 441 Ward Ave.,
Girard, Ohio.
Emil Kiviniemi, rahastonhoitaja, Middlefield, O.
Carl G. Uitto, kirjuri, 2137 Grandview St. S. E.,
Warren, O.
Fanny Haapa, varakirjuri, 228 Chestnut St.,
Fairport, Ohio.

- Hilja Jussila, johtokunnan jäsen, 1023 Buffalo St., Conneaut, Ohio.
 Onni Syrjäniemi, johtokunnan jäsen, 4706 Detroit Ave., Cleveland, Ohio.

ITSENÄISINÄ TOIMIVIA RAITTIUS-
SEUROJA:

- Aamun Koitto, — raittiusseura, 22 Grove St., Fitchburg, Mass.
 Tähti, — raittiusseura, 2061 Lexington Ave., New York, N. Y.
 Uljas Koitto, raittiusseura, mr. F. Nelson, Nelson St., Quincy, Mass.
 Hedelmä, — raittiusseura, 203 Clinton Street, Warren, Ohio.
 Voiton Lippu, — raittiusseura 532 Fourth St., Monessen, Pennsylvania.
 Sovinto, — raittiusseura, 82 Oak St., Ashtabula Harbor, Ohio.
 Kasvi, — raittiusseura, 525 Eagle St., Fairport Harbor, Ohio.
 Kilpi, — raittiusseura, 941 Day Street, Conneaut, Ohio.
 Onnen Toivo, — raittiusseura, L. Box 278, Burton, Ohio.
 Toivon Alku, — raittiusseura, mr. Isaac Pollari, 441 Ward Ave., Girard, Ohio.
 Elämän Toivo, — raittiusseura, Box 538, Weirton, W. Virginia.

- Yksimielisyyden Aalto, — raittiusseura, Marquette, Mich.
 Valon Tuote, — raittiusseura, 125 Third St. N., Virginia, Minn.
 Sovinto, — raittiusseura, 202 Mahoning St., Sampo hall, Hibbing, Minn.
 Rauhan Koti, — raittiusseura, Box 273, Mountain Iron, Minn.
 Taisto, — raittiusseura, Cook, Minnesota.
 Sivuuttaja, — raittiusseura, 616 McAlister Ave., Waukegan, Ill.
 Majakka, — raittiusseura, 1021 State Street, De Kalb, Ill.
 Siirtola, — raittiusseura, % mr. A. Hayskar, 101 Wells St., Room 602, Chicago, Ill. .

ANTI-SALOON LIITTO:

- Anti-Saloon League of America, Westerville, Ohio.

TIETO-OSASTO

MAAILMAN YHTEINEN TIETOMÄÄRÄ LISÄÄNTYY NIIN NOPEASTI, ETTÄ ON MAHDOTON SÄILYTTÄÄ EDES PIENTÄ OSAA SIITÄ MUISTISSA. JA SIKSI ON TÄRKEÄÄ TIETÄÄ, MISTÄ LÖYTÄÄ KULLOINKIN TARVITTAVAT TIEDOT.

TERVEYSTILASTOA KIELTOLAIN AIKANA.

Keuhkotautiin kuolleitten lukumäärä alentunut 50%, siis puoleen siitä mitä tämä pelätty tauti vei parhaana vuotena ennen kieltolakia. Täten säästy 67,000 parhaassa elinvoimassaan olevaa ihmistä.

Lapsihalvaukseen kuolleitten luku on vähentynyt 66% sitten vuoden 1920. Tämä tauti, joka on kaikkien vanhempien kauhu, on siis menettämättänsä.

Munuaistautiin kuolleitten lukumäärä on laskenut 20% sitten vuoden 1920.

Keuhkokuumeeseen kuolleitten lukumäärä on pienentynyt 33% sitten vuoden 1920.

Lavantautiin kuolleitten lukumäärä alentunut 46% sitten vuoden 1920.

Henkitorven tulehdukseen kuolleitten lukumäärä alentunut 60% sitten vuoden 1920.

Lasten kuolevaisuus alle yhden ikävuoden alentunut 30%.

Lasten kuolevaisuus alle 5 ikävuoden on vähentynyt 42%.

Uskokaa, jos tahdotte, mutta täten on säästynyt kansakunnalle 200,000 nuorta elämää, tehden enemmän kuin kahden miljoonan hengen säästön kymmenen vuoden ajalla.

*Buffalo Citizens Committee of 17,000
for Law Enforcement,
99 Robie Ave. Buffalo, N. Y.*

MERKKIEN SELITYKSIÄ.

Uusi kuu ☾. Ensimmäinen neljännes ☽. Täysi kuu ☽. Viimeinen neljännes ☾.

ETÄISYYKSIÄ YNNÄ MUITA.

Etäisyys maasta kuuhun on 238,862 mailia (384,411 kilometriä).

Etäisyys maasta aurinkoon on 92,897,416 mailia (149,504,201 kilometriä).

Valon nopeus on 186,324 mailia (299,860 kilometriä) sekunnissa.

Maapallon puoliläpileikkaus päiväntasaajan kohdalta (Equatorial Radius) on 3,963 mailia sekä navoilta (Polar Radius) 3,950 mailia.

Planeettien etäisyys auringosta.

Merkuriuksen	35,959,471	mailia
Veenuksen	67,193,663	„
Marssin	154,542,642	„
Neptunuksen	2,793,409,769	„

Aika, mikä kuluu kiertäessä auringon ympäri.

Maapallon	365	päivää
Merkuriuksen	88	„
Veenuksen	222	„
Marssin	678	„
Jupiterin	12	vuotta
Uranuksen	84	„
Neptunuksen	164	„

Hän teki kuun aikoja jakamaan, ja aurinko tietää laskemisensa. Ps. 104: 18.

Kiittäkää Häntä, aurinko ja kuu, kiittäkää Häntä, kaikki kirkkaat tähdet!

Kiittäkää Häntä, te taivasten taivaat, ja vedet, jotka olette taivasten päällä!

Kiittäköt ne Herran nimeä, sillä Hän käski, ja ne luotiin. Ps. 148: 3—5.

Aika eri paikoissa.

Aika eri osissa maailmaa verrattuna Washingtonin, D. C., New Yorkin ja Bostonin aikaan, kun se näissä kaupungeissa on kello 12 päivällä.

Chicagossa	kello 11 a. p.
Denverissä	„ 10 a. p.
San Franciscossa	„ 9 a. p.
Lontoossa	„ 5 i. p.
Roomassa	„ 6 i. p.
Rio de Janeirossa	„ 2 i. p.
Jerusalemmissä	„ 7 i. p.
Halifaxissa	„ 1 i. p.
Pariisissa	„ 5.09i.p.
Pietarissa	„ 7 i. p.
Bombayssa	„ 10 i. p.
Irkutskissa	„ 12 yöllä
Hong Kongissa — seuraava p. ...	„ 1 a. p.
Yokohamassa — seuraava p. ...	„ 2 a. p.
Melbournessa seuraava päivä ...	„ 3 a. p.

Kirkkovuosi.

Kirkkovuosi alkaa 1:llä Adventti-sunnuntailla, joka on lähinnä ennen tai jälkeen marrask. 30 päivää. Kirkkovuosi päättyy Tuomiosunnuntaila, joka on 1:sen Adventin edellinen pyhä.

Pääsiäinen määrätään vuosittain seuraavalla tavalla.

Pääsiäinen on maalisk. 21 päivän jälkeen olevan täyden kuun jälkeisenä sunnuntaina. Jos täysi kuu sattuu sunnuntaiksi, on pääsiäinen seuraavana sunnuntaina.

MAAILMAN VALTIOT

valtakunnat.

Valtakunnan nimi ja hallitusmuoto	pinta-ala		asukasl.	pääkaupunki
	km ²	milj.		
Abessinia, keisarik.	900,000	10.0	—	Addis Abeda
Afganistan, emirik.	635,000	7.0	—	Kabul
Albania, kuningask.	45,000	0.8	—	Tirana
Andorra, tasavalta	453	0.0	—	Andorra la Vieja
Arabia (useita), monarkia	2,400,000	7.0	—	— — — —
Argentina, liittotasav.	2,793,000	10.6	—	Buenos Aires
Belgia (y. siirtom.), kuningask.	2,470,000	27.1	—	Bryssel
Bhutan, ruhtinask.	52,000	0.3	—	Bhutan
Bolivia, tasavalta	1,590,000	3.5	—	Sucre
Brasilia, liittotasavalta	8,511,000	38.0	—	Rio de Janeiro
Bulgaria, kuningaskunta	103,000	5.6	—	Sofia
Chile, tasavalta	752,000	4.0	—	Santiago
Colombia, tasavalta	1,283,000	8.1	—	Bogota
Costarica, liittotasavalta	49,000	0.5	—	San Jose
Danzig, vapaakaupunki	2,000	0.4	—	Danzig
Ecuador, tasavalta	307,000	2.0	—	Quito
Eesti, tasavalta	48,000	1.1	—	Tallinna
Egypti, kuningaskunta	1,000,000	14.4	—	Kairo
Englanti (y. siirtom.), kuningask.	34,820,000	472.1	—	Lontoo
Espanja (y. siirtom.), kuningask.	555,000	23.4	—	Madrid
Guatemala, liittotasavalta	110,000	2.1	—	Guatemala
Haiti, tasavalta	26,000	2.3	—	Port au Prince
Hollanti (y. siirtom.), kuningask.	2,076,000	60.9	—	Haag
Honduras, liittotasavalta	115,000	0.8	—	Tegucigalpa
Islanti, kuningaskunta	103,000	0.1	—	Reykjavik
Italia (y. siirtom.), kuningask.	2,422,000	51.1	—	Rooma
Itävalta, liittotasavalta	84,000	6.7	—	Wien
Japani (y. siirtom.), keisarik.	678,000	86.2	—	Tokio
Jugoslavia, kuningaskunta	249,000	13.2	—	Belgrad
Kiina, tasavalta	11,816,000	461.6	—	Nanking
Kreikka, tasavalta	127,000	6.2	—	Ateena
Kuuba, tasavalta	115,000	3.6	—	Habana
Latvia, tasavalta	66,000	1.9	—	Riika
Liberia, tasavalta	95,000	2.0	—	Monrovia
Liechtenstein, ruhtinaskunta	159	0.1	—	Vaduz
Liettua, tasavalta	56,000	2.3	—	Kaunas
Luxemburg, suurherttuakunta	2,586	0.3	—	Luxemburg
Meksikko, liittotasavalta	1,969,000	14.9	—	Mexiko
Monaco, ruhtinaskunta	21	0.0	—	Monaco
Nicaragua, tasavalta	127,000	0.7	—	Managua

Nipal, monarkia	140,000	5.6	Khatmandu
Norja (y. siirtom.), kuningaskunta	389,000	2.8	Oslo
Panama, tasavalta	84,000	0.5	Panama
Paraguay, tasavalta	450,000	0.8	Asuncion
Persia, monarkia	1,627,000	9.0	Teheran
Peru, tasavalta	1,383,000	6.1	Lima
Portukali (y. siirtom.), tasavalta	2,521,000	17.2	Lissabon
Puola, tasavalta	388,000	30.2	Varsova
Ranska (y. siirtom.), tasavalta	12,022,000	102.4	Parisi
Rumania, kuningaskunta	295,000	17.7	Bukarest
Ruotsi, kuningaskunta	448,000	6.1	Tukholma
Saarin alue, kansainvälinen alue	1,926	0.8	Saärbriicken
Saksa, liittotasavalta	469,000	63.4	Berlin
San Marino, tasavalta	59	0.0	Marino
San Salvador, tasavalta	34,000	1.7	San Salvador
Siam, kuningaskunta	518,000	10.6	Bankok
Santo Domingo, tasavalta	50,000	0.9	Santo Domingo
Sveitsi, liittotasavalta	41,000	4.0	Bern
Suomi, tasavalta	388,000	3.6	Helsinki
Tanger, kansainvälinen alue	600	0.1	Tanger
Tanska (y. siirtom.), kuningask.	132,000	3.5	Kööpenhamina
Tsekkoslovakia, tasavalta	140,000	14.4	Prag
Turkki, tasavalta	1,266,000	13.7	Angora
Unkari, kuningaskunta	93,000	8.5	Budapest
Uruguay, tasavalta	187,000	1.8	Montevideo
Venetsuela, liittotasavalta	1,020,000	3.0	Caracas
Venäjä, liittotasavalta	22,183,000	150.5	Moskova
Yhdysvallat (y. siirt.), liittotas.	9,852,000	132.2	Washington

MAAILMAN VALTIOIDEN PÄÄMIEHIÄ.

- (s.—syntynyt, nv.—noussut valtaistuimelle, val.—valittu)
- Abessinia keisari Tafari Makonen s. 1891, nv. 1928.
 Afganistan emiri Nadir khan nv. 1929.
 Albania kuningas Ahmed Zogu, nv. 1928.
 Argentina presidentti Hipolito Irigoyen, val. 1928—34, er. 1931.
 Belgia kuningas Albert I s. 1875, nv. 1914.
 Bolivia presidentti Hernando Siles, val. 1926—30.
 Brasilia presidentti W. L. Pereira de Souza s. 1870, val. 1926.
 Bulgaria kuningas Boris III s. 1894, nv. 1918.
 Chile presidentti Carlos Ibanes val. 1927.
 Colombia presidentti Miguel Abadia Mendez s. 1867, val. 1926—30.
 Costa Rica presidentti Don Cleto Gonzales Viquez val. 1929.
 Danzig ylikomisari kreivi Manfred Gravinus nim. 1928.
 Ecuador presidentti Isidor Ayora val. 1928.
 Eesti riigivanem Strandman val. 1929.
 Egypti kuningas Ahmed Fuad I s. 1868, nv. 1917.
 Englanti kuningas George V. s. 1865, nv. 1910.
 Espanja kuningas Alfonso XIII s. 1886, nv. 1886.
 Guatemala presidentti Lazaro Chacon val. 1926.
 Haiti presidentti Lois Borno val. 1926—32.
 Hollanti kuningatar Wilhelmina s. 1880, nv. 1890.
 Honduras presidentti Vicente Mejia Colindres val. 1929.
 Irak (Mesopotamia) kuningas Feisal I nv. 1921.
 Irlannin vapaavaltio presidentti William T. Cosgrave val. 1927.
 Italia kuningas Victorio Emanuele III s. 1869, nv. 1900.
 Itävalta liittopresidentti Schober val. 1929.
 Japani Mikado Hirohito s. 1901, nv. 1926.
 Jugoslavia kuningas Alexander I s. 1888, nv. 1921.
 Kiina hallituksen päämies Nankingissa Tshiankaishek val. 1928.
 Kreikka amirali Paolos Konduriotis val. 1926.
 Kuuba presidentti Gerardo Machado y Morales, val. 1929—35.
 Latvia presidentti Gustav Sengals val. 1927.
 Liberia presidentti Charles D. B. King val. 1928—32.
 Liechtenstein ruhtinas Frans I s. 1853, nv. 1929.
 Liettua presidentti Antanas Ametona val. 1926—29.
 Luxemburg suurherttuatar Charlotte Adelgunde s. 1896, nv. 1919.
 Marokko sulttani Sidi Mohammed nv. 1927.
 Meksikko vt. presidentti Portes Gil s. 1891, val. 1928—29.
 Monaco ruhtinas Ludvig II s. 1870, nv. 1922.

- Nicaragua presidentti kenr. Jose Moncado val. 1929—31.
 Nipal maharadsha Tribhubana Bir Bikram s. 1906 nv. 1911.
 Norja kuningas Haakon VII s. 1872, nv. 1905.
 Oman sulttani Seyvid Taimur s. 1886, nv. 1913.
 Panama presidentti Florencio Harmodio Arosemena val.
 1928.
 Paraguay presidentti Jose Patricio Guggiari val. 1928.
 Persia kuningas Riza Khan Pehlevi s. 1878, nv. 1925.
 Peru presidentti Augusto B. Leguia val. 1924—29.
 Portukali presidentti Ant. Osc. de Fragoço Carmona val.
 1928.
 Puola presidentti Ignaz Moscicki val. 1926.
 Ranska presidentti Gaston Doumerge val. 1924—31.
 Rumania kuningas Mikael s. 1921 nv. 1927 (alaikäinen), er.
 1931.
 Ruotsi kuningas Gustaf V s. 1858, nv. 1907.
 Saksa valtak. presidentti marsalkka Paul von Beneckendorff
 und von Hindenburg s. 1847, val. 1925—32.
 San Salvador presidentti Pio Romero Bosque val. 1927—31.
 Santo Domingo presidentti Horacio Vasquez val. 1924—28.
 Siam kuningas Prajadhipok s. 1893, nv. 1925.
 Sveitsi presidentti Karl Schleurer val. 1930.
 Suomi presidentti Lauri Kr. Relander s. 1883, val. 1925—31.
 Tanska kuningas Christian X s. 1870, nv. 1912.
 Tšhekkoslovakia presidentti Tomas G. Masaryk s. 1850, val.
 1927—34.
 Turkki presidentti Mustafa Kemal Pasha s. 1881, val. 1927.
 Unkari protektori Nik. Horthy de Nagybania val. 1920.
 Uruguay presidentti Don Juan Campisteguy val. 1927—31.
 Venetsuela presidentti Juan Perez val. 1929—36.
 Venäjä komisar. esimies Mikael Ivanovitsh Kalinin s. 1875,
 val. 1919.
 Yhdysvallat presidentti Herbert Clark Hoover s. 1874, val.
 1929—33.
 Pääviniestuin paavi Pio XI s. 1857, val. 1922.

KIRJOITUKSIA

MAAILMAN MAHTAVIN VOIMA ON AJATUS.
 KAIKKI MIKÄ LIIKKUU, KEHITTYY, KAS-
 VAA, ON AJATUKSEN ALKUUNPANEMÄÄ.
 KIRJOITUS SÄILYTTÄÄ LUOVIEN AJATUK-
 SIEN SÄSÄLLYKSEN JÄLKIPOLVILLEMME.

— M. P.-M.

Katsaus aatteemme aloille.

Nopeaa kehitystä osoittaa Yhdysvaltain kansallinen elämä kuluneena vuotena. Onko se kaikki edistystä se jääpi tulevaisuuden osoitettavaksi. Hiljainen työaika, josta on ollut seurauksena tulojen pienentyminen, on aiheuttanut pienemmän kulutuksen kaikkiin ylöllisyystavaroihin nähden ja sitä syyttävät väkijuomien puoltajat myöskin vähentyneestä heidän tavaransa kysynnästä.

Kieltolain valvontaa on tehostettu. Maa on jaettu uudestaan valvontapiireihin. Nykyinen johtaja eversti Amos W. W. Woodcock valittiin toimeensa siksi, että hän oli erittäin sopiva mies juuri tähän tehtävään. Ollen lakimies tuntee hän asetukset ja tietää mihin saakka hänen ja alaisensa valta ulottuu. Sotilaana on hän itse tottunut järjestykseen ja vaatii sitä muilta.

Tehokkaampaa valvontaa saadakseen siirsi hallitus koko kieltolakivalvonnan, kuten mrs. Mabel Walker Willebrand erotessaan esitti, oikeusosaston huostaan. Nyt on maa jaettu 12 valvontapiiriin. 1:sen muodostavat: Maine, Vermont, New Hampshire, Massachusetts, Connecticut ja Rhode Island; 2:sen: New York; 3:nen: Pennsylvania, New Jersey ja Delaware; 4:nen: W. Virginia, Virginia, North Carolina, South Carolina; 5:nen: Louisiana, Mississippi, Alabama, Texas, Florida

ja Georgia; 6:nen: Kentucky, Tennessee, Ohio; 7:nen: Michigan, Wisconsin, Illinois ja Indiana; 8:nen: North Dakota, South Dakota, Minnesota, Iowa ja Nebraska; 9:nen: Kansas, Missouri, Oklahoma, Arkansas; 10:nen: Wyoming, Utah, Colorado, Arizona ja New Mexico; 11:nen: Nevada ja California; 12:nen: Montana, Idaho, Oregon, Washington ja Alaska.

Eversti Woodcock on käynyt työhönsä tarmokkaasti. Päästäkseen hyvään alkuun teki hän matkan, jolla hän tarkasti jokaisen valvontapiirin konttorin ja saavutukset. Miehet, joiden rekordit osoittivat tuloksia, saivat ylennystä ja ne jotka näyttivät sopimattomilta tehtävänsä saivat siirtä muihin toimiin.

Mainittakoon, että kansalaisemme Matti Wiitala, joka on ennestään tuttu Raittiuskansan kalenterin lukijoille, sai myöskin tässä yhteydessä alue-johtajan toimen.

Kursseja ja kouluja on järjestetty uusia miehiä varten. Heille opetetaan perinpohjin, mitä oikeuksia ja velvollisuuksia heillä kussakin tehtävässä on. Näissä kouluissa voidaan myöskin suorittaa edelleen karsintaa, jonka avulla miehet, jotka ovat sopimattomia tähän tehtävään, saadaan aikanaan eroitetuksi. Uskotaan, että tämä toimenpide auttaa välttämään ne ikävyydet, joita tottumattomat ja sopimattomat henkilöt ovat kielto-lain valvonnassa aiheuttaneet.

Rannikoilla on vartiolinjaa tiukennettu ja yhteistoiminta Canadian kanssa on saatu hyvälle

alulle. Valtioitten apua kielto-lain valvonnassa on erityisesti pyydetty ja yhteistoimintaa valtioitten viranomaisten kanssa tehostettu. Tohtori James M. Doran, jonka huolena on hallituksen alkoholilupien myöntäminen, sanoo, että väärinkäytökset tältä taholta ovat melkein kokonaan lakanneet.

Kaiken tämän tuloksena on tietysti, että "määrät" ovat järjestäneet uuden agitatsioni-suunnitelman, jonka mukaan useita miljoonia käytetään kansan "valistamiseksi".

Tärkeimpänä tekijänä heidän propagandansa yhteydessä on tehdä tunnetuksi se summaton kulutus, mikä aiheutuu kansakunnalle kielto-lain valvonnasta. Ja kun he laskevat kaikki mitä kielto-lain valvontaan on myönnetty, sen olemassaolon aikana, niin onhan se huikea summa. Ja meillä on paljon raittiusihmisiäkin, jotka ovat valmiit yhtymään tuohon heidän huutoonsa, ollenkaan kysymättä, mitä se nyt sitten oikeastaan maksaa.

Askettäin juuri julkaistiin selostus kuinka paljon kussakin edellämaituissa 12 piirissä on valvonta tullut maksamaan vuodessa kutakin asukasta kohden. Kalleimmaksi tuli valvonta 12:ssa piirissä, jossa se on maksanut 11 senttiä asukasta kohden. Halvimmaksi kuudennessa ja yhdeksännessä piirissä, joissa keskiarvoksi saatiin neljä ja puoli senttiä, joten keskimäärin maksaa kielto-lainvalvonta Yhdysvalloissa *kuusi senttiä henkilöä kohden vuodessa*. Kuka tahtoisikaan kapakat taikaisin sillä hinnalla?

Toisena väitteenä esittävät he, että hallituspiireissä on mielipide jatkuvasti kehittymässä kieltolakivastaiseksi. Miten asian laita lienee todellisuudessa on vaikea sanoa, mutta kuvaavaa on se, että märkien ei onnistunut saada 10 prosenttia edustajahuoneen jäsenistä allekirjoittamaan *La-Guardian* lakiehdotusta, jonka tarkoituksena oli antaa valmistuslupa sellaiselle oluelle, joka sisältäisi 2.75 prosenttia alkoholia. Tämä siitä huolimatta, että suuret summat rahaa ja paljon huolellista valmistustyötä oli märkien taholta tehty tämän lakiehdotuksen hyväksi. Kun naisten kieltolain muuttamista ja korjaamista vaativa järjestö äskettäin lähetti kiertokyselyn senaattoreille ja pyysi heidän ilmaisemaan kantansa kieltolain kumoamiseen nähden, niin sai se ainoastaan kahdeksan nimeä kumoamisen puolelle.

Kolmantena väitteenä esittävät he, että nykyinen maatalouspula, kun meillä on enemmän viljaa ja lihaa ja voita sekä munia kuin ehdimme syödä tai myödä, on seuraus kieltolaista. Totuus kuitenkin on, että parannetut menetelmät, tehokkaampi valvonta, ja parempi maanviljelyskoneisto tuottavat niin paljon enemmän, että ylituotantoa on olemassa.

Rahaa on Yhdysvaltain pankeissa enemmän kuin koskaan on ollut. Kodeissa on enemmän mukavuuksia. Teollisuusonnettomuuksien lukumäärä on suuresti vähentynyt ja katumme ovat vapaina juupoista. Kasvatuksellinen raittiustyö on saanut uusia sysäyksiä. W. C. T. U., maailman

naisten kristillinen raittiusyhdistys, on saanut järjestetyksi laajan ja kauaksikantoisen luento- ja opetustoiminnan nuorison keskuudessa. He eivät aio tyytyä mihinkään vähempään, kuin että jokaiselle nuorelle ihmiselle tässä maassa on jälleen saatava raittiusopetusta.

Anti-Saloon League ja Kieltolakipuolue ovat kumpikin järjestäneet esitelmä- ja luentotoiminnan sekä kirjallisuuden levittämisen asioiden valaisemiseksi ja mielipiteen luomiseksi kieltolain turvaksi. Muutamat uskolliset raittiusmiehet pitävät yllä suurissa päivälehdissäkin pakinaa, jonka avulla he vetävät yleisön huomioon kaiken sen liiottelun, mikä esiintyy märkien sanomalehtien ja niiden edustajien lausunnoissa.

Märkien kasvatustyössä on heikkona kohtana se, että samalla kun he tuovat esiin kieltolain varjopuolia ja vaativat kieltolain kumoamista, eivät he tiedä mitä asettaisivat sen sijaan. Thomas J. Walker kirjoittaa "*Capper's Farmerin*" syyskuun numerossa 1930: "Heikoin kohta märkien asiassa on se, että he eivät tiedä mitä asettaisivat kieltolain sijaan. Ainoastaan harvat heistä uskaltavat sanoa tahtovansa kapakkaa takaisin, toiset puhuvat epämääräisesti "hallituksen kontrollista", mutta useimmiten he vain huutavat "kumotkaa", eivätkä koetakaan ajatella sen kauemmaksi. Tosiasia on kuitenkin se, että kunnes he osoittavat meille jotakin parempaa, ei ole olemassa mitään mahdollisuutta 18-perustuslakilisäyksen kumoamiseen. — Merkille pantavaa on se, että ne

valtiot, jotka ovat olleet kauemmin kuivia, ovat edelleenkin täysikiellon kannalla. Tämä näyttäisi todistavan sitä, että kieltolaki paranee vanhetessaan.”

Suomalaista raittiustyötämme selostetaan niin monissa kirjoituksissa tässä kalenterissa, että siitä vain joku sana. Useitten raittiusseurojen jäsenmäärä on tuntuvasti lisääntynyt kuluneen vuoden aikana. Minnesotan raittiussliitto on erittäin osoittanut vilkasta toimintaa, perustanut muutamia uusia seuroja ja herättänyt toisia jälleen toimintaan. Sen jäsenet ovat ahkerasti tehneet “hyökkäysmatkoja alueille, joissa kasvatuksellista raittiustyötä ei ole tehty ja saaneet kiitettävää harrastusta heräämään.

S. K. R. Veljeyssseuran viime kesäinen vuosikokous oli kokonaan työn elpymisen merkeissä. Uskallamme odottaa, että kansamme keskuudessa, jossa kansallinen itsetunto muutenkin tuntuu olevan heräämässä, saa raittiustyö uutta vauhtia. Kirkkomme ja muut kansalliset järjestömme ovat kokonaan täysikiellon kannalla, joten se, mitä valistustyön alalla suomalaisten keskuudessa tehdään, on kaikki asiamme puolella. Sanomalehdistömme, paitsi kommunistinen, on myöskin täysin kuivaa. “Päivälehti” on viime vuoden ajan julkaissut kerran viikossa erikoista raittiuosastoa, joka on pirteästi toimitettu ja antaa tilaisuuden niille, jotka tahtovat ja voivat asiata kirjoittaa, saada mielipiteensä julkisuuteen.

Suomesta päin tulevat tiedot eivät ole erittäin lohdullisia. Näyttää siltä kuin olisi siellä todellakin yleinen mielipide kääntymässä kieltolakia vastaan. Mutta kasvatuksellinen raittiustyö sieläkin näyttää elpyvän ja siis on toiveita valoisammasta ajasta.

Personalliset havaintomme ja yleisen mielipiteen tarkka seuraaminen sekä taloudellisen että henkisen elämän kehitys ympärillämme kieltolain aikana vakuuttavat meille, että kieltolaki on onnistunut ja vaikka vielä tarvittaisiinkin viisikymmentä vuotta lisää saadaksemme sen todistetuksi, niin sittenkin on syytä uskoa, että ihmiskunnan parasta toivovien suuri joukko pysyy aatteellemme uskollisena ja todellinen raittiuus voittaa!

M. P.-M.

Runo raittiudelle.

(S. K. R. Veljeysseuran 43:nteen vuosijuhlaan Floodwoodissa, Minn., kesällä 1930.)

Kirjoitti *Aino Lilja Halkola*.
Lausui Sam Koskela.

RAITTIUS! Kas vielä niitäkin on,
jotka kantavat kortensa kekohon
Sua nostaen vielä ja tarviten,
Sinä aate joukossa parhaiden!

Ne rientävät pitkien matkojen takaa,
nuo heimomme armahan jäsenet,
on tarkoituksensa mielissä vakaa
ja siitä nyt hehkuvat sydämet —.
Kuni vauhtia antavat keväiset tuulet
ja metsä raikkaana huminoi,
kun jo yhtehen rientävät pienet ja suuret
ja kohta laulunsa taivoon soi:

Soi, soi, laulunsa soi,
raitisna laulunsa ilmoille soi.
Kas, uuden päivän se huminoi —,
se intoa, hehkua antaa voi,
kun se sydänten pohjiin soi —!

Loi, loi, raittiuus loi,
uusiamiehiä, naisia loi —,
Se uutta henkeä kotiin toi,
kun himojen alhosta nosti, Oi
sehän suuria tehdä voi!

RAITTIUS! Nimessä kutsutaar
tänä suvena kuten jo ennen,
kansaamme nousevaa neuvotaan
sekä huudetaan tullen ja mennen:
Oi, nouskaamme totuutta puoltamaan,
ja kansaa ja lakia tämän maan —;
viel' oikeuden edestä taistellaan,
kuten isätkin uljaina ennen!

RAITTIUS! Kymmenet vuodet jo
Suomen kansa on vieraalla maalla
kun uhkas vaara ja turmio
lyönyt aseellas voimakkaalla.
Siis tietäköön nouseva nuorisoi,
näin kauan kun työtä on tehty jo,
ei vielä kukaan tulla saa tappio!
Mielell' olkaamme toivokkaalla!

RAITTIUS! Sinulle nostetaan
sinivalkoinen lippumme kallis,
tähtiviirun rinnalle liehumaan,
ken kansaansa oikein rakastaa,
eihän kenkään Sun sortua sallis,
ken heimonsa onnen oivaltaa,

hän yhtehen hiileen nyt puhaltaa,
kun raittiutta puoltaa on tarvis!

RAITTIUS! Sinuhun uskomme
ja me uskomme totuuden voittoon;
vieläkin lippuas nostamme,
sillä parempain aikojen koittoon
vie aatteiden pyhien innoitus,
vie yhteisinto ja innostus,
näin kukistuu pahuuden linnoitus
sen voitosta valtavaan soittoon!

Työ, tämä työ — vartijain valkeiden
varhainen työ,
josta hävisi katala kapakkayö —,
joka perkasi puhtahaks kotien maan,
sitä käsketään innolla jatkamaan,
että versoisi innostus uudestaan.
Tällä hetkellä sellaista tarvitaan —!
Ken on valmis nyt aurahan tarttumaan?

Työ, jalo työ, kymmenten vuosien rakkauden
työ!
joka kerta kun kello sun kulkuas lyö,
niin se kertovi voitoista, siunauksista,
tuopi muistoja menneistä menestyksistä —:
kuinka eksyvää autettiin erehdyksistä —.
Hän itse sen muistanee — miten ja missä
kerran vapahaks pääsi hän kiusauksista!

Työ, tämä työ, raittihin kansan vartijatyö,
senpä etehen vieläkin sydämet lyö,
kun me muistamme *Häntä* ken omiaan,
kerran kehoitti *raittiina valvomaan*
sekä veljinä toisia rakastamaan —.

Hengen aseilla himoja vastustamaan
saamme käydä me sankarivoimallaan!

RAITTIUS! Sua vaalimme siis,
ja me käymme sun jaloihin juhlihis,
kun me tunnemme, uskomme, tiedämme sen:
olet riento joukossa parhaiden!

RAITTIUS! Aika on ratkaisevaa,
sinun suhteesi kuohuvi koko maa!
Ja me tahdomme oikeutta rakastaa,
jospa oisit nyt intomme tarttuvaa!

RAITTIUS, siis vielä niitäkkin on,
jotka kantavat kortensa kekohon,
sua nostaen vielä ja tarviten,
sinä aate joukossa parhaiden!

S. K. R. Veljeysseuran esimiehen vuosikertomus yhdistyksen 43:lle vuosikokoukselle
Floodwoodissa, Minn.

Arvoisat edustajat:

Eräs juomarin vaimo kuvaa ihmisen elämää hyvin surullisena. Sitä voipi verrata johonkin kasviin, joka nuorena kasvaa hyvin kauniisti, kun se saa hyvää hoitoa yhteiskunnan puutarhassa, missä on armeliaisuuden lähde. Mutta joutuessaan *Sorron* lähteelle, saa hän käteensä *Sorretun* matkasauvan. Silloin alkaa vaellus, jossa ympäristö ei ihmisen elämästä paljoakaan välitä, vaan puertaa huvikseen sen vihreistä lehdistä elämän nesteen, kunnes hän on tahtomattaan vaipunut *Sorron* vaellustielle, *Sorretun* matkasauva kädessään. Sinne joutuessaan on ihminen kadottanut entisen voimansa, ja kuihtuu päivä päivältä kunnes viimein jää ilman kiinnekohtaa myrskyjen ja tuulten huuhdottavaksi, ilman tahdonvoimaa.

Mitä ymmärretään sanalla tahdonvoima? Se on maailmaa johtava voima. Luja, horjumaton tahto voittaa kaikki. Kuinka paljon hyvää monikin voisi toimittaa, jos olisi tahtoa. Te, Suomen kansalaiset, jo on aika heittää velttous ja välinpitämättömyys ja tahdon lujalla voimalla tehdä jotain kotinne ja yhteiskunnan hyväksi, sillä

selvästi huomaa, että nuori nauttii tietämättänsä huonosti kasvatettuna väärän vapauden puun mädäntyneistä hedelmistä. Sentähden kehotan sinua nyt heti estelemättä yhtymään tarpeelliseen raittiustyöhön koko tahtosi voimalla. Sillä siinä, jos missään, voit sinä jotain hyvää vaikuttaa. Jos et voikaan olla seipäänä, voit ainakin olla aidaksena ja niin muodoin esimerkkisi voimalla voit saada paljon hyvää aikaan. Sana raittius tarkoittaa jotain muutakin kuin vähentää juontia, taikka tykänään lakatakin juomasta. Olla raitis, sanan täydessä merkityksessä, vaatii enempi. Ei kelpaa se, että raittiusseuran jäsen käyttää raakaa puhetajaa, inhottavia kiroussanoja, raittius ennen kaikkea vaatii siveyttä. Oppia tuntemaan itsensä ja antaa arvo toiselle, se on siveyttä ja raittiutta.

Sinä, vielä tahdonvoimaa omaava nuorukainen, sinä, joka seisot vielä hansikkaat käsissä sikaari hampaissa, aivan välinpitämättömänä tahdonvoimasi oikein käyttämisestä, millä mielellä sinä katselet noita naisia, jotka päihdyttävistä juomista hurmaantuneena pyöriivät lattialla. Luuletko niistä saavasi kristillissiveellisen kunnan puolison? Luuletko noista nostavasi itsellesi kodin kuningataren, perheen äidin? Jos niin luulet, olet onneton. En voi muuta kuin sääliä teitä molempia. Mutta muista, kansamme nainen, sinä, joka olet elämäsi keväässä kevytmielisyyden päällesi pukeutunut, että kerta tulet sen katkerasti katumaan, kaivahda sitä ja palaja oikealle tielle käyttämällä tahtosi voimaa.

Aika vierii äärettömällä nopeudella. Vuosi on taasen kulunut siitä kun vuosikatsauksen teimme edellisessä vuosikokouksessa. Luokaamme taasen pieni katsaus kuluneeseen vuoteen.

Toimintamme ei ole ollut mitään repäisevää, se on kulkenut vain vakaasti ja visseissä merkeissä. Aika on sellainen, että repäisevät toiminnot eivät ole hyödyksi. On parempi vartoa otollisempaa ai-

S. K. R. Veljeyssseuran edustajat 43:nnessä vuosikokouksessa Floodwoodissa, Minn., kesällä 1930.

kaa. Otollisempi aika on meille varmasti eteen tuleva. Työmme ei saa pysähtyä siihen, että olemme voittaneet laillisen viinaliikkeen. Vaan meidän tulee voittaa myöskin laitton viinaliike. Jumala työmme siihen johtakoon.

Niille henkilöille, jotka väittävät, että ei kieltolaki ole saanut mitään aikaan olemassaolonsa ensimmäisen kymmenen vuoden aikana, pyydän

vastaukseksi esittää otteen kirjoituksesta jonka yhdistyksemme sihteeri mrs. Minnie P.-Mäki "Kurkistelian" nimellä kirjoitti raittiusviikon viettoon kehoittaessaan yleisissä uutislehdissä, vaikka siinä on mainittuna vain pieni osa siitä hyvästä, mikä on yleistulos kieltolain saavutuksista kaikki suhteet huomioonottaen, niin on siinä kuitenkin riittävästi ajattelemisen aihetta:

"Niiden henkisten arvojen mittaamiseen, mitä on saavutettu, eivät voimamme kykene. Tiedämme kuitenkin, että ne, joille Jumalanvaltakunnan työ on kallis, nyt selvemmin kuin ennen näkevät miten syvälle tämä synti, nimittäin väkijuomien käyttö, on tunkeutunut ihmiskuntaan ja ovat siten entistä enemmän valmiit lausumaan tuomionsanan sen ylitse. Myöskin on suuri määrä henkistä voimaa, mikä ennen oli alkoholismin turruttamana käyttökelvotonta, vapautettu ja siirretty jälleen ihmisyyden palvelukseen. Henkiset arvot voimme kuitenkin parhaiten nähdä oman ympäristömme elämässä, lisätystä todellisessa elämässä ja kotien onnessa.

Aineellisia arvoja sen sijaan voimme mitata dollarilla ja elämän mukavuuksilla ja sellaista kieltä useat ihmiset paremmin ymmärtävät, sillä aineellisen edistyksen tulokset ovat silmin nähtävissä ja käsin koeteltavissa.

1919 oli Amerikan kodeissa vähemmän kuin yksi miljoona pesukoneita, 1929 oli niitä noin neljä miljoonaa käytännössä. Sähkölääkkeitä ruuan jäähdytyslaitoksia oli silloin kodeissa noin pari

tuhatta, nyt niitä on neljännes-toistamiljoonaa. Autoja oli yksi jokaista sataa asukasta kohden, nyt on vähemmän kuin kymmenen henkeä jokaisesta autoa kohden. Kansakunnan yhteinen ansio laskettiin 1921 63 biljoonaksi, nyt se on 89 biljoonaa.

Yleisten liikkeitten myönti-indeksi nousi 87:stä 1921 108:aan 1929. Postilähetysliikkeitten indeksi kohosi samalla ajalla 67:stä 137:ään.

1919 oli säästötilejä pankeissa 18 miljoonalla ihmisellä ja säästöjä yhteensä 13 biljoonaa dollaria. Viime vuonna oli säästötilien luku 53 miljoonaa ja säästöt 28½ biljoonaa.

1919 oli rakennus- ja lainayhtiöissä noin neljä miljoonaa jäsentä, 1927 niitä oli jo 11 miljoonaa.

Henkivakuutuksia oli 1919 13 miljoonalla henkilöllä, nyt on vakuutettujen lukumäärä yli 50 miljoonaa. Suurten yhtiöitten osakkeita ja bondeja omisti ennen maailman sotaa vain muutamat rikkaat, nyt niitä on yhtä usealla kuin auto-omistajilla.

Useampia numeroita aineellisesta edistyksestämme ei tarvitse esittää. Kysytään vain kuinka paljon tästä on kieltolain ansiota. Ne, jotka muistavat tilanteen silloin, kun palkka-shekin ja kodin välillä oli avoin kapakka, tietävät vastauksen.

Muutokselle, mikä on tapahtunut kaupungeissamme, kylissämme ja teillämme löydämme vain tämän selityksen — avoin kapakka on poissa.

Kymmenen vuotta on lyhyt aika hävittää tapaa ja tottumusta, jonka juuret ovat tuhansien vuo-

sien syvyydessä, mutta on meillä eräs todistaja, joka voi näyttää tuloksia vähän pidemmältä ajalta. Kansas on ollut kuiva kauemmin kuin mikään muu osa Yhdysvaltoja. Siellä on nyt 54 kauntia, joissa ei ole ainoatakaan heikkomielistä. 96 kauntia, joissa ei ole ainoatakaan tapajuoppoa. 38 kauntia ilman köyhäinhuonetta. 53 kauntia, joitten vankilat on tyhjänä. 165 kauntia, joista ei ole ketään valtion kuritushuoneessa. Antavatko nämät numerot syytä toivoa valoisampaa tulevaisuutta?

Silmät auki katsokaamme vain lähintä ympäristöämme. Eikö se muutos joka siinä on tapahtunut, anna valoisampia toiveita. Mutta nykyisetkin tulokset jo antavat meille kyllin hyvän todistuksen.”

Asioitten juoksu olisi kyllä vaatinut johtokunnan useammin kokoontumaan. Mutta olemme rahavarojamme säästääksemme kokoontuneet yhteiseen kokoukseen ainoastaan kolme eri kertaa. Ensimmäinen johtokunnan kokous pidettiin Soudanissa, Minnesotassa, heinäk. 21 p. 1929. Toinen kokous pidettiin Evelethissä, Minnesotassa, maalisk. 2 p. 1930. Ja kolmas kokous täällä Floodwoodissa, Minnesotassa, kesäk. 28 p. 1930. Heti luettavista pöytäkirjoista tulette tuntemaan johtokunnan toiminnan.

Raittiuskansan kalenteria painettiin 1200 kpl. Suomalais-Lut. Kustannusliikkeen painossa Hancockissa, Michiganissa, \$558.60 hinnasta. Toimitustyön suoritti sihteerimme Minnie P.-Mäki

\$75.00 maksua vastaan. Vuosikirjamme kalenteri on saanut hyvän tunnustuksen. Ilmoituksia kii-
tettävästi paljon. Kalenteri on mennyt hyvin kau-
paksi, asiamiehet ja -naiset ovat osoittaneet hyvää
valppautta kalenteria myödessä.

Kalenteri tuotti voittoa \$141.35.

Kansan laulukirjoja on myöty kuluneena vuo-
tena enempi kuin viimeisinä takavuosina. Tämä

S. K. R. Veljeysseuran johtokunta 1930.

todistaa sitä, että raittiustyö osoittaa elpymistä,
ja kansa tahtoo laulunsa virittää raittiudelle.

Raittiussväen yhtymiskysymystä on taasenkin
harkittu kuluneena vuotena eri yhdistyksien kes-
ken, pääsemättä mihinkään tulokseen, joten joh-
tokuntamme on yhdistyksemme puolesta päättä-
nyt vaieta sanottuun asiaan nähden kunnes se ale-
taan joltain muulta taholta niin, että saadaan tu-

loksia. Minnesotan raittiussliiton vuosikokoukses-
sa oli edustamassa yhdistystämme allemerkinnyt,
ja puolivuosis kokouksessa johtokuntamme jäsen
mrs. Hilma Nieminen.

Suomesta herra Vihtori Karpiota odotettiin tä-
hän maahan luentomatikalle, mutta lopullisesti
emme ole kuulleet hänestä mitään ja näin on meil-
le tuntematon asia, miksi hän tulonsa peruutti.

Kieltolain kymmenvuotisen olemassaolon joh-
dosta on toimeenpantu suuria riemujuhlia hyvil-
lä ohjelmilla kautta maan. Juhlat ovat olleet hy-
vin onnistuneita ja sydämet ovat lämpimästi kan-
nattaneet kieltolain olemassaoloa.

Raittiussviikkoa on vietetty taasenkin kuluneen
vuoden ajalla. Tämän viikon aikana on tehty siu-
nauksellista työtä henkiselläkin alalla, kuin myös
kartutettiin rahassa yhdistyksemme puhujarahas-
toa. Rahallinen tulopuoli on seuraava:

S. K. R. V.-seuraan kuuluvat seurat.

Valon Lähde seura Eveleth, Minn.	\$17.00
Vesi seura Ely, Minn.	10.00
Wäinö seura Ishpeming, Mich.	10.00
Pohjan Leimu seura Soudan, Minn.	10.00
Onnen Ääni seura Floodwood, Minn.	8.75
Tyyni seura Erie, Pennsylvania	5.00
Rajan Vartia seura Detroit, Mich.	5.00
Onnen Satama seura Covington, Mich.	3.75
Kaleva seura Kearsarge, Mich.	2.00

\$71.50

Itsenäisistä seuroista:

Yksimielisyyden Aalto, Marquette, Mich. ..	\$5.00
Voiton Lippu Monessen, Pa.	3.00
	<hr/>
	\$8.00

Seurakuntain pastorien kautta kolehtia:

Palon Ev. Lut. seurak. past. V. Kuusisto ..	\$6.90
Mt. Ironin Ev. Lut. seurak. past. V. Kuusisto	4.40
Virginian Ev. Lut. seurak. past. V. Kuusisto	3.90
Kalevan Ev. Lut. seurak. past. Amos Marin	6.00
Hancockin Ev. Lut. seurak. past. M. Pesonen	3.68
Astorian Ev. Lut. seur. past. A. J. Korhonen	3.40
Ashtabulan Ev. Lut. seurak. past. F. Y. Joki	3.35
Evelethin Ev. Lut. seur. past. M. E. Merijärvi	3.00
Monessenin Ev. Lut. seur. past. E. E. Torkko	2.07
	<hr/>
	\$36.70
Yhteensä	\$116.70

Useissa seurakunnissa sen lisäksi puhuttiin raittiin elämän siunauksesta ja raittiustyön merkityksestä, vaikkakaan aineellista apua työlle ei pidetty tärkeänä.

Yhdistyksemme hautauskassan ja sen maksun kanssa on nyt kokeiltu nykyisessä muodossa yksi vuosi ja kahdeksan kuuta, maksaen hautausrahaan 25 senttiä jokaisen kuoleman jälkeen mitä yhdistyksemme jäsenten kesken on tapahtunut. Kuolemia on tapahtunut ensimmäisen vuoden ajalla kahdeksan, ja nyt tämän vajaan vuoden kahdeksan kuun ajalla tämän kesäkuun 1 päivään men-

nessä neljä, joten minun käsittääkseni on meillä hyvä, halpa ja tänäpäivänä itsensä kannattava vakuutus, jopa voittoakin tuottava. Samassa halvinkin vakuutus mitä on saatavissa tänäpäivänä. Voimme laskea kymmenen kuolemaa jokaisen vuoden kohdalle ja 25 senttiä jokaiselle kuolemalle, niin tulee meidän maksaa tuota maksoa neljäkymmentä vuotta ennenkuin tulemme maksaneeksi sen kokonaissumman, \$100.00, minkä omaiset saavat periä hautauskulujen maksamiseen ja näin samassa saamme tehdä kauniin veljellisen ja sisarellisen avustuksen poiskutsutun aateveljen ja -sisaren poismuuton johdosta, mikä samassa on arvokas ja tarpeellinen avustus köyhissä oloissa.

Tämä hautausavustus nykyisessä muodossaan on kuitenkin synnyttänyt paljon vastenmielisyyttä. Jopa niinkin suurta, että seuroja on eronnut yhdistyksestämme tämän asian johdosta, kun eivät ole voineet sulattaa nykyisessä muodossa olevaa hautausmaksojärjestelmää. Syytetty on tästä ilman syyttä johtokuntaa, että se muka on tämän omavaltaisesti näin järjestänyt, mahdollisesti kaikki tämä tyytymättömyys on ollut lähtöisin siitä, että tarkemmin ei ole tarkistettu avustuksen etuja, eikä tahdota käytännössä toteuttaa veljellistä ja sisarellista rakkaudentyötä. Johtokunta vallitsevan tyytymättömyyden huomioonottaen ja viime vuosikokouksen määräämänä pani hautausrahaston säilyttämisen nykyisessä muodossa, tai sen kokonaan lakkauttamisen, taikka siinä muutoksien tekemisen yhdistyksemme jäsenten kes-

ken yleisäänestykselle heti vuosikokouksen jälkeen. Seurat eivät kuitenkaan antaneet äänimäärää puolesta tai vastaan, antoivat vain ehkä epähuomiossa vastauksen, seura on myöten tai vastaan, joten tämän äänestyksen tulos ei tuottanut toivottua ratkaisua. Seurojen äänestys osoitti kuitenkin suurella enemmistöllä sitä, että hautausrahaston säilyttämistä vaadittiin nykyisessä muodossa. Kuitenkaan ei tällainen äänestys voinut olemassa olevaa tyytymättömyyttä poistaa, joten johtokunta näki tarpeelliseksi panna uuden äänestyksen tässä vuosikokouksemme edellä, vaati jäsenmäärän merkitsemistä kunkin kysymyksen kohdalle. Tämän äänestyksen tulos olikin hyvin selvä. Se tuotti tuloksen, että hautausrahaston säilyttämistä nykyisessä muodossa kannatti 219 ääntä, kokonaan sen lakkauttamista 21 ääntä, muutoksien tekemisen puolesta annettiin 10 ääntä. Loput arvattavasti, mitkä eivät äänestyseseen osaa ottaneet, olivat puolueettomia ja tyytyvät enemmistön päätökseen. Veljet ja sisaret, tämä kysymys on nyt näin toistaiseksi ratkaistu rehellistä ja lakiemme mukaista tietä. Toivon, että nyt näin rauhotumme tuossa kysymyksessä ja tyydymme käytännössä noudattamaan enemmistön päätöstä.

Kuoleman kautta olemme menettäneet kuluneena tilikautena seuraavat jäsenet: Hilma Similä Otava seuran jäsen Mohawk, Michigan, kuoli heinäkuun 10 p:nä 1929; Isaac Vesa, Rajan-Vartia seuran jäsen, Detroit, Mich., kuoli heinäkuun 17

p. 1929; Ida Huttunen, Onnen-Ääni seuran jäsen, Floodwood, Minn., kuoli syyskuun 20 p. 1929; Anna Peura, Pohjan-Valo seuran jäsen, Moose Lake, Minn., kuoli lokakuun 1 päivä 1929; Antti Herman Rantasuo, Pohjan-Valo seuran jäsen, Moose Lake, Minn., kuoli lokakuun 20 päivä 1929; Sandra Hill, Taimi seuran jäsen, Palmer, Mich., kuoli joulukuun 9 päivä 1929; Minnie Anderson, Ilon-Ääni seuran jäsen, Sand Coulee, Mont., kuoli joulukuun 22 p. 1929.

Raittiustyön tekeminen ja siinä onnistuminen ensi vuodella jättäkäämme taasenkin pääasiassa taivaallisen Isämme huostaan. Hänessä olkoon juoksun määrä työmme onnistumisessa. Toivoikaamme, että hän, jossa on voima ja väkevyys, valaisee meille raittiustyön tarpeellisuuden, että me sitä tekisimme hartain mielin, tosiaatteen hengessä.

Viime vuoden johtokunta, ottakaa vastaan rehellinen kiitokseni siitä, että olette kaikissa toimissa esiintynyt rauhallisesti ja sovinnon mielessä. Helppoa on ollut kanssanne toimien johtaa asioita eteenpäin. Kiitos kaikesta.

S. K. R. Veljeysseuran esimies,

Esa Torikko.

Häät Galilean Kaanaassa.

“Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten kun tulevat kylläisiksi, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.” (Joh. 2: 1—11).

Merkkillinen oli Jeesuksen menettely. Hän teki ensimmäisen tunnustekonsa häissä Galilean Kaanaassa. Hän ei alottanut julkista välimiestehtäväänsä menemällä hautajaisiin tai sairaita parantamaan, vaan hän meni häihin. Sen kautta tahtoi hän korottaa avioliiton merkityksen ja samalla rohkaista kaikkia siihen aikovia.

Jeesuksen mukana oli hänen 12 opetuslastansa. Vieraita oli paljon. Viinimehu, jota siellä käytettiin kuin maitoa meillä, loppui. Ei ollut mitään tarjottavana. Köyhyys ja häpeä oli edessä. Silloin Jeesuksen äiti sanoi hänelle: “Heillä ei ole viiniä!” Jeesus sanoi hänelle: “Mitä sinä minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut!” Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: “Mitä hän sanoneekin teille, se tehkää!” Niin oli siinä juutalaisien puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiastiaa seisomassa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen. Jeesus sanoi heille: “Täyttäkää astiat vedellä!” Ja he täyttivät ne ääriään myöten. Ja hän sanoi heille: “Ammentakaa nyt niistä ja viekää edeskäyvälle!” Ja he veivät. Mutta kun edeskäypä maistoi vettä, joka oli muuttunut vii-

niksi, eikä tietänyt, mistä se oli tullut — mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen — kutsui edeskäypä yljän ja sanoi hänelle: “Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten kun tulevat kylläisiksi, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti”. Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanaassa ja ilmaisi kirkkautensa ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

Tämän johdosta kosketamme erikoisesti tähän liittyvää raittiuskysymystä.

Usein kuulemme kieltolain vastustajien ja väkijuomien käyttäjien vetoavan siihen, että kun Galilean Kaanaan häissä juovuttiin ja kun Jeesus itse muutti veden viiniksi, niin ehdoton raittius on väärä ja kieltolaki aivan turmiollinen.

Mitä tähän vastaamme? Ovatko viinamiehet ja kieltolain vastustajat oikeassa?

Meidän vanhassa raamatussamme sekä sen uudessa käännöksessä kuuluu yllämerkitty kohta näin: “Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten kun juopuvat, huonomman.”

Siinä Uudessa Testamentissa, jota me käytämme, joka on Suomen Lutherilaisen Evankeliumiyhdistyksen tarkastama ja kustantama, on mainittu kohta käännetty: “ja sitten kun tulevat kylläisiksi.”

Alkukielinen kreikkalainen sana “methyoo” merkitsee kyllä juopumista, päihtymistä, mutta sen alkuperäisin merkitys tarkoittaa janoamisen vastakohtaa, eli täytenä olemista, kyllin nautti-

mista. (Vert. "Miekkani taivaassa on juopunut" — pitäisi olla: kyllänsä juonut. Jes. 34: 5. "He juopuvat huoneesi runsaasta tavarasta" — tark. huoneesi runsaus ravitsee heidät. Ps. 36: 9. Tällaisia esimerkkejä on paljon).

Hebrean ja kreikankielissä on eri sanoja osoittamassa kylläisyyttä syömisessä ja kylläisyyttä juomisessa. Jos käytetään sanaa "juopunut", niin sillä sanalla on sangen rajoitettu merkitys, jonka tähden sitä käytetään ainoastaan päihtymyksestä. Se on käännettävä muulla tavalla, esim. "tulevat kylläisiksi."

On huomattava, ettei kaikki viinirypälemehu, jota viiniksi nimitetään (ent. käänös: "viina"), ollut alkoholia sisältävää, eikä siis juovuttavaa. Vastapuserrettua mehua pidettiin kaikkein parhaimpana ja se oli ravinnollista. Kun vieraat tulivat ja nauttivat häävirokkeita, oli tärkeätä, että he saivat ensi aluksi hyvän vaikutelman. Mutta kun he olivat sitä kyllänsä nauttineet, niin juoma-astioihin tuotiin huonompaa, etenkin pitojen lopulla, jolloin lähisukulaiset vain olivat jäljellä.

Aina on maailmassa ollut pahaa. Väkijuomien käyttäminen on aina aiheuttanut paljon pahaa. Niiden vaikutuksesta luovutaan hyvän omantunnon ja velvollisuuden tieltä, pilkataan Jumalaa, tapellaan y. m. (Matt. 24: 47—51). Mutta vaikkapa juutalaisten keskuudessa olisikin ollut juopotteluhäitä, niin ne häät, missä Jeesus oli, eivät kuitenkaan olleet sellaisia. Kun esim. meidän aikamme vietetään sellaisia häitä, joissa Juma-

lan sanaa saarnataan ja hengellisiä lauluja lauletaan, niin poissa ovat sieltä tappelijat ja trokarit, mutta raitis, hurskas meno siellä vallitsee.

On kauheata Jumalan pilkkaamista ja harkitsemattomuutta, kun ruvetaan väkijuomien käyttämistä puolustamaan sillä, että Jeesus muutti veden viiniksi. Tuliko hän maailmaan sitä varten, että hän ensimmäiseksi julkiseksi merkkityökseen hankkisi väkijuomia? Menikö hän publikaanien ja syntisten luokse sitä varten, että hän olisi voinut niitä houkutella yhä syvemmälle syntiin?

Vanhan Testamentin aikana velvoitettiin papit erikoisesti raittiuteen. "Viiniä ja väkevää juomaa et sinä eivätkä poikasi saa juoda, kun menette seurakunnan majaan, ettette kuolisi. Se pitää oleman ikuinen sääntö teille suvusta sukuun. Teidän tulee tehdä ero pyhän ja epäpyhän välillä." (3 Moos. 10: 9—11).

Päihtyneenä ei siis saanut tulla Jumalan eteen. Vähäinenkin väkijuomamäärä olisi häirinyt ajatusten selvyyttä ja tunteen herkkyyttä. (Huom! nykyajan tiede on todennut saman seikan!) Samaten olivat Israelin profeetat ja merkkihenkilöt raittiita. — Olisiko sitten Jeesus, joka oli ennustettu Messias ja Jumalan Poika, olisiko hän niin kokonaan unhoittanut pyhät määräykset, että hän ensimmäiseksi julkiseksi tunnusteokseen hankki toisille juovutusjuomia ja olisi itse niitä käyttänyt? Alottiko hän lunastajavirkansa rikkomalla Jumalan lakia? Pois sellainen ajatuskin!

Kun Jumala kieltää viiniä ja väkijuomia katselemasta ja nauttimasta m. m.: "Älä ole viinin juomarien seuroissa!" (Sananl. 23: 20—35), niin on aivan mahdotonta ajatellakaan, että hänen oma Poikansa olisi sitä rikkonut.

On kauheata rienaamista, kun väitetään, että Jeesus esiintyi ensimmäisessä merkkityössään "trokarina" hankkimalla nuorelle parikunnalle 240 litraa juovuttavaa juomaa, s. o. n. tavallisen meijerikuorman suuruisen määrän.

Raamattu kertoo, että tämän ensimmäisen Jeesuksen tunnusteen tähden hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. (Joh. 2: 11).

Olivatko siis opetuslapset tulleet uskoon sen kautta, että Jeesus hankki häihin alkoholijuomia, jos ne sellaisia olisivat, kuten juovutusjuomien puoltajat väittävät? Eikö raamattu sano, että väkevästä juomasta tulee paha meno? Eikö tilasto todista, että puolet kaikista rikoksista tehdään väkijuomien vaikutuksesta ja että väkivaltarikokset melkein kokonaan tapahtuvat niiden vaikutuksen alaisina?

Jos Jeesus söi ja joi publikaanien ja syntisten kanssa, niin se tapahtui aina sitä varten, että hän katkoisi perkeleen siteet ja auttaisi heitä uuteen elämään. Ei hän käyttänyt koskaan voimiaan johdattaakseen ihmisiä syvemmälle syntiin ja paheisiin, vaan hän tuli etsimään ja vapahtamaan sitä, kuin kadonnut oli. — Sokrateesta kerrotaan, kuinka hän, vaikka hän muutoin olikin viisas ja jalo, erehtyi usein m. m. neuvomaan porttonaisia,

miten heidän tulisi itsensä kaunistella, voidakseen sitä paremmin harjoittaa viettelijä-ammattiaan. — Mutta Jeesusta ei kukaan voi syyttää mistään synnistä tai sen suosimisesta. Hän kysyy: "Kuka teistä voi näyttää minut syyppääksi syntiin?" (Joh. 8: 46).

Vaietkaa siis, te kieltolain vastustajat ja te, jotka puolustatte väkijuomien käyttämistä nautintotarkoituksiin! Älkää syyttäkö Jeesusta syyppääksi kaikkein suurimpiin synteihin, joita väkijuomien vaikutuksesta tehdään! Älkää tehkö Jeesuksesta "trokaria!"

Apostoli Pietari sanoo, että tietämättömät ja vakaantumattomat ihmiset väantävät kieron raamatun kirjoitukset omaksi kadotukseksen. (2 Piet. 3: 16). Varo siis, ettet rupea raamatulla puolustelemaan alkoholia, joka on myrkkyä sekä sielulle että ruumiille!

Älä tee Jeesuksesta trokaria! Sillä kauhea ja inhoittava on trokarin ammatti, eikä viettelijä voi välttää Jumalan rangaistusta, jos hän pahuuttaan harjoittaa! "Tuska ja ahdistus tulee jokaisen paha harjoittavan ihmisen sielulle!" (Room. 2: 9).

Jeesus sanoo: "Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei sydämenne raskaudu päihtymisestä ja juopottelusta ja elatuksen huolista, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta." (Luuk. 21: 34).

Suomi, Laihia 5/8 1930.

Frans Kärki.

Juhlakutsu

POHJAN LEIMU RAITTIUSSEURA NO. 9

täten kutsuu Teitä

S. K. R. VELJEYSSEURAN

44:nteen vuosikokoukseen ja juhlaan.

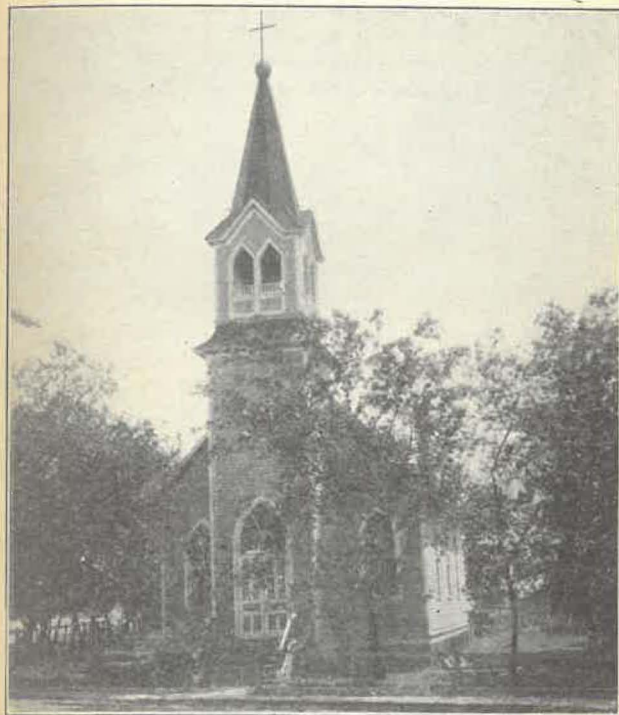
Tervetuloa!

Pohjan Leimu Raittiusseura No. 9.

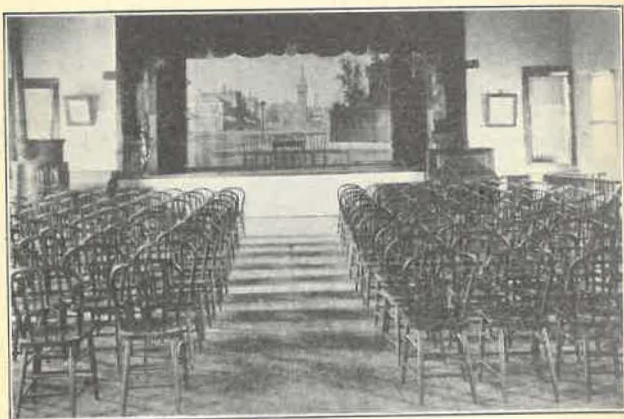

Soudanin ev. lut. seurakunnan kirkko sisältä.

S. K. R. Veljeyssseuran 44:nnen vuosikokouksen avajais-
jumalanpalvelus pidetään siinä.

Soudanin ev. lut. seurakunnan kirkko.

Pohjan Leimun talo sisältä.

Pohjan Leimun talo ulkoa.

Näköala kauniin ja kalarikkaan Vermillion järven vesistöstä ja saaristosta.

Järven rannamalla McKinley puistossa vietetään toisen kokouspäivän iltaa vapaassa seurustelussa.

Soudanin kalevaisten saari ja kämpä.

Paikka on Vermillion järvellä, 4 mailia Soudanin rannasta. Siellä syödään kalaillallinen ensimmäisen kokouspäivän iltana.

Illinoisista.

Vaikkakin heikommasti, niin kuitenkin yhä jatkuvasti, on osa kansastamme pysynyt uskollisesti, tarmokkaasti kiinni raittiustyössä täällä Illinoisissakin. Ne, joiden muistissa on säilynyt laillisen väkijuomaliikkeen aikakausi, sellaisenaan kuin se todellisuudessa oli, muistavat, miten petomaisesti se kansaa silloin raateli. Jos tänä kieltolakiaikakautena yhtäkkiä astuisi näyttämölle lailliset "kapakat" ja niiden lukuisat uhrat, niin eiköhän niidenkin muistoihin, jotka sanovat kieltoain yhä asemaa pahentaneen, heräisi totuuden ja katumuksen tunne, että on tullut sanottua kieltoain muistamattomuudessa vähän sopimattomasti. Todellisuudessa, mitä tänä kieltolakiaikakautena näemme, niin on se vain ikäänkuin kohmeloon jääneitä jäljennöksiä, jotka koittavat vielä etsiä myrkyä itselleen, entisyyteen verrattuna.

Mutta miten voitaisiin tämä ristiriitainen näkökanta kieltolakiin nähden korjata? Ei ainaakaan sillä, että vanhat raittiustyöntekijät yhtyvät väkijuomaliikkeen herättämään huutoon: kieltolaki on mitätön, kansan vapauden sortaja, se on saatava kumotuksi, ja lailliset kapakat kuten ennenkin tai muuten kansan perii hukka! Onkohan tämä sotainen huuto, sisäisesti yhtä puhdas kuin silloinkin kun raittiustyölle laulun ja soiton säveleet viritettiin?

Te, isät ja äidit, jotka olette raittiustyön kunniaksi laulun ja soiton säveleet virittäneet, laulakaa ja soittakaa vieläkin sen kunnialupauksen kunniaksi, jonka kerran teitte raittiuskokouksessa. Kun puhe tulee kieltoain, niin muistelkaa kuinkas se olikaan laillisen väkijuomaliikkeen aikakautena. Ja jos hetkeksikin pysähdytte ajatte-

Osa juhkakansaa Illinoisin Raittiusliiton "Kesäjuhlassa" kesäk. 27 p. 1930 Siuuttajan puistossa Waukeganissa, Ill.

lemaan, niin silmienne eteen kuvastuu hirvittävät näyt, jotka pakottavat väkisenkin lausumaan että pahimmasta pulasta on jo sentään päästy. On mielestäni ajattelemattomasti, ymmärtämättömästi lausuttu, vaikkapa se tehtäisiinkin vain puolittain leikin varjossa, että kieltolaki on kummottava ja entiset maukkaat juomat laitettava julkisesti saataviin. Tämähkö on palkinto raittius-

työlle joka monelle lausujällekin on pelastavan käntensä ojentanut.

Jos kasvavan nuorison kuullen kieltolakia häväistään ja väkijuomaliikettä ylistetään, niin turmellaan sillä enemmän heidän puhdasta ajatustaan, ja voi siitä syntyä suurta kärsimystä.

Sinä perheen isä ja äiti, puhu varovasti lastesi kuullen. Elä sano ylistävää sanaa väkijuomaliikkeestä. Jos nykyisessä kieltolakitilanteessa on korjaamisen varaa, niin tee sinäkin puolestasi parhaasi, puhu raittiusasian puolesta hyvää, silloin se kaunis kunnialupaus, jonka jo nuoruudenpäivinäsi raittiuskokouksessa teit, tulee kunnioituksensa saamaan.

Illinoisin S. R-liitto, niin pieni kuin se seurain lukuun nähden onkin, on koettanut saada nuorisoakin raittiustyöhön kiintymään. Kirjoituskilpailut 14-vuotisille ja nuoremmille järjestettiin vuosi toista sitten. Kirjoituksen aiheena oli: "Minkä eron huomaatte raittiin ja juomarin isän välillä?" Osanotto kilpailuun oli koko runsas. Ja kilpikirjoitukset olivat kaikki asiallisia ja arvokkaita, niin että lautakunnalla oli pulmallinen työ, määritellesään, minkä palkinnon ne kukin tulevat saamaan. Ensimmäiselle tilalle asetettiin kuitenkin Eva Carlson'in kirjoitus, joka kuului näin:

"Raitis isä on kodin iloksi ja hyödyksi. Juoppo isä on lasten peloksi ja suruksi. Juoppo isä antaa pahaa opetusta lapsilleen. Jos lasten isä kuuluu raittiusseuraan se on jo hyvä esimerkki lapsilleen,

sillä raittiusseura on semmoinen seura, joka ei hyväksy juoppoa isää. Minäkin olen jo koittanut tehdä raittiustyötä jollakin tavallani, puhumalla juoppouden turmeluksesta, mutta olen vielä liian pieni ja heikkovoimainen. Mutta kun minä kasvan ja vartun isommaksi, niin minäkin haluan yhtyä raittiusriveihin. Eläköön Raittius!!"

Liiton johtokunta on nyt kilpailukirjoitusaiheeksi 18-vuotisille ja nuoremmille Illinoisin valtiossa asuville suomalaisille järjestänyt aineen: "Miksi nuorison tulisi harrastaa raittiustyötä?" — "Why Should the Younger Generation Promote the Cause of Temperance?" Kilpikirjoitukset luetaan ensi vuoden alussa liiton talvijuhlassa, jotka ovat Chicagossa.

Nyt on odotettavissa yhä runsaampaa osanottoa. Tämä on kaikki kasvatuksellista raittiustyötä, jollaista pitäisi suuremmassa määrässä yhä edelleenkin järjestää.

Aatteellinen, veljellinen ja sisarellinen tervehdys Illinoisin suomalaiselta raittiuskansalta teille raittiustyön valvojat kaikkialla.

H. K.

Mitkä seikat vaikuttavat raittiustyön nousuun?

Nykyinen amerikalainen suursanomalehdistö on heittäytynyt melkein suorastaan puolustamaan väkijuomaliikettä ja asettunut vihaamaan kielto lakia ja sen valvojia, nimitellen niitä "roistoiksi" jotka ovat jonkun viinamyymälän hävittäneet. Eritoten tämä ilmenee suurten sanomalehtien palstoilla Chicagossa, New Yorkissa ynnä muual la maan suurkaupungeissa. Raittiustöiden kannalta voitaisiin sanoa niitten tarvitsevan puhdistusta. Kukaan raittiushenkinen lukija ei voi olla yhtämieltä niitten sisällön kanssa. Tämä seikka jo yksistään on riittävä aihe yleensä tässä maassa raittiustyön nousuun.

Kieltolain valvonta on sekoitettu myöskin liian paljon politiikan sekamelskaan, joka myöskin on omiaan kohottamaan raittiustöiden puhtistamiseen. Märkä, lakeja kunnioittamaton aines on saanut liian suuren vallan Yhdysvaltain poliittisessä elämässä. Keinot joita he ovat käyttäneet ovat olleet suorastaan vahingoksi tämän maan suoralle ja rehelliselle politiikalle. Poliitiikan palveluksessa on käytetty lainrikkokojen apua ja näin ollen on se sortunut rikollisen aineksen orjuuteen monissa suurkaupungeissa ja valtioissa.

Mikähän yksityinen seikka olisi se, joka nostaisi Amerikan suomalaisten raittiustyötä? Se

seikka ei ole enään yksi, vaan niitä on jo monta. Meidän raittiustyömme kärsi lamaannuksesta kielto lain voimaan tultua. Niin lienee ollut asiantaita muittenkin kansallisuuksien keskuudessa. Jokapäiväinen Amerikan suomalaisten elämä jo todistaa siitä, että raittiustyö on ollut lamassa. Kansalaisiamme on sortunut sille inhotulle asteelle, että ovat valmistaneet puhtaissa ja siisteissä kodeissaan laittomia väkijuomia, itsensä ja perheensä tuhoksi. Kansalaistemme kauneista kodeista on tullut juoppojen inhoitavia pesiä, jos niin suoraan sanoisimme totuuden. Taloissa löytyy vaivaisia lapsia viinankäytön seurauksista. Isä on joissakin tapauksissa menettänyt henkensä sen saman kotiin sallitun liikkeen kautta. Muutamissa taloissa on poika joutunut enneaikaiseen hautaan kotona valmistetun viinan vaikutuksesta. Jossakin toisessa talossa on tytäkin joutunut juovuksissa olevien nuortenmiesten autokyydille ja siellä loukkaantunut vaivaseksi elämäniäkseen kohteliaisuudesta tarjotulla automatkalla. Muutama taas ovat joutuneet vankiloihin vuosikausiksi kotona sallitun viinanvalmistuksen tai myynnin vuoksi. Aivan lukematon on tuhoisien seurauksien sarja viinaliikkeestä.

Kaikki yllämainitut seikat vaikuttavat ajattelevien kansalaisten keskuudessa sääliä ja surua siitä, että kansallinen maineemme on sortumassa siihen tilanteeseen, joka vallitsi noin 40 vuotta sitten Amerikan suomalaisten keskuudessa. Ei ole ensinkään ihmettelemistä, että kasvatukselli-

nen raittiustyö saapi vauhtia tuollaisen todellisuuden edessä. Yksinkertaisinkin ymmärtää asian.

Myöskin on vielä eräs tekijä, joka on omiaan nostamaan Amerikan suomalaisten raittiustyötä, ja se on työväenliikkeen nimellä kulkenut kommunistinen ja radikaalinen liike, joka on äärimmäisen puoluesokeuden kahleisiin ankaralla kurilla onnistunut kietomaan joukon kansalaisiamme luvaten sille työläisten hallinnon voittoa muutamien dollarien uhrauksen jälkeen. Tälle uhrialtarille ovat monet tuhlanneet rahojansa suureksi pettymyksekseen. Asia ei ole muuttunut muuten paitsi että he tuntevat olevansa niitä dollareita köyhempiä, mitä ovat vallankumoukselliselle kommunismille ja muille mahdottomille liikkeille antaneet. Moni on jo tuon liikkeen rahastamisen jättänyt ja vieläpä jäänyt "linjaltakin" syrjään. On jo merkkejä siitä että ovat liittyneet raittiustyöhön suojelemaan kotejaan viinaliikkeeltä ja kommunismilta.

Ajan kaikki merkit viittaavat siihen, että kansallisella raittiustyöllämme tulee olemaan tulevaisuutta ja syitä sen tekemiseen ei suinkaan puutu. Emme myöskään ajattele niin, että kansalaisemme eivät näkisi ja tuntisi niitä syitä, jotka työhön velvoittavat.

Tässä olen muutamia seikkoja maininnut jotka edistävät raittiustyön nousua Amerikan suomalaisten keskuudessa. Hyviä esimerkkejä onkin tästä jo näkyvissä Minnesotan valtion suomalais-

ten keskuudessa viime talven ja keväimen ajoilta. Uusia raittiusseuroja on siellä perustettu sellaisillekin seuduille, joissa ei ole ennen ollut raittiusseuraa. Uusia mahdollisuuksia on edessä. Entisissä raittiusseuroissa on ilmaantunut vilkkaampaa toimintaa ja yksityisillä on innostusta asiaan. Uskomme saman innostuksen leviävän kansalaisympäristöme kautta maan.

Myöskin elähyttäneen raittiusväkeä sekin toivo, että saamme jolloinkin yhteisen Amerikan Suomalaisen Raittiusliiton, johon liittymisellä lujitetaan rintamaa. Aatteellista ja aineellista puolta kasvatetaan voimakkaammaksi. Silloin kuin raittiusasiaan nähden on kaikki seikat selvillä ja ymmärrettävänä, ei ole pelkoa sen eteenpäin pääsemisestä, sillä se on yhä sama epäitsekkäs ja ihmiskunnan kohottamista tarkoittava liike.

H. M.

Matkustajan havannoita.

Suomen ja Yhdysvaltain kieltolakioloista kuulee hyvinkin ankaria arvosteluja. Ihmeellisintä on se, kun entiset huomattavat raittiusveteraanit ja kasvattajat Suomessakin kääntyvät syyttäjien puolelle. En tiedä kuinka paljon nämä arvostelijat ovat tutustuneet käytännöllisesti merkkiin ja kuiviin maihin. Mieluummin uskon, että useat heistä ovat unhoittaneet minkäläistä oli kapakka-aikana. Eivät muista niin vanhoja asioita. Muis-tavat vain sen mitä näkevät nyt —.

Jos siis näkemisen perustuksella voi jotain sanoa, niin sallikaa viime Eurooppa-matkani perustuksella jotain tästä asiasta kirjoittaa. Kahden kuukauden aikana Suomessa ollessani näin vain kaksi juoppoa, siis yhden juopuneen kuukautta kohti. Kotikylässäni Himangalla oli yli tuhannen asukasta ja juopunutta on vaikea löytää. Kapakka-aikana yhtämittaa Kokkolasta ajettiin viinaa ja juopuneita oli nähtävänä joka pyhän aikana. Vakuutettiin että koko pitäjistä, jossa on lähes neljä tuhatta asukasta, ei löydy yhtään salapolttimoa. Lohtajan rovasti vakuutti minulle pitäjästään samaa.

Pirtua tietysti tuodaan ja varsinkin niillä paikoilla, mihin sitä on helppo tuoda, juodaan. Minulle sanottiin, että ikävintä on se, kun nuoret

juovat, poikasetkin. Myöskin vakuutettiin että ennen kapakka-aikana eivät poikaset juoneet. Onkohan se ollut kapakka-aikana Suomessa kummempaa kuin se on nyt niissä maissa, joissa ovat kapakat. Ja minkäläistä niissä oli? Saksassa ja Ranskassa joivat kaikki, lapset, tytöt, pojat, miehet, naiset, mummot ja vaarit. Suuri osa kadulla vastaantulevista ihmisistä oli juovuksissa. Myöhään illoin kapakoista kuului hirmuista meteliä, miesten ja naisten kiljuntaa. Vaarallista oli naisten mennä illoilla kävelemään, sillä päihtyneet miehet ajoivat takaa. Vaarallista oli selvien miesten mennä Berlinissä ja Parisissa myöhään kävelemään sillä juopuneet naiset kulkua häirit-sivät — —. Viinan mukana sanotuissa kaupungeissa rehoittaa hirmuinen siveettömyys. Katunaiset häiritsevät joskus kunnollisten miesten kulkurauhaa. Katumiehet kunnollisten sivukulkevien naisten rauhaa usein häiritsevät.

Suomessa en tavannut sellaista. Helsingissä kuljin yöllä ja päivällä eikä koskaan yllämainitulla tavalla häiritty.

Yhdysvallat ovat nuori raittisuusmaa, mutta siitä huolimatta en ole tavannut sellaista kuin tapaa Euroopan väkijuomamaissa.

Suomessa nähtävästi on sama vika kuin täällä Yhdysvalloissakin, että harvat kunnolliset ja raittiit ihmiset pyrkivät virkoihin. Virkoihin pyrkivät ja pääsevät usein sellaiset, jotka ovat ennen olleet väkijuomavallan palveluksessa ja joille kelpaa raha.

Kuinkahan kävisi jos vielä sanotun asian tähden kansan syvät rivit astuisivat vaaliurnalle? Uskon että kävisi samoin kuin viimeisessä äänestuksessa.

Suomessa valitettiin että on unhotettu useilla paikkakunnilla kasvatuksellinen raittiustyö ja siksi monet nuoret ovat väkijuomien pauloihin sortuneet. Täällä se on unhotettu myöskin. Ja ellei sitä edelleen tehdä kodin, raittiusseurojen, pyhäkoulujen ja yleensä kirkkojen välityksellä, niin kansan siveellinen tunto joka suhteessa rappeutuu. Tehkäämme siis työtä kansan raitistuttamiseksi kasvatuksellista tietä ja vaaliurnilla.

Hugo Hillilä.

Kuparialue linnun näköpiiristä havainnoituna.

*On kaunis maa, elo kaunis myös,
niin kaunis yllämme taivas
Siis kiitä anteja kohtalon
ja unhoon peittäös vaivas.*

Jaakko Tuuri.

Paljon puhuttu ja kehuttu Michiganin kuparialue, varsinkin Hancockin ja Portage-järven ympäristö, on todella ainakin kesällä luonnonihana, katselepa sitä Quincyn kummulta, Portage-järvellä kulkevasta aluksesta tai järven rantoja kiertävällä tiellä kulkevasta autosta. Mutta kuparialueen luonnonihanuuden suuresta todellisuudesta saa täydellisen selvyuden ja itsekohtaisen vaakuituksen vasta sitten, kun aluetta saa jonakin poutaisena kesäpäivänä katsella seudun lintujen valtakunnassa leijailevasta lentokoneesta. Aurin gon välkkeessä kimaltelevaa Portage-järveä sisarjärvineen, monine lahtineen ja lokeroineen, kat sellessä täytyy todellakin riemusta innoittuneena huudahtaa: "kaunis olet, sinä, suomalaisten uusi kotimaa!" Onpa syitä ja syitä, miksi suomalaisemme ovat tänne asettuneet, kannot ja kivet maasta vääntäneet, ja täällä edelleen haluavat asua ja helteisinä kesäkausina uida, sauna ja päivää paistatella Hancockin alueen vesistöjen kuvankauniilla koivurannoilla olevilla kesähuvi loillaan.

Noustaanpa nyt suppean kodikkaaseen, avokojuiseen kahden matkustajan vesitasoon Isle Royalen hiekkarannalla olevan lentokentän syrjältä. Lentokoneen noustessa vaivattomasti tuossa tuokiossa tuhannen jalan korkeudelle saadaan ensi kerran nähdä Hancock ja Quincyn kaivoslaitokset ilmasta päin. Ylenmäärin ihastuneen, puheli-

Hancock—Houghton.

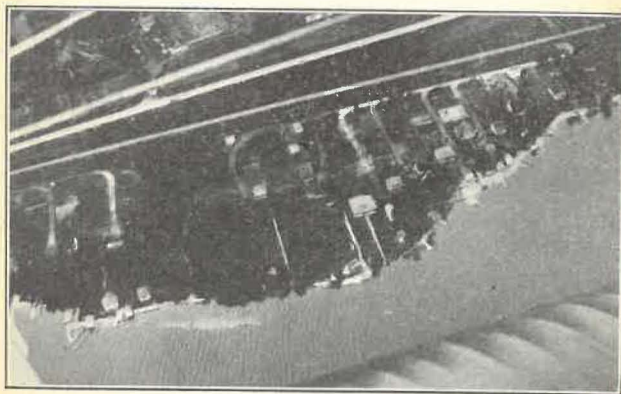
Vasemmassa alanurkassa m. m. suom. kirkko.

aan lentomatrustajan on tuskallinen olla, kun moottori pitää sellaista pauhinaa, ettei lentomatrustajatoveri voi kuulla sitä tosi-innoittunutta ja superlatiivitäyteistä lausetta, jonka toinen lausaa lentokoneen kiivetessä 2,000 jalan korkeuteen, missä lentäjä saa ensimmäisen suuren silmäntäyden Hancockin ympäristön maisemasta, sellaisena kuin sen ovat tähän saakka nähneet

vain linnut. Vaikka olisi kartan mukaan oleviinaan kuinkakin selvillä, miltä seutu pilvistä päin katsottuna näyttää, ei näkemys kumminkaan ole läheskään sellainen minkäläiseksi sitä on kuvitellut, jos nimittäin on yrittänytään sitä tehdä. Eteen avautuu uusi, koko tajuntaa hurmaava, ehyt kokonaisnäkemys — uusi ja kauniimpi kuva tästä, muka matoisesta maailmasta. Nähdä suuren, kauniin näkemyksen yhdellä silmäyksellä on jossain suhteessa vaikuttavampaa kuin nähdä se pienin paloin: saa eheämmän kokonaisvaikutuksen, joka jää helpommin pysyväiseksi kuvaksi tajuntaan. Kolmentuhannen jalan korkeudesta voi selkeällä ilmalla nähdä hyvin 20 mailin matkan joka suunnalle; uusi elämys on katsella kohtisuoraan maahan päin. Vähäpätöisimmät pikkujärvetkin, joiden rannat ovat epäsiistin risukon ja loiskasvien valloittamat, auringonhohteessa kimallellen näyttävät vehmaan metsikön keskellä kauniilta katsella. Portagen vesistöön purkautuvat pikkujouet ja purot, viidakkojen ja niittyjen halki kiemurtelevina ovat nyt mielenkiintoisia katsella ja ihmetellä miksi kaikki nuo koukerot ja viidakoissa käynnit, ennenkuin sitä kirkkaine vesineen emäveteen joutaa.

Näin aprikoidessa on ehditty hancockilaisten kuuluisan huvilakylän "Loikolan" (s. o. Leporannan) lähelle. Aletaan napsautella pikakuvia kahdella koneella leporantalaisten liikuskellessa pirttiensä ja saunojensa väliä (on lauantaan iltapäivä). Samassa on Leporanta kesäläisineen jäänyt

ja eteen aukeaa suuremmainen yhteiskuva Chassellin ympäristön maisemasta, jossa näkee yht'aikaa Sturgeon-joen monine koukeroineen, Portage Entryn ja Keweenaw-lahden aina L'Anseen saakka. Kaikki tuo kuvataan lähempää, edempää ja suoraan alaspäin. Tuskin kukaan kymmeniä vuosia Portage Entryssä asuneista voi kuvitella miten kaunis Portage-väylän Keweenaw-lahden

Leporannan huvilakylä Chassellin lähellä.

puoleisen kanavan ympäristö monine labyrinttimaisine vesiojineen ja lätäkköineen todella on. Kun Jacobsville on sivuutettu tuntuu, että ollaan jo tottuneita lentäjiä, eikä näkemyksien tajuamista enää häiritse arka tietoisuus siitä, että leijailaan 3,000 jalkaa paksun, epäluotettavan, hataran tyhjiyden päällä, josta moottorin väsähtäessä voitaisiin tippua hyvinkin epämukavassa järjestyk-

sessä maahan. Nyt on jo opittu nauttimaan näkemyksistä niin, että ne painuvat aistien avulla poislähtemättömästi valokuvattuina muistojen aarrekätköihin, mistä ne voi jonain hiljaisena hetkenä ottaa sielun silmien eteen katseltavaksi ja nautittavaksi.

Koska on lennetty melkoista vauhtia, ollaan jo ehditty Keweenaw-lahden suussa olevan pikkuruisen "Jänissaaren" lähelle. Kohtisuoraan järveen päin katsoen tässä kohdassa voi nähdä melko paljon järven pohjaa eri värisine kivineen. Lennetään rannan mukaisesti pohjoiseen päin ja ollaan niin korkealla, että 25 mailin päässä oleva Manitou-saari selvästi näkyy pohjoisessa päin Keweenaw-nokan oikealla puolella. Kun Gay on sivuutettu käännetään poikki niemekkeen Superior-järven rantaan päin ja samalla kiivetään vieläkin korkeammalle, mahdollisesti siitä syystä, että äkkinäisen maihinlaskupakon tullessa voitaisiin vaaratta liidellä aina järveen asti. Suoraan alaspäin katsoen näkyy järven rannan maastossa merkkejä siitä, että se on joskus ollut vesien huuhtomana, ja että vedet mahdollisesti ovat jonkin mullistuksen seurauksesta sittemmin alenneet ja jättäneet mennessään maastoon maininkien kaltaisia merkkejä, rannansuuntaisesti kaareuttuvia multalaineita. Tämä on yllätyksellinen havainto, joka näyttää toteavan sen tiedemiesten tekemän väitteen, että suurien sisäjärvien vedet ovat muinoisin purkautuneet Mississippin kautta Mexican lahteen, purkausuoima ollen silloin Su-

perior-järven länsipäässä, ja on vesi näillä mailla ollut silloisin melkoista korkeammalla. Sitten lienee — kuten tiedemiehet ovat väittäneet — sisäjärvien alue kallistunut itään päin ja vedet löytäneet tiensä Niagaran ja Ontario-järven kautta St. Lawrenceen j. n. e. — Voipa niin olla.

On päästy lähelle Superiorin rantaan. Nyt nähdään jälleen jotain uutta. Kuulu saari, Isle Royale, näkyy ikäänkuin kangastuksena 45 mailin päässä järvellä, näyttäen olevan korkealla ilmassa. Koko alhaalla oleva maaseutu nyt näyttää moniväriseltä tilkkumatolta metsikkö- ja viidakopolasineen, kellertävine laihopeltoineen, hopeanhohtoisine pikkujärvineen, kaivoskylineen, niittyineen ja auringon kellastuttamine laidunmaineen. Ollaan jo isolla järvellä, jonka rantaa seuraten nyt kiidetään — aivan liian nopeaan — Portagen länsikanaalin suuta kohden. Kylläpä näyttää Salon suomalaiskyläkin kauniilta tänne ylös. Ollaan jo kanaalin kohdalla ja katsellaan Limingan niittyjä ja peltoja sekä Heinolan kylän farmiseutua suomalaistaloineen. Oskarissa Portageen juokseva puro loistaa kuin hopeinen koristenauha, kadoten etäämpänä olevien rantapensaiden ja tuomien oksien varjoon. Tästä päästä Portagea on todella suuremmissa katsella “Opiston niemeä”, josta opiston julkaisuissa on niin paljon kirjoitettu ja kuvia julkaistu. Tästä näkee yhdellä ainoalla silmäyksellä aina Chassellin lahdelta saakka, ja Hancock—Houghtonin kaksoiskaupungin sievältä näyttävässä pikkukoossa,

kirkkaan vesijuovan kahta puolta, silta kahden kaupungin välillä. Korean paikan ovat valinneet. Kuten loppumatka aina, joutuu se nyt liian nopeasti, ja ennenkuin oivalletaankaan, ollaan jo Suomi-Opiston ja Kustannusliikkeen kohdalla —

Portage-järvi Hancockiin päin ja Opistonniemi.

napsis, valokuva, ennenkuin sivuutetaan Hancock kokonaan. Saatiinpahan vain niin paljon Hancockia, että kuvaan tuli Hancockin kaunis suomalainen kirkko ja pääosa valtakatua. Kuvan onnistumisesta aprikoidessa ohjaaja piippunysä suus-

saan katsahtaa eikö kuvanottaja pudonnut alas kurkistaessaan. Tällöin hän antoi koneen kiiveä korkeammalle, ja lähtöpaikan ollessa alla matkustajat aavistavat maihinlaskun olevan lähellä. Samassa ohjaaja antaa lentokoneen pudota tuhantisen jalkaa miltei suoraan alas päin, mutta maa näyttääkin tulevan ylöspäin pelottavaa vauhtia. Maan lähelle tultua ohjaaja kääntääkin taas pyrstöä ja polkasee kaasuttajaa, niin että lentokone nyt kiipee viitisensataa jalkaa miltei pystysuoraan ylös ja sävähtäneet matkustajat eivät hetkeen aikaan näe mitään maisemaa, korkeintaan kappaleen taivasta, jos silmät jää auki. Samassa tekee lentokone kaarevan alasliidon, ja uuden ihmeellisen elämyksen saaneet maan asujamet lähelevät luonnollista olopaikkaansa, johon he oikeimmin kuulunevatkin. "Maihinlasku" tehdään veteen ja käy se hyvin juontevasti ja vesitaso purjehtii lopun matkaa rantaan, ja kaunista kupari- aluetta katselleiden amatöörilentäjien ihmeellinen elämys jää mielenkiintoisimpien muistojen joukkoon.

Hannes Elenius.

Väkijuomatilanne nykyhetkellä.

Yhdysvaltain perustuslain 18:s lisäys, väkijuomien kieltolaki, on yksi aikakausien merkellisimmistä lakisäädöksistä. Sen määräykset, pienimpään yksityiskohtaan asti, ovat joutuneet huikeamman arvostelun ja koettelu alaiseiksi, kuin minkään muun sitä ennen voimaan astuneen lain määräykset.

Että taistelu "kuivasta" ja "märästä" on tulista tällä hetkellä, tuntee se, joka on joutunut kieltoain voimaannpanoa toteuttamaan. Suurella yleisöllä ei ole aavistustakaan taistelun todellisesta laadusta. Se tiedetään, mitä sanomalehdistömme todellisen taistelun kaikuna ilmoille kertoo. Ja nuokin tiedot ovat hyvin niukkoja. Ei siis ole mikään ihme, että raitismieliset kansalaiset ja vielä aktiivisessa toiminnassa oleva raittiuskansa huolestuneena ajattelee kieltoain kohtaloa ja siltä taholta ollaan halukkaita tietämään miltä tilanne nykyhetkellä näyttää. Onko väkijuomien käyttö vähenemässä, vai lisääntyykö se, kuten "märkien" taholta ollaan halukkaita väittämään.

Allekirjoittaneelle hyvin usein on tehty kysymyksiä tilanteen johdosta. Noihin kyselyihin on usein vaikea vastata, siksi, kun kielto lakia valvovan virkailijan huomio, ollakseen velvollisuuksilleen uskollinen, ei jouda kiinnittymään muuhun

kuin toimeensa. Hänen tehtävänään toiminta-alueellaan on löytää väkijuomien valmistus- ja myyntipaikkoja ja saattaa kieltolain rikkojat syytteeseen. Ei jää aikaa tilanteen tarkastelemi-

Matti Viitala,
kieltolakivalvonnan alue-päällikkö.

siin. On otettava huomioon se, että tähän saakka on voimaanpanovirkailijoiden lukumäärä niin pieni, että jokaisen kohdalle tulee liian suuret alueet valvottavaksi. Ja kun vielä ottaa huomioon sen seikan, että lain valvonta on jäänyt, melkein-

pä poikkeuksetta, yksinomaan hallituksen virkailijoiden tehtäväksi, niin käsittänee jokainen, että minkäänlaista koko maan tilannetta koskevaa auktoriteettimaista lausuntoa ei kieltolain valvojalta voitane odottaa.

Siltä alueelta, jossa allekirjoittanut on kahdeksan ja puoli vuotta toiminut, on kaikista huolimatta näköpiiriin astunut joitakin tosiseikkoja, jotka antavat varmutta siinä, että parempaan käsiin ollaan kulkemassa. Vähentyneet ovat salapolttimot ja salakapakat ja mikäli hallituksemme taholta ollaan tilaisuudessa lisäämään valvojien lukua, vähenevät nuo laittomuuden paikat yhä enemmän. Nyt varsinkin, kun ylinkieltolainvalvonta heinäkuun 1 päivä, tänä vuonna, joutui hallituksen rahasto-osaston hoidosta oikeusosastolle, on ollut havaittavissa eteenkäsin menoa itse valvonnan toimeenpanossakin.

Alue, jossa allekirjoittanut toimii, käsittää 36 kauntia, kuuluen niihin m. m. suuri St. Louis ja monta muuta harvempaa kauntia. Voimaanpanovirkailijoita on tällä alueella nyt ainoastaan 6. Toivoa on, että lähitulevaisuudessa saadaan lisävoimaa, ainakin kolme uutta virkailijaa. Tosiseikat, joihin edellä viittasin, tulisivat ehkä liiankin pitkiksi ja ikäviksi lukea, jos ne tässä kaikkinne tilastonumeroineen esitettäisiin, sillä näinkin pieni valvojamäärä on tehnyt kutakuinkin "puhdasta" jälkeä, jos saavutuksia ruvetaan mittaamaan ihmisennätyksien mitalla. Tuon tässä esille, ikäänkuin hivin ja rohkaisun vuoksi, ainoastaan muu-

taman numeron, jotka lukijalle lienevät kylliksi antamaan valaistusta mihinkäsin ollaan kulke-massa. Kahdeksan vuotta sitten oli Minneapoliin kaupungissa 230 aivan avonaista kapakkaa (soft-drink bars) ja tänäpäivänä on niistä jällellä ainoastaan 12. Samaan aikaan Chisholmissa, Minnesotassa valtakadun varrella oli 20 julkista viinanmyyntipaikkaa, joista nyt on ainoastaan joku jällellä. Tämä ylläoleva osoittaa, että kieltolain rikkojat ovat karkoittuneet pois julkisista, avonaisista liikepaikoista, salaisimpiin oloihin, joten voi siitä päättää, että ei heidän liikkeensä tänäpäivänä ole niin hyödyllistä, aineellisesti, kuin se oli vielä joku vuosi sitten, sillä tarjoilua ei ole enää kuin tunnetuille henkilöille ja sekin toimitetaan monien lukittujen ja salaovien takana. Tuollaisen salapaikkojen olemassaoloa on näihin asti olleet useilla paikkakunnilla suojelemassa paikalliset viranomaiset ja heidän apulaisensa, niin että kun hallituksen kieltolakivalvoja saapuu paikkakunnalle, lennätetään ennakolta tietoa "vaarasta" ja kun vihdoin pääsee luullulle myyntipaikalle tarkastusta tekemään, ei löydä mitään, joka antaisi aihetta vangitsemiseen tai syytteeseen asetamiseen.

Kun tilannetta tarkastelee, ei ole syytä olla huolissaan kieltolain kohtalosta, sillä se tulee säilymään. Kun presidentti Hooverin suunnitelma kieltolain valvonnassa toteutuu, että valtioitten, kaupunkien ja kylien virkailijat osaltaan valvo-vat kieltolain noudattamista, voidaan tilannetta

pitää hyvänä, tehköötpä sitten väkijuomahaluiset minkälaisia alotteita tahansa, saadaksean maamme uudelleen väkijuomien valtaan.

Mutta tämä tilanteen vakiintuminen ja hyväl-tä näyttäminen älköön kuitenkaan lamaannuttako raittiusrintamalla seisovia. Kasvatuksellista työtä tarvitaan vielä niin kauan kuin yksikään salainen viinanvalmistaja ja -myyjä on olemassa ja tuon kasvatuksellisen työn on suuntauduttava laajemmille aloille kuin ennen. Koko kansan tietoisuuteen on saatettava väkijuomien vahingollisuus. Ei riitä se, että innostutaan raittiuskysymykseen vain siten, että kokoonnutaan seuroihin ja pidetään iltamia ja juhlia, joihin väkijuomien käyttäjät eivät saavu, vaan asetutaan myös tukemaan hallitusta ja hallituksen virkailijoita itse lainvalvonnassa. Kun kansan enemmistö kyllin selvästi toiminnallaan osoittaa, että se kunnioittaa ja vaatii kieltolain noudattamista, häviävät salakapakat vähitellen olemattomiin. Tilannetta, näin ollen, voidaan laajapiirteisesti katsoen pitää hyvänä.

Matt Viitala.

Varokaa vaaroja!

Matkustaessamme missä vain, huomaamme kaikkien vaarallisten kohtien edellä varoitusilmoituksia. Autoilijalle huomautetaan tiessä olevat käänteet, mäet ja notkelmat, yleiset liikepaikat ovat varatut suojaavilla määräyksillä, vauhtinopeuden rajoituksilla ja muilla turvallisuuskeinoilla. Lasten suojelemiseksi on koulurakennuksien luona erityisiä ilmoituksia ja ohjeita. Edellä esitetyt seikat puhuvat meille selvää kieltä siitä, miten tarkkaa huolta tältä puolen pidetään yleisön turvallisuudesta. Yleisien tarttuvien tautien samoin kuin niiden levenemisen suhteen pitävät terveyslautakunnat ja lääkärit tarkkaa huolta. Tämä ei rajoitu yksin toimihenkilöihin, vaan jokainen kohdallaan valvoo, että suojeleustoimenpiteitä sääntöin mukaan noudatetaan. Yleisien ravinto- ja nautintoaineidenkin suhteen pidetään tarkkaa huolta, missä ikänään huomataan terveydelle ja turvallisuudelle vaarallista, laitetaan sen suhteen mitä ankarimpia määräyksiä. Poikkeuksia löytyy kuitenkin kahdelle huumausaineelle, joista toinen on osittain heikon valvonnan alla, mutta toinen vielä aivan vapaana rehoittaa ja ihmiskuntaa turmelee. Kun nyt olemme tutkimassa kieltolakia ja yleisesti siihen suhtautumista, on meille selvänä ilmiönä kuinka yleisesti siihen

nähdén ollaan välinpitämättömiä. Tämä ei suinkaan voi johtua siitä, että väkijuomien käytöstä johtuva vaara olisi toisia pienempi, päinvastoin sen tuottama henkinen ja taloudellinen tappio yksin on suurempi kuin kaikkien muiden terveyden vaarojen yhteensä. Samoin yleinen hengenvaara, sen kautta niin äkinäiseen kuin pitempiaikaiseen sairauteen saattajana, sekä kuoleman seurauksia meillä kaiken aikaa väkijuomien takia nähtävänä, samoin kuin raajarikkoja ja mielisairaita.

Syyt, miksi väkijuomien suhteen ollaan yleisesti välinpitämättömiä, ovat monet, ja tämä kirjoitus kävisi liian pitkäksi niiden selostuksesta. Kosketamme siis vain muutamaan meille tuttuun kohtaan. Kautta aikojen väkijuomakauppa on tuottanut suurinta voittoa harjoittajalleen ja siltä puolen on sen puolustus myös valtavin. Toisella tilalla lienee se, että alkoholi turmelee käyttäjänsä arvostelukyvyn ja tahdonvoiman ensimmäiseksi, joten sen oman orjajoukon puolelta on vastustus heikkoa ja useinkin muuttuu tilaisuuden tullen puolustavaksi intoiluksi. Kolmantena tekijänä on ollut kautta aikojen se, että se on painanut työtätekevän kansan osamme, syvien rivien lapset, pohjajoukon itse tajuttomaksi orjajoukoksi, mitä on ollut juomatavan vallitessa huokea johdtaa orjuudesta kurjuuteen.

Keinoja mitä juomatavan kannattajat käyttävät, eivät monetkaan osaa arvostella, vaan siitä huolimatta pidetään suurta ääntä yllä. Ne ovat

kuitenkin niin ovelia, että heikonkin kuvan luomiseen niistä tarvitsisi kokonaisen kirjan ja siksi olemme ne pakoitettut syrjäyttämään tässä.

Alussa mainitsimme kahdesta huumausaineesta tarkoittaen kiinnittää lukijan huomioon, että on toinenkin vaarallinen huumausaine ei ainoastaan alkoholi. Toisella tarkoitin nikotinimyrkkyä mitä ihmiset eniten nauttivat tupakassa. Tämä yleinen ihmiskunnan pahe ja myrkyttäjä on saanut ylitsemme aivan kuin hallinto-oikeuden. Rauhasa se rehoittaa ja ihmiskuntaa turmelee. Se on voittanut alaa jo hyvin yleisesti raittiusseuraimmekin keskuudessa. Me olemme sille rakentaneet omat huoneustot missä voi miehet myrkyttää itseään. Naisemme suureksi osaksi ovat vielä vapaat tupakan orjuudesta, vaan aivan lähimmässä tulevaisuudessa on aika, jolloin tuo likainen pahe alkaa myrkyttää heitäkin, jos ei nouse valtavampaa taistelua tupakkaa vastaan. Ja tämä ei taida tapahtua ennenkuin valtavampia henkisiä rientoja nousee. Tupakan käytössä piilee yleinen terveydellinen vaara ja tapojen turmelus.

Raittiusseurat ovat keskittäneet työnsä juuri näihin seikkoihin, jotka tahallisesti ovat jääneet muilta yleisiltä valistusriennoilta huoltamatta. Raittiustyön suurimpia voittoja on tässä maassa ja Suomessa kieltolaki. Suurin erehdyksemme on ollut siinä, että emme ole tarpeeksi voimakkaasti sen valvonnasta huolehtineet. Lainvalvojiksi ja peräankatsojiksi on päässyt usein viinatrustien kätyreitä ja oman hyödyn tavoittelijoita. Toinen

erehdyksemme on siinä, että kasvatuksellinen raittiustyö on jätetty suurimmaksi osaksi syrjään ja suurin osa seuroistamme toimii taloudellisen hyvinvointinsa eteen.

Siksi varoitusshuutomme on tämä tulevista vaaroista. Velvollisuutemme on asettaa yhtä päteviä toimenpiteitä näille mainituille vaaroille kuin muillekin, syystä että ne ovat tuhoisampia ja toiseksi että ne läheisimmin koskevat juuri meitä syvienrivien lapsia. Kuinka usein silmiemme edessä tapahtuu mitä hirvittävimpiä tekoja, minä aiheuttajana on ollut päihtymys, tästä ei ole kuitenkaan noustu niin moniin varovaisuustoimenpiteisiin kuin muiden pienempien vaarojen tähden. Usein tapahtuu ennenaikainen kuolema juopottelun seurauksesta itsemurhan ja monien muiden onnettomuuksien muodossa. Laitonta viinakauppiasta ei vedetä syytteeseen. Kuinka moni murhaaja on suunnitellut ja tehnyt tekonsa väkijuomien turmelemana, yleisien syyttäjien kohdistamatta syytettään sinne mistä rikos on lähtenyt. Arvoisa lukija, velvollisuus kutsuu juuri meitä varoittamaan näistä vaaroista. Se velvoittaa meitä valvomaan että kieltolakiä noudatetaan ja että sen virastossa on ainoastaan raittiita tekijöitä. Meidän velvollisuutemme on kasvattaa raitista, siveellistä oikeutta harrastavaa ihmiskuntaa. Tässä työssä on meidän seisottava kunkin paikallamme.

Kalle T. Hanhisalo.

Itsekieltämys.

Santeri Alkion ajatuksia nuorisolle.

Meillä ihmisillä on olemassa pettämättömiä säisiä ääniä, jotka usein hyvinkin voimakkaasti ja luontevasti tuovat esiin vaatimuksia siveelliseen itsekieltämykseen. Mutta näitä ääniä vastaan me yleensä olemme taistelukannalla. Mieluimmin tahdomme vapaitten tottumustemme piiriä laajentaa kuin supistaa. Siveellisen itsekasvatuksen tärkein tehtävä on rajoittaa vallattomia mielitekoja ja vahvistaa kykyjään kieltämään itseltään sellaisia nautintoja, jotka ihmiselle syystä tai toisesta pidetään vaarallisina tai huonoina. Sen tarkoituksena on ohjata ihminen pois mielitekojen orjuudesta vapauteen, nauttimaan elämästä sen sijaan kuin kasvavain mielitekojen vapaa tyydyttäminen vie yhä syvemmälle nöyryyttävään orjuuteen. Aivan helppo on laskea, etteivät mitkään maapallon rikkaudet riittäisi tyydyttämään ihmisten mielitekoja, jos niille jokainen antaisi vapaan kasvamisvallan. Ja mitä pitemmälle tätä mielitekojen tyydytystä harjoitettaisiin, sitä syvempään lamaukseen siitä johtuva ylellisyyselämä laskisi henkiset kyvyt. Intohimojen orjaverkko kääriytyisi yhä tiukemmin ihmisten ympäri, seurauksena yhä ammottavampia juopia ihmisten ja luokkien välillä, kasvavaa vi-

haa eri kansaluokkien välillä ja valtojen kesken jatkuvat sodat.

Ajatelkaapa esim. väkijuomien käyttöä. Köyhät ja rikkaat yhä juovat. Ihmiset iloitsevat juouessaan. Keveällä mielellä, nauraen ja leikkiä laskien heittävät ne lahjaksi saamansa "jumalan-kuvan" sielustaan kapakan vaihetuspöydälle. Menköön! Ei siitä ole paljoa annettukaan. Rikkaat juovat kallista. Köyhät juovat halpaa. Kaikki juopuvat. Useimmat väkijuomain käyttäjät joutuvat siveelliseen rappioon itse, vielä useammat edistävät ihmiskunnan rappeutumista. Moni juo viisastuakseen, vielä useampi terveydekseen, kaikkein useimmat huvikseen.

Katsele juomaria, tutki hänen tekojansa, tutustu hänen elämäänsä. Kuka on nähnyt juopumuksesta viisastuneen ihmisen? Missä ovat terveet alkoholistit? Tunteeko kukaan elämänhaluista juoppoa?

Se on totta! Näitä ominaisuuksiahan sanotaankin tavattavan vain siivoihmisillä, kohtuullisilla.

Aivan oikein. Ihmiset, jotka juovat kohtuullisesti, tulevat viisaiksi, terveiksi, iloisiksi. Ne ovat kaikki suuria tyhmeliiniraukkoja, jotka liiaksi juovat! Ovatko kaikki tosijuomarit sitten tyhmeiliinejä? Minä kysyn kohtuullisilta. Elämä vastaa. Kohtuullisten ryyppääjään täytyy vapista. Heidän tekee mielensä viinoja. Sen tähden he ryyppiskelevät. Ellei tätä mielitekoa vastusteta, kasvaa se. Siitä voi tulla vähitellen itsevaltiat. Sen vuoksi pitää sitä vastaan taistella. Mieliteko

on suurempi. Joka päivä tulee kohtuullisista juomareita. Sillä tiellä on aina kulkijoita. Tahtoisin sanoa: parasta on olla varuillaan, tie on vaarallinen. Monet ovat sitä menneet, vaan harvat takaisin palanneet.

Taistelu mielitekoa ja himoa vastaan on tärkeä elämänkysymys jokaiselle, olkoon rikas tahi köyhä. Ihminen on kasvatettava himojensa herraksi, luonnon herraksi. Viekottelevain halujen tyydyttäminen on lopetettava. Himojen orjuuttava ies on päältään heitettävä.

Ylellisyyden, heikemällisen ja helpon elämän ihannoiminen on hylättävä. Työtä on jatkettava uusien ihanteiden istuttamiseksi ihmisiin.

Luonnon herraksi sanotaan ihmistä. Ja tottahan onkin, että Jumala antoi meidän käteemme vallan tehdä maa itsellemme alamaiseksi. Miten on tähän saakka käynyt? Menehän valloitus työ jo koko pitkälle. Missä vain ihmisen etu vaatii häntä ponnistelemaan, ulottuvat hänen voimansa rajattomiin. Kyllä me voimme riistää luonnolta osamme. Vaa tämä menestys etujen etsimisessä, se hurmaa ihmisen. Ilosta juopuneena tahtoo hän nauttia elämästä. Kaikki pillit soimaan! Minä olen herra. Iloisesti elää pitää, eli ennen päivää vähemmän!

Vaan joskus luonto on uppiniskainen. Tulee katovuosi. Ihmiset parkuvat nälässä ja vilussa. Nurkuvat luonnon niukkuutta. Hyvinä vuosina ei ole tullut säästetyksi. Ei kuitenkaan kuolla haluta. Jos Jumala auttaisi huonon ajan yli, kiittäi-

simme häntä. Sydämessä on ajatus: sitten taas ryypätäkin kestää, kun parempi vuosi tulee.

Rikasta ei köyhä vuosi koske. Hän on jo herra siinä suhteessa. Samoin kuin hyvinäkin vuosina lahjoittaa hän yltäkylläisyydestään muruja nälkäisille ja elää itse tottumustensa mukaan ylellisyydessä ja loistossa.

Onko hän nyt luomisen herra, joka on tehnyt maan itselleen alamaiseksi Jumalan käskyn mukaan?

Katselkaamme tätä mukavuuksiin tottunutta rikasta hiukan toisissa oloissa. Annamme hänen tehdä konkurssin. Sellaisia tuhkatiheään tapahtuu. Rikas mies köyhtyy, joutuu asumaan pienissä oloissa pikkumaanviljelijänä, käsityöläisenä, mökkiläisenä. Me kuulemme tämän entisen iloisen miehen alituiseen nurkuvan ja kohtaloansa valittavan. Hänellä on kyllä joka päivä kelvollinen leipäpala, piimää, perunoita, silakoita ja sunnuntaipäivälliseksi suolaista lihaa perunain kanssa. Mutta hän sanoo näkevänsä nälkää. Miesparka! Samoissa oloissa ja samoista herkuista pikkutilallinen, maalaiskäsityöläinen ja mökkiläinen voivat vielä viserrellä kiitosvirttäkin Jumalallensa.

Ei sellainen ole vielä luonnon herra. Tämä rikas on olojen ja tottumusten alhainen orja. Ylellisyyden ihannoiminen ja siitä johtuva pyrkimys herpaisee ihmisen siveellisen tahdon.

Ihmisestä, jonka voimasta sanoi Jeesus: "Jos teillä olisi usko niinkuin sinapin siemen, niin te

voisitte sanoa tälle vuorelle: siirry, ja se kukistuisi” — tästä ihmisestä on puolinainen sivistyselämä tehnyt mielitekojensa orjan. Mikä hänet siihen on vienyt? Ei suinkaan Kristuksen oppi. Ei kaiketi yleinen sivistyskään? Ei. Se on hänen itsekkäisyytensä. Se on epäjohdonmukaisuus ihmisen tahtomisessa, ristiriitaisuus toiminnan ja tarkoituserän välillä. Ihmisen on vienyt siihen se, että hän on kyllä tahtonut suullansa palvella Oikeudenjumalaa, sydämensä ollessa Edunjumalan palveluksessa. Hän on tässä ihanteettomassa kahden herran palveluksessa menettänyt ryhtinsä ja uskonsa Oikeudenjumalan kykyyn avustaa häntä, joka kaikissa elämän taisteluissaan voi pyysyä oikeuden horjumattomalla pohjalla.

Mutta ihmiskunnan elämässä on vuosituhatkin lyhyt aika. Sen perästä voi tulla toinen aika, tämä ihminen omistaa elämänsä toiminnan pohjaksi siveydellisen kannan, oikeudellisen pohjan. Silloin ei raukkamaisuudella ole enää niin suuri vaikutus tekoihimme, kun elämäämme ohjaavat jalommat vaikuttimet kuin mieliteot ja edut. Ihmiskunnan ihanteellinen, Jumalaa kaipaava ikävä viittaa siihen. Ja me uskomme, että tämä ikävä on vievä omistajansa Mestarin luokse oppimaan hänestä, joka oli vaatimaton, siveä ja nöyrä sydämestä.

Katsokaa, miten koskissamme pauhaavat luonnonvoimat nöyrinä palvelevat ihmistä puuttomattomalla alamaisen kunnioituksella. Havaitkaa, miten sähkö villistä tilastaan kesytettynä

pienestä nappulasta käskettynä kuuliaisesti pyörittää jättiläistehtaita. Se on ihmisen tahto, joka tässä esiintyy kesyttäjänä ja käskijänä. Kun tämä tahto kerran ilmaistaan yhtä voimakkaana siveellisissä kysymyksissä, kuin se nyt jo ilmenee monesti taloudellista etua tarkoittavissa pyrki- myksissä, niin — me voitamme maailman!

Canadan suomalaisista.

Canadan suomalaiset jakaantuvat kahteen pääryhmään. Vanhemmat, jotka ovat tavallisesti siirtyneet Yhdysvalloista ja jo Canadassa asuneet pitemmän ajan, ovat ainakin osittain vaurastuneet ja hankkineet itselleen pysyväsien asuinpaikan. Toinen ryhmä on se vasta maahan tullut siirtolaisjoukko. Naiset ovat tavallaan paremmassa asemassa tässä ryhmässä, sillä he saataaan palveluspaikan saavat siten vakituiseempaa työtä ja ovat ainakin ruuan ja asunnon puolesta turvatut. Toinen on asia miesten kanssa. Suurimmat siirtolaisjoukot tulevat tavallisesti syksyllä, vähän ennen elonkorjuuta. Tämä vuodenaika on työn saantiin nähden ollut parhain ja etenkin, kun suuret rautatieyhtiöt ovat järjestäneet vastatulojolle etusijassa työtä. Elonkorjuun loputtua ja siirtolaisten tultua kaupunkeihin vähän rahaa taskussaan alkaa tavallisesti, harvaa poikkeusta lukuunottamatta, juopottelu. Se on juuri suomalainen joka monta kertaa on "vahvin", "rikkain", hän se on joka tarjoaa, jos kuka vain lähelle sattuu. Tällaista elämää jatkuu niin kauan kuin viimeinen sentti on mennyt. Toisilla kestää rahat muutaman viikon, mutta useammilta ne loppuvat muutamassa päivässä.

Työn saanti on tämän jälkeen melkein mahdollonta, kun ei osaa kieltä eikä ole rahaa että saisi

tarpeellisia työvälineitä, jos vaikka osaisi jonkun ammatinkin. Ainoa mahdollisuus on saada metsätyötä. Usea ei saa edes sitäkään ja silloin ei auta muu kuin lähteä matkalle. Tällaisia matkustelevia suomalaisia nuoria miehiä ja vieläpä joku vanhempikin joukossa on Canadassa tuhansittain. Eivät he maksa junakyydistään enempää kuin muustakaan, sillä ei heillä ole rahaa. Ruokansakin saavat suurimmalta osalta kerjäämällä, tai tekemällä jotakin pientä palvelusta sen eteen . . . He nousevat juuri lähtevään tavaravaunuun, siitä huolimatta, että se on ankarasti kielletty, hypäävät pois vähän ennen asemaa junan hiljennettyä vauhtinsa. Sillä tavalla matkustellen Atlannin ja Tyynen valtameren välistä aluetta, kysellen töitä.

Toisilla paikkakunnilla ovat nämä kaksi suomalaisryhmää erossa niinkuin vesi ja rasva, mutta toisilla näkyy kansalaistunto saaneen sen aikaan, että jonkinlaista yhteyttä on havaittavissa. Vanhemman, Canadassa kauvemmin asuneen ja jo vaurastuneemman suomalaisryhmän taholta on koetettu tehdä jotakin tämän, heikommassa asemassa olevan siirtolaisjoukon auttamiseksi, mutta hyvin huonoilla tuloksilla, juuri siksi, että he ovat kulkevaa joukkoa, on aivan mahdoton saada heitä kokoon, tai tehdä mitään paikallista sivistystyötä.

Suomessa ennen kieltolakia ja samoin täällä Amerikassakin oli raittiusliike hyvin voimakas, mutta kieltolain astuttua voimaan raittiusseuro-

jen jäsenluku vähenemistään väheni. Ne, jotka kuuluivat raittiusseuroihin ajattelivat luonnollisesti että nyt, kun on päämäärä saavutettu, emme tarvitse enään toimia, kaikki on valmista. Että tällainen ajatustapa on aivan väärä, on tämä kieltolainaikainen tilanne kyllin selvästi osoittanut. Jos Suomessa olisi kieltolain voimaan tultua toimittu samalla tarmolla kuin sitä ennen, niin on varmaa, että ne tuhannet suomalaiset Canadaan tultuaan olisivat voineet helposti sivuuttaa kapakan oven, sen sijaan että nyt ovat sortuneet. He ovat todella henkisesti ja ruumiillisesti sortuneet.

Tapasin kesällä 1930 kaksi rääsyistä ja likaista suomalaista Winnipegin kadulla. Olin juuri saapunut Yhdysvalloista ja tavallaan halukas puhuttelemaan heitä. Kertoivat tulevansa idästä, Montrealista. Sanoivat siellä olleen paljon työttömiä suomalaisia. Keväämmällä olivat olleet Vancouverissa, josta "piittasivat" Montrealiin. Olivat matkalla johonkin lännen kaupunkiin odotamaan elonkorjuun alkamista. — Pyydettyään rahaa sanoin, että minä en anna rahaa, sillä olen nähnyt kuinka annettuani rahaa ruokaa varten se on vietykin kapakkaan, mutta, jos haluavat niin minä annan heille ruoka-aterian. Myönsivät sen olevan useasti totta ja ilolla suostuivat ehdotukseeni. Ajattelin antaa heille kunnollisen aterian, mutta kun tulimme ravintolan ovelle niin he sanoivat: "Ei jätkä sinne pääse, lähdetään jonkin muualle". Täytyi lähteä etsimään toista,

sillä en saanut heitä sisälle. Menimme kiinalaiseen ravintolaan, jossa pojat tunsivat olevansa omassa ympäristössään.

Sanottuani heille hyvästi ja toivottaen onnellista matkaa heillekin tuntematonta päämäärää kohti, en voinut olla surkuttelematta heidän asemaansa. Vieraassa maassa, kieltä taitamattomina ilman kaikkea.

Canadassa ovat liberaalit olleet vallassa yhdeksän vuotta. Heidän tarkoituksensa oli saada maahan mahdollisimman paljon halpaa työvoimaa, siksi he ovat kaikella tavalla avustaneet siirtolaisuutta, jota väärillä tiedoilla todellisuutta salaamalla on kiihoitettu Euroopasta. Toisena syynä siirtolaisuuteen on kai ollut, ainakin mikäli se koskee suomalaisia, Suomessa vallitseva suuri työttömyys. Minä pidän kuitenkin varmana että moni Canadassa oleva suomalainen saa syyttää itseään, että on joutunut kärsimään. Väkijuomat ne sittenkin ovat, jotka vievät ne kovalla työllä saadut rahat. Väkijuomat ne ovat, jotka lamauttavat ja veltostuttavat tarmokkaan suomalaisen, ja vetävät hänet kurjuuteen. Väkijuomain tylsistytämä henkilö ei voi mitään oppia eikä näe omaa alennustilaansa. — Viime kesänä tapahtuneissa vaaleissa saivat konservatiivit enemmistön. Heidän ohjelmaansa kuuluu muunmuassa siirtolaisuuden ehkäiseminen, joten näyttää siltä niinkuin parempi aika maassaoleville siirtolaisille olisi koittamassa. Väkijuomalakiin tuskin uusikaan hallitus kajoaa, joten siinä suhteessa ei paran-

nusta ole odotettavissa, mutta meillä on vapaus harjoittaa raittiustoimintaa kansalaistemme keskuudessa. Meillä on mahdollisuus perustaa raittiusseuroja, levittää raittiuskirjallisuutta ja tehdä työtä aatteemme eteen.

Raittiusväki, kautta laajan Amerikan, veljenne Canadassa tarvitsevat ohjaustanne. Ulottakaa seurojenne toiminta Canadaankin ja auttakaa suomalaista kansaa voittamaan myrkkymaljan. Jos te toimitte tarmolla niin varmasti työnne kantaa kauniin hedelmän. Te vanhat raittiusseurojen jäsenet, jotka olette eronneet seuroistanne, teidän velvollisuutenne on alkaa uudestaan, sillä Amerikkakin tarvitsee voimakkaampaa raittiustyötä. Soikoon laulumme: "On aate pyhä ja kallis...", niin että suomalainen raittiusliike nousee Amerikassa siihen mitä se on ollut, sivuuttaa sen ja valloittaa koko mantereen. Ei yksin pakolla vaan myös sivistystyöllä tehdään kansasta raitis ja voimakas kansa.

A. E. Kuitunen.

Koiratorppa.

Kieltolain voimaan astuttua Amerikassa, tiukkeni kaikkien väkijuomain saanti luonnollista tietänsä. Silloin kun lääkäreiden määräyksiä varaan jää juovutusjuomain käyttö, silloin ollaan melkein varmasti raittiuspohjalla.

Mutta tuollaiseen järjestelmään eivät tyytyneet vanhat juopot, enempää kuin n. s. kohtuuden nauttijatkaan. Heidän täytyi saada juovuttavia juomia, olipa ne sitten oikeita taikka vääriä. Tätä kysyntää vastaamaan syntyi salapolttimo, ja niin pääsi "korpiroju" korvaamaan väkijuomatuotantoa, jonka hallitus oli tiukalla lainvoimalla lopettanut.

Koskapa työväen luokassa oli suurin osa joko kokonansa juoppoja eli vähemmän nauttijoita, selveni pian toveripiirissä se seikka, että heidän täytyy ottaa tuon luvattoman liikkeen teko haltuunsa, ennenkuin sen muut kerkiävät pois viedä. Sovittiin asioita salakähmäisesti ja sehän kävi helposti, kun laki oli "luokkalaki". Ja niin osa toveriluokasta painautui erämaan helmaan, jossa koetettiin alkaa juomien valmistus, vaikkakaan se ensinnä ei vastannut ajan vaatimuksia. Mutta kehittyihän harjoittelija ammattiinsa, kunhan sitä aikansa kokeiltiin, ja toveri toisellensa neuvoja jakeli,

Siten syntyivät nuo "koiratorpat", jotka ovat hyvin edustettuna vieläkin kaupungeissamme, ja osasta maaseutuakin. "Koiratorpparille" kuului jälleenmyynti, eli sen rojun jakelu, jota metsissä valmisteltiin. Hänen tehtävänsä oli juomien kauppaaminen kaupungissa ja maallakin, vallankin nuorten tanssitilaisuuksiin oli tungettava ja siellä uhrinsa löydettävä. Tuollaisen pääjakelun perustamiseen ei tarvittu suuria pääomia, ei ensi aluksi ainakaan. Liikkeen kasvaessahan sitä siten kustannukset kasvoivat, mutta tulotkin parainivat. Jos sattui sellainen onni taloa kohtamaan, että kieltolakimiehet eivät talon touhua huomanneet epäilyksen alaiseksi, niin kehitti se omistajalle usein himon suurempaan liikkeen tekkoon. Silloin tavallisesti hankittiin tyttö jopa useampiakin, jotka alkoivat emäntää autella, ensin vain ryyppyjen jakelulla, mutta pian kehittyi velvollisuus, että emännän käskystä oli istuttava miesten polvelle, ja myöhemmin mentiin kahden kesken — kammariinkin.

Jos "koiratorpan" vieraalla oli rahaa enemmän taikka vähemmän, ei häntä haluttu ulos laskea ennenkuin viimeinen dollari oli livahtanut, joko emännän tai tyttären sukan varteen. Sen perästä hän jouti pois menemään, jopa takaoven kautta ulos työnnettiinkin, ja mies poloinen jouti taasen pussiansa kantelemaan metsää kohden. Sillä välin laitteli isäntä uusia vieraita "torpallensa", kertoen miehille miten heillä on kauniita nuoria

tyttöjä, ja kuinka niitten kanssa saapi pitää "hyvää-aikaa".

Mutta kaikella on aikansa. Hallituksen virkailijat olivat saaneet vihiä, että "torpalla" oli muutakin touhua, eikä vain rauhallinen perheasunto. He päättivät käydä tarkastuksilla, sillä olivathan he sen työn edustajia. Huokeaahan heidän oli löytää kotitekoista niin paljon, että talon omistaja oikeuden eteen saatettiin ja siellä tuomari sakotti ensikertalaisuudesta, ei paljon, mutta ankaran puheen hän piti, että vastaisuudessa on rangaistus suuri, jos vielä löydetään laittomuuksien teiltä.

Isäntä maksoi sakkonsa, ja päätti, että kyllä häntä ei toista kertaa enää "lain pihtiin" saateita, ja nuokin sakkorahat eivät ole kun lainassa vain "jätkillä", nehän ne sakot lopultakin maksavat. Utterammin liikkui isäntä iltasin, ja varovaisesti juomakuormia kotiinsa öisin kuletti, mutta sekään ei pitkälle auttanut. Hallituksen miehet myöskin varovaisesti liikkuivat, ja parin viikon perästä taasen sisälle pyrittiin, ja löydöt olivat riittävät taasen tälläkin kerralla, mikäli viinaksia piti oikeuteen todisteiksi kulettaa.

Tuomarin katse oli ankara, kun hän langetti tuomiota. Sakkoa annettiin ensin tuntuvasti, mutta sitten pantiin tuo äsken kukoistava "liikemies" linnaan vuodeksi, ja silloinpa "koiratorpparin" katse alkoi kengän kärkeä tavoittelemaan.

Isännän linnassa ollessa oli emäntäkin joutunut "tyttöinsä kanssa" sakon alaiseksi, ja niin sortui

“koiratorppa” omaan huonouteensa, vaikka eihän siinä oikeastaan ollut mitään sortumistakaan. Huonolla elämällä on aina huono loppu.

* *
* *

Lukemattomat ovat ne suomalaisetkin, jotka ovat päättäneet vähällä työllä paljon ansaita, mutta tänä päivänä ei löydy yhtään “rojun” kaupustelijaa, eikä “koiratorpparia”, jolla olisi mitään säästynyt tuosta laittomasta liikkeestään. Totta on, että he joskus ovat saaneet joitakin satoja kansaveljensä hien hintaa vallan huokealla, mutta joitakin kertoja, kun heitä on kuletettu oikeuteen, siellä sakkonsa ja lakimiehensä suorittaneet, ei heille ole jäänyt muuta jällelle kuin jätteitä ihmisestä, sillä tuo ilettävä liike on heiltä kaiken ihmisyyden juuriansa myöten pois kitkenyt.

Tämän kirjoittajalle kerran kertoi eräs “linjal- la oleva mies”, että hän pitää kovasti pahana sitä asiaa, että entiset johtavat toverit ovat ottaneet tuon viinakaupan ikäänkuin omaksi “monopoolikseen”. “Mutta”, lisäsi hän “nyt ei ainakaan tarvitse porvareita syyttää, että ne tukkivat meille metsämiehille juomisia, kun liike on kerta kaikinensa köyhälistön käsissä. Ne sitä valmistavat, ne myövät ja ne juovat, ketäpä nyt enään kiroil- taskaan, kun kerran on saatu se mitä on uneksit- tu, että köyhälistökin kerran valtaan pääsisi. Nyt se on päässyt, kuinka kauan se kehtaa tuosta val- lastaan ylpeillä en tiedä, minua vain hävettää, et-

tä asiat ovat tälle kannalle kulkeutuneet, kuka ne sieltä oikealle tolalle enään kääntää.”

Kuullessani tuon miehen selostusta, ymmärsin, että hän tulkitsti oikean ajatuksensa asiasta. Köy- hä kansa on huonolla tavaralla lähtenyt liikettä tekemään, tavaralla joka sille on turmion tuotta- va, ja jonka takia monta enneaikaista hautaa kuntain kustannuksilla on kaivettava.

A. W. H.

Vielä tarvitaan raittiusseuroja Amerikan suomalaisten keskuudessa.

Nimikirjoituksen johdosta kirjoitan lyhyen katsauksen siitä, tarvitaanko raittiusseuroja tekemässä kasvatuksellista raittiustyötä suomalaisten keskuudessa. Olen ehdottomasti sitä mieltä, että jos milloinkaan ennen, niin nyt tarvitaan raittiusseuroja tekemään kasvatuksellista raittiustyötä kasvavan nuorison ja vanhemmankin väen kasvattamisessa raittiiksi. Usein kyllä sanotaan: raittiusseurat eivät merkitse mitään, ja että raittiustyö tulisi jättää seurakunnille. Vaan raittiustyötä ei voida vielä jättää seurakunnille, nuorisoseuroille eikä muille yhdistyksille. Kasvatuksellinen raittiustyö kuuluu raittiusseuroille.

Eiväthän seurakunnat, nuorisoseurat ja monet muut seurakunnat vaadi jäseniltään ehdottomasti väkijuomista kieltäytymistä tai kiellä käyttämästä alkoholipitoisia juomia nautintoaineena. Ainoastaan raittiusseurat kieltävät jäseniltään kaikki juovuttavat juomat seurasta erottamisen uhalla, kaikenlainen uhkapeli ja monet muut paheet ovat raittiusseurojen säännöissä kielletyt. Raittiusseurat vaativat jäseniltään ehdotonta raittiutta ja puhtaita elämän tapoja, ne tahtovat kasvattaa jäseniään elämän puhtauteen, kunnioittamaan kansasisariaan ja -veljiään. Raittiusseurain työ on

suurta rakkauden työtä koko ihmiskunnan pelastamiseksi suurimman paheitten äidin väkijuomahimon orjuudesta, tämän tähden tarvitaan raittiusseuroja tekemässä kasvatuksellista raittiustyötä.

Raittiusyhdistysten ja -liittojen työ tulee kohdistaa yhä enempi ja kiinteämmin kasvatukseen työhön. On järjestettävä vierailutilaisuuksia eri paikkakunnille erittäinkin maanviljelysseuroille. Vierailukokouksiin on hankittava arvokas ja opettava ohjelma ja perustettava raittiusseuroja niihin paikkoihin, jossa ei vielä ole. Suomalainen nuoriso tulee saada raittiustyöhön taistelemaan salaista, laitonta väkijuomaliikettä vastaan. Olkoon raittiusväen tunnussana: "Vapise kunigas Alkohol, me kasvamme. Me voitimme julkinen, laillisen väkijuomaliikkeen, ja me voitamme salaisen, laittoman väkijuomaliikkeen Jumalan avulla."

Ylös nuorten parvi sankka,
Kussa kansan toiveet on,
Ylös Suomen suoja vankka,
Nouse työhön taistelon,
Ollos valon valpas vahti,
Etsi syväin syntyi mahti,
Uuden Sammon saa'antaan.

Kyll' on korpimaita täällä,
Kuss' on tarvis raatajaa;
Routa rinnemaill' on päällä,

Jot' ei päivä sulaan saa;
 Hengen taim' on hangen alla,
 Toisin paikoin panee halla,
 Paheet täysin rehoittaa.

Raada urho-isäin lailla,
 Kivet, kannot perkaa pois;
 Kynnä, kylvä, meidän mailla,
 Luonto kyllä rikast' ois;
 Joka hetki tarkoin käytä,
 Nukkujalle työlläs näytä,
 Mitä into aikaan saa!

Hengen maille käsityksin
 Miehet, naiset rientäkää;
 Työllä, työll', ei sanoill' yksin,
 Paheen juuret heltiää!
 Esimerkki oiva anna,
 Tunto puhdas itse kanna,
 Korkealle määräs luo!

Rauhan töissä rakkautta
 Kilvan tavotelkoon työs,
 Uupumatta etsi uutta,
 Kunnioita vanhaa myös,
 Varo valon virvatulta,
 Hylkää kuona, etsi kulta,
 Avosilmin seiso vaan.

J. R.

Sinivalkoinen laulu.

Juhlaruno Idän Suomalaisen Raittiuskansan Liiton kesäjuh-
 liin Worcesterissa, Mass., 22—23 p. kesäk. 1929.

Lausunut S. K. R. V. seuran juhlakonsertissa Sam Koskela.

Sinivalkoinen laulu taivaalta soi,
 se kuusien latvoissa huminoi,
 se soi niin somästi, soinnukkaasti
 ja se painuu sydämiin asti —.

Nytpä kerron ma teille kuinka sen sain,
 kun aihetta lauluuni haaveillen hain
 näille juhlille heimoni rakkahan,
 luonnon kesäisen helmahan saapuvan.

Sinivalkoinen laulu,
 sinivalkoisen kansan, juhliivan kansan!
 Katseeni näin nostin ylöspäin
 ja haastelin taivahalle korkealle,
 siniselle valkealla näin:

Taivahan korkea avaruus, jospa peilinä olla soisit,
 Oi, niitä kuvia kummia mitä näytelläkin sa voisit!
 Kirjava kaareva kansi oisit,
 riemuja, tuskia rintaan toisit —;

Sinä peloittavan,
 Sekä raivoisan
 tunteen ihmisen sieluun loisit —!

Mutta tyynesti vaan — sinivalkeallaan
 noin peittää se voitot ja tappiot maan
 eikä näyttele kuviaan.

Taivahan korkea avaruus, jospa puhella meille
 voisit,
 kai äänes tuulissa tuimissa kera myrskyjen kuu-
 lua soisit —.
 Se riemua tois, se kauhua lois —,
 jos ymmärtää sitä kenkään vois.

Mutta sitäkään en
 saa ma pyydellen,
 sepä hymyillen vaan
 valaa päälle maan
 sinisenharmaata lauluun.

Minä kuuntelen, katson ja havaan
 ja sen tunteille syömeni avaan —!

Haaveilen tuossa ma itseksin ja tähtäilen taiva-
 halle
 ja tuntuu kun yhä nousisi sen kannelle valkoiselle
 toivojen kuplia kirkkaita ja ne päilyvät ihanasti;
 nousevat, laskevat, leikkivät, niin hauskan hert-
 taisasti.

Kurkotan tuonne ma käsiän, sillä tahtoisin hiljaa,
 salaa
 nyt saada rintaani poimia mitä sydän kaivaten
 halua:
 värejä vienoja kansojen, kun ne nousevat taiva-
 halle,
 haastellen laulellen kummia tälle kurjalle maail-
 malle.

Ja katso — sen sain, mitä hain —!
 Jo silmiä sokaisee, se kiiltää niin —
 se on ihanaa, se on sinistä, se on valkeaa —.
 ja ma painan sen rintaani vastaan
 kuni äiti armahin lastaan.

Mutta voi — oi onnean oi —
 se muruiks' muuttuikin, se hajos käsihin,
 ei kestänyt se koskentaa, se katoaa —!
 ma huudan, miksi — nyt tuhansiksi käyt sirpa-
 leiksi!
 Oi, tää on epätoivoisaa —!!

Mut samassa ma katsahdan; ne kirpoilevat ilma-
 han
 ja käyvät yhä kauniimmiksi, ne muuttuvatkin
 säveliksi —.
 Ja sininen ja valkea nyt alkaa laulu kuulua,
 Se ilmaan nousee ja karkeloi, kun siniset sävelet
 somasti soi.

Ma alan poimia säveleitä —
 En niitä tänne haihtumaan heitä,
 vieraille ilmoille muuttumaan,
 vieraille vesille hukkumaan,
 taivaille vieraiden värien,
 soinnuksi vieraiden sävelten.

Sinivalkoinen laulu
 sinivalkoisen kansan oma se on —,
 onnensa, aatteensa loppumaton.

Sininen laulavi mieltä uutta, uskollisuutta
 kaikelle jalolle, oikealle, Jumalalle ja isänmaalle;
 kaikelle pyhälle, korkealle.
 Oi, ollos Sä uskollinen! Luojaasi vaativi sen,
 Saat kerran haltiaks' suurempien
 iäisten onnesi aarteiden, jos tyytyen
 olet uskollinen, olet vähässä uskollinen.

Siis lapsuususkos säilytä, et kalliimpaa oo löytävä
 aarteista avaran maan —! Se perintö on isien,
 se helmi lapsuusmuistojen, se säilytä, se säilytä,
 se pidä pyhänä!

* * *

Niin — valkoinen lippu ja sininen sen risti —
 yli suuren juhlakansan liehuu kaunihisti.
 Valkoinen vaalivi puhtautta, sielun ruumiin
 raittiutta,
 valkoinen, lumivalkoinen, viihtyös juurella sen.
 Kell' on puhtaus sydämen saa nähdä taivaan au-
 tuuden.

Sinivalkoinen laulu, sinivalkoisen kansan,
 juhlihan kansan —, paisuvi rinnasta sen
 kotimaatansa muistellen, sekä onnehen pyrkien
 tiellä vaikeuksien. —

Sininen ja valkea kuin taivaan kansi kaareva.
 Taivas on kattona sävelten!
 Taivas on määränä ihmisen.

Kaiu, sa kehdesta pellavapään
 äidinsydämeen lempivään —,
 vanavedessä sinisessä — aamukasteessa puhtoi-
 sessa
 sinivalkoinen laulu, oi,
 nyt alkusäveltä hiljaa soi —!

Koululaistenkin korvihin
 kaikuos mieliin herkkihin
 laulu kansamme suloinen;
 me tahdomme oppia pohjolasta,
 me tahdomme tietoja isien maasta.
 Vieraalla maallakin Suomemme kansa
 laulavi lauluansa —!

Kaikuos kentiltä kisojen
 urheilun urhojen luota —
 kaiu nyt, joukot kun ihailen,
 huutaen katsovi tuota!
 Lennätä siivillä matkahan nuo,
 sinivalkeelle laakerit suopeat suo

soitossa laulumme armaan,
Näin kautta maan yhä paisumaan
käy sinivalkoinen laulu.

Nuoriso nousee —
Nuoriso nousee vieraalla maalla
liittyvi heimoomme soreaan.
Isä ja äiti
tänne kun lähti
jättivät kauaksi syntymämaan.

Nuoriso nousee,
kasvaa ja varttuu
jäseneks' uuden tään kotimaan,
tietoja, taitoja
kauniisti karttuu,
elämän into on rinnassaan.

Nuoriso nousee,
tukea kaipaa,
että se suorana seisoa vois,
hyveille hengen
ne huomion lainaa,
paheita kiusaajan torjuisi pois.

Nuoriso nousee,
laulaen nousee —
Iloksi vanhinten soitellen!
Maljansa vahtoo —,
paljon se tahtoo
uskoen, lempien, toivoen!

Nuoriso nousee,
Herra, Sa sitä
suojele lempesi armolla,
puhtaana, raittiina
luonasi pidä,
kuuliaisuudella kaunista.

Valkoinen lippu
sen ylitse nosta,
saavat sen sinellä solmita
rintansa voimaan,
syömmensä pohjaan —!
Uskollisuutta näin vanna.

*

Sinivalkoisen laulun, nuoret ja vanhat,
nyt kuorossa yhdessä laulavat,
aatteitten jaloin, kirkkaitten valoin
ääressä joukolla juhlivat.

*

Sinivalkoinen laulu, kaikuos aina
ylitse kansamme rakkahan!
Velvollisuuttansa mieliinsä paina,
käskyjä kalliita Jumalan.

*

Sinivalkoinen kansa, katseesi nosta
taivahan sinehen ihanaan —.
Uskollisuutta ja raittiutta
Herrasi vaatii ja synnyinmaa.

Aino Lülja Halkola.

Lyhyt kertomus M. R. Liiton toiminnasta
syysk. 9, 1929—syyskuun 8, 1930.

Minnesotan Raittiusliiton ja yleensä pohjois-Minnesotan suomalaisten raittiustyössä on kulunut vuosi ollut innostusta uhkuva nousukausi. Tänä toimintakautena on johtokunta saanut runsaasti henkistä ja aineellista avustusta alueellaan toimivilta raittiusseuroilta. Valon Tuote raittiusseura Virginiassa, Valon Lähde Evelethissä, Vesi Elyssä, ja Suomi-Synodin seurakunnan jäsenet ja S. K. R. Veljeysseuran esimies Esa Torkko ovat osallistuneet ohjelmiin, joita on liiton toimesta eri paikkakunnille järjestetty. Näille ystäville, jotka ovat soitoin, lauluin, puhein, runoin ohjelmiamme rikastuttaneet, pyydän tässä lausua sydämelliset kiitokset. Erikoisemmin sen vielä ansaitsee Valon Tuote raittiusseura, joka on työtämme väsymättä henkisesti ja aineellisesti tukenut sekä Valon Tuote seuran naiskuoro, joka johtajansa, mr. J. Väyrysen johdolla on ollut lisäämässä juhlatunnelmaa useissa eri tilaisuuksissa. Ottakaa vastaan koko johtokunnan yhteinen kiitos.

Varsinaisia johtokunnan kokouksia on pidetty neljä, ja pikku johtokunnan kokouksia viisi. Hyvin onnistunut puolivuosis kokous ja juhlat pidet-

tiin maaliskuun 9 päivänä, Rauhan Koti raittiusseuran suojissa, Mountain Ironissa, Minn.

Työmme on erikoisesti kohdistettu kasvatukselliseen raittiustyöhön. Varsinaista, kiertävää puhujaa ei liiton alueella ole kuluneen vuoden aikana ollut, sen sijaan järjesti johtokunta vierailukäyntejä kuudelle eri paikkakunnalle. Nämät vierailut muodostuivat todellisiksi juhlahetkiksi, sillä arvokas henkinen ohjelma oli jokaista varten järjestetty ja suoritettiin vierailijain voimilla.

Ensimmäinen matka tehtiin lokakuun 20 p. 1929, Palon Riento-seuran alueelle. Liiton johtokuntaa oli tällä kertaa avustamassa suuri joukko Virginian Suomi-Synodin seurakunnan ja Valon Tuote raittiusseuran jäseniä, elyläiset saapuivat suurella linja-autolla ja Evelethin Kalevaiset olivat myöskin mukana. Joka joukolla oli jotakin ohjelman avuksi.

Toinen vierailumatka tehtiin Valon Opas raittiusseuran luokse, Peylaan marraskuun 17 päivä 1929. Tässä tilaisuudessa olivat edustettuna samat yhdistykset kuin edellisessäkin ja sen lisäksi Pohjan Leimu raittiusseura ja S. K. R. Veljeysseuran esimies Esa Torkko. Ohjelmaan osallistuvat jälleen vierailevat yhdistykset edustajiensa kautta. Joulukuun 10 päivä liittyi Valon Opas Minnesotan Raittiusliittoon. Alangon maanviljelysseudulle tehtiin kolmas retki. Tälle matkalle, joka tehtiin 30 päivä maaliskuuta 1930, vuokrasi Valon Tuote raittiusseura suuren linja-auton ku-

lettamaan vieraat Alangon Suomi-Synodin kirkolle. Kirkon olivat pastori V. Kuusisto ja paikallinen seurakunta luovuttaneet kokouksen paikaksi. Kokouksesta muodostui mieltä ylentävä tilaisuus. Kun arvokas ohjelma oli suoritettu, herätettiin eloon Apilan Lehti raittiusseura ja liittyi siihen 39 jäsentä, nuoria tyttöjä ja poikia sekä heidän isäänsä ja äitejään.

Huhtikuun 6 päivä tehtiin johtokunnan toimesta vierailuretki Vesi-raittiusseuran luokse Elyyn. Tästäkin matkasta jäivät hauskat muistot. Linden Grove maanviljelysseutu oli seuraava paikkakunta, johon hyökkäys kohdistettiin. Taasenkin olivat Valon Tuote raittiusseuran jäsenet ja Naiskuoro mr. Väyrysen johdolla rikastuttamassa ohjelmaa. Ohjelman loputtua perustettiin raittiusseura, johon liittyi 39 jäsentä. Seuran nimeksi pantiin "Taisto". Nopeasti on tämä yhdistys kehittynyt, sen jäsenmäärä on 70—80 välillä ja sen tunnuslauseena on "Vapise salainen ja likainen väkijoumaliike, me kasvamme."

Valon Lähde seuran järjestämällä vierailumatkalla toukokuulla oli liiton johtokunta mukana Alavuudella. Siellä herätettiin eloon Valon Aura raittiusseura ja liittyi siihen toistakymmentä jäsentä. Pohjan Leimu-seuran vuosijuhlassa oltiin myöskin toukokuulla.

Elokuun 31 päivä tehtiin vierailuretki Embarrassiin. Siihen otti osaa liiton johtokunta, S. K. R. Veljeysseuran johtokunta ja raittiusseurat:

Pohjan Leimu, Valon Tuote ja Vesi. Perustettiin raittiusseura "Valon Voima". Seuraan kuuluu nyt 32 jäsentä.

Näin on vuoden työn tuloksena neljä toimivaa raittiusseuraa ja niissä parisataa innostunutta jäsentä. Nämät tulokset on saatu liiton alueella olevien raittiusmielisten kansalaisten yhteistyöllä ja tätä toimintaa johtamassa ja järjestämässä on liiton johtokunta ollut ja niin on saatu todistetuksi, että raittiusuudistusta voidaan tehdä, kun on vain intoa ja tarmoa käydä siihen käsiksi.

Liiton vuosikokous ja -juhla pidettiin Evelethissä, Minn. Valon Lähde raittiusseuran suojissa. Edustajia oli runsaasti liittoon kuuluvista yhdistyksistä ja muista edistysseuroista ja innostunut mieliala vallitsi heidän keskuudessaan. Tulevan vuoden johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja J. Romppainen, varapuheenjohtaja mrs. Anna Leino, kirjuri Heikki Moilanen, rahastonhoitaja Otto Väänänen, mrs. Minnie Aho, mr. Herman Heino, mr. Victor Frasa. Valitulle johtokunnalle annettiin evästykseksi, että työtä on tehtävä suomalaisella sitkeydellä. Kasvatuksellisen raittiusuudistuksen kautta on mahdollisuus vieläkin pelastaa väkijoumaliikkeen orjuuteen joutuneita veljiämme ja varjella muita siihen joutumasta.

Uusista seuroista on heti liittynyt Minnesotan raittiusliittoon kolme. Niissä on yhteensä parisataa jäsentä, siis kaunis lisäys. Kaikkiaan toimii liitossa nykyään kahdeksan seuraa; Vesi, Ely;

Valon Opas, Peyla; Valon Lähde, Eveleth; Tais-to, Linden Grove; Apilan Lehti, Alango; Valon Tuote, Virginia; Rauhan Koti, Mountain Iron; Sovinto, Hibbing, joitten jäsenet yhteisvoimin, yhteistoimin työskentelevät jalon aatteemme elvyttämiseksi ja herättämiseksi siellä missä se on unhoon joutunut. Olkoon nousuvuosi onnen vuosi liittomme historiassa ja nouskoot istutetut taimet, itäkööt kylvetyt siemenet niin, että sato kaunis kasvaa oikealle raittiustyölle.

John Romppainen,
viime vuoden kirjuri.

Vain yksi ryyppy.

Illan hämy oli kauan sitten jo laskenut ja öiset varjot tummenneet, mutta yhä vain, niinkuin tavallisesti, hän istui siinä mukavan pehmeällä keintuolilla, soutaen, soutaen kuin olisi se lohduttanut häntä — soutaen pikku sisartaan, joka suloi-sien unelmien mailla uinui siinä veljensä lämpöisellä rinnalla.

Hän oli vasta kahdenkymmenenviiden, mutta muutamat kuukaudet olivat saaneet hänen mustan tukkansa valkoiseksi. Hän oli nyt vanha mies, jonka sydäntä painoi syvä katoamaton suru. Mitä antaisikaan hän, että kaikki toisin jälleen olisi! Katumuksen kyyneleet vierivät hänen poskilleen.

Katsoessamme tarkemmin lasta huomaamme ettei hänellä ollut käsiä. Se on surullinen kertomus.

Eraänä päivänä kotipihalla leikkiessään huomasi hän veljensä tulevan horjuen kotiin ja luulen tämän vain leikkivän, juoksi iloisena häntä vastaan kun juopunut yht'äkkiä huudahti revolveri kädessään: "Minä ammun sinut!"

Ja säikähtynyt lapsi kumartui alas nostaen käntensä ylös kuin suojaten itseään ja samassa oli revolveri lauennut. Lapsen pienet kädet olivat melkein sirpaleina, täytyi tehdä leikkaus ja myö-

hemmin pelastaakseen pienen elämän oli käsivarret poistettava.

Velimies oli kokonaan murtunut. Hän tahtoi lopettaa elämänsä. Hän oli aina rakastanut pikku sisartaan, mutta vain se yksi ryyppy oli tehnyt hänet hillittömäksi. Se yksi ryyppy oli kallis. Kaiken tuskan aiheuttaja. Sen hirvittävän päivän jälkeen ei hän kertaakaan koskenut väkijuomiin. Se oli ollut ensimmäinen ja viimeinen kerta. Hänelle oli annettu anteeksi ja muille oli hän antanut anteeksi, mutta itselleen ei koskaan. Hänen katumuksensa enempää kuin vanhempiensakaan varallisuus eivät voineet antaa pienelle siskolle käsiä. Isänsä varallisuudesta huolimatta ryhtyi hän kovaan työhön unhoittaakseen, mutta vaikka kuinka väsynyt hän oli, niin ei koskaan kallistunut uupunut päänsä tyynylle muistamatta siskonsa pieniä, suloisia käsiä, jotka niin useasti olivat hyväilleet hänen kiharoitaan sekä häntä itseään, joka onnettomuudessaankin voi olla nöyrä, tyytyväinen ja hymyilevä ja kuin olisi hän ymmärtänyt veljensä kärsimyksen, ei koskaan sanallakaan tuominut häntä tai muuten maininnut surkeasta tilastaan.

Niin se oli ollut ja on aina, ensin vain "yksi ryyppy", mutta muista ystäväni, ettei yksikään myrkkymaljan orjista seisoi tänään kurjassa tilassaan, jos hän olisi kieltäytynyt siitä yhdestä ryyppystä, sillä silloinhan ei toisia olisi ollutkaan ikävine seurauksineen.

Kirj. *Mamie Eleanor Ollila.*

Malli-ihminen.

Lapsella on tavallisesti tapana ottaa *mallikseen joku ihminen*, jota hän seuraa. Onko tuo malli sitten isä, äiti tai joku naapuri tai perheen muu ystävä.

Tämän kirjoittaja tunsu pienen Sirkka-nimisen tytön, jolla oli tapana matkia kylän räätäliä, jolla oli hyvin konstikas puhetapa. Kerranpa kuuli Sirkka räätälin sanovan maalarista, että tuo maalari pitää aivan mullalla tien, koska hän kulkee niin usein hänen akkunansa ohitse, ja vielä lisäsi: "On kuin pahatekoinen heinäsuova Kalajanjärvellä." Sirkka kertoi samat sanat maalarin emännälle tietämättä siinä mitään pahaa olevan, mutta sitä ei hänen olisi pitänyt tehdä. Maalarin emäntä kertoi tämän miehelleen, joka suuttui kovasti ja siitä saikin Sirkka parka ankarat nuhteet. Sirkka, joka ei tiennyt mitään pahaa tehneensä, sai oppia tämän kautta, että eivät kaikki ihmiset kelpaa malliksi ja hän varoi sen perästä koskaan matkimasta räätälin sanoja. — Neiti Hongel oli toinen naapuri, jonka Sirkka piti esimerkkinään, ja kun ei hän koskaan joutunut saamaan toruja neidin puheista niin piti Sirkka neitiä oikeana "malli-ihmisenä". Kerran kuuli Sirkka neidin kiivaassa keskustelussa sanovan: "Oletkos koskaan kuullut sinusta sanottavan sitä mikä ei ole ollut totta?" Nämä sanat sitten jäivät Sirkkan mieleen koko iäkseen. Aina kun kuulen sa-

nottavan jotain salaperäistä muistuu nuo edellämainitut sanat mieleeni. Monessa muussakin asiassa oli neiti Hongel erinomainen malli-ihminen. Kun Sirkan kodille kävi kuten monen muunkin Suomen lapsen kodille, että tuli vieras ja astui isännäksi Sirkan sievään kotiin ja entisten asukkaitten oli muutta mutkitta muutettava pois pienempään asuntoon, silloin tuo herttainen neiti lupasi ottaa Sirkan kasvattaakseen ja kouluttaakseen.

Voi kuinka tuo neiti Hongel onkaan hyvä ihminen. Aivan Sirkka tahtoi syleillä tuota herttaista ihmistä. — Mutta sitten taasen tapahtui jotain odottamatointa. Eräänä aamuna levisi tieto, että neiti Hongel on löydetty kuolleena kauppaliikkeestään. Se suretti Sirkkaa enemmän kuin yksikään osasi sitä aavistaa. Usein hän itki kotikoivun juurella mennyttä ystäväänsä, ja nyt muistuihin usein mieleen poistuneen ystävän lausumat sanat. Isä usein myös kertoi miten tuo neiti oli hyvä neuvonantaja vaikeissa elämän kysymyksissä.

Ystäviä on monenlaisia. Toiset hyvää tarkoittavana turmelevat monen ihmisen koko elämän. Niinpä oli Sirkan isällekin käynyt, kun hän oli eräässä saksalaisessa liikkeessä työssä, ja tuo hyvää tarkoittava saksalainen rouva oli aina tarjonnut ruokaryypyn, joka synnytti Sirkan isään viinahimon. Hänkin oli hyvä ihminen, mutta ei hän kelvannut malliksi, sillä hän hyvydessään turmeli monen ihmisen onnen. Juopottelu ja huonot kaupat ovat monelta lapselta vieneet Suomessa-

kin kodin, jota ei ole sitten enää voitu ylös rakentaa, vaikka olisi hyvää tahtoakin ollut.

Tehtyä ei voida tekemättömäksi saada vaikka sitä voidaan kyllä paikata ja vähän parannella. Kyllä Sirkan isäkin oli tuon onnetoman romahduksen jälkeen raitis, mutta olihan jo kohta paras ikä elämästä eletty, joten oli vain tyydyttävä lasten raittiusopetukseen. Siksi onkin Sirkka kaiken ikänsä karttanut juoppoin seura. Ystäväni, vaikka et itse nauttisikaan väkeviä, niin sitenkin jo huono seura voipi olla sinulle jossakin tapauksessa paha. Ääni sanoo omassatunnossasi suoraan ja selvästi mihinkä seurapiiriin sopii kuulua, sillä kun olemme kanssaihmisillemme mallina, niin voipi toisista meihin myös tarttua seuratoveriemme tavat.

Lapset koulussa ottavat usein opettajansa esikuvakseen, joten kaikilla opettajilla olisi hyvä tilaisuus saarnata myös raittiutta, ja ehkäpä he niin tekevätkin. Kuulemme joskus sanottavan: opettajatkin juopottelevat. Nyt taasen muistuvat mieleeni nuo tutut sanat, jotka ovat tuhansia kertoja kuiskanneet korvaani: Onkos sinusta joskus sanottu sitä, joka ei ole ollut totta? — Niin toivokaamme kuitenkin, että eivät lasten opettajat näyttäisi niin turmelevaa esimerkkiä, että juopottelisivat. Toivomme, että sellaiset puheet eivät olisi tosia. Rumaa on kyllä sekin että puhutaan pahaa ihmisistä syyttömästi ja sekin silti hyvin usein tapahtuu ja onneton hän, joka syyttömästi joutuu panettelun esineeksi.

Kuulin kerran naapurini emännästä puhuttavan huonoja juttuja, ja kun olin aikani niitä kuunnellut, niin minä ihmettelin, kun en minä ole sellaista huomannut, vaikka niin lähellä asun. Tuskinpa oli sitä kukaan toinenkaan todella nähnyt, mutta oli vain tullut tavaksi puhua pahaa, vaikka se ei ollut tottakaan. Semmoiset ihmiset eivät sovellu malliksi. Ja jos niiden juttuja menee kertomaan, niin käypi samalla tavalla kuin Sirkalle, joka tietämättään meni kertomaan räätilin pilkallisia sanoja.

Tulemmekohan monestikaan ajatelleeksi että mekin voimme olla jollekin mallina varsinkin silloin kuin on lapsia saapuvilla. Erästä henkilöä olin monesti kieltänyt menemästä heikolle jälle, mutta hän tuntui pitävän sen miehekkäänä kun on uskallusta mennä sinnekin, mihin eivät kaikki uskalla mennä. Sitten minä kerran sanoin, että sellaisella urheilulla voipi olla lapsille huonona esimerkkinä. Tämäpä auttoi. Eihän kukaan, joka vähänkin ajattelee tekonsa seurauksia, tahdo olla huonona esimerkkinä muille. Vaikka olisikin asia omasta mielestä vähäpätöinen, niin se voipi merkitä toiselle hyvinkin paljon pahaa taikka hyvää, jos kysymys on kummasta tahansa.

Meillä on kumminkin yksi malli-ihminen, jonka tunnustaa kelvolliseksi malliksi sekin, joka ei voi antaa hänelle jumalallista tunnustusta. Juutalainenkin sanoi: "Jeesus oli smartti mies, vaikka Mooses oli parempi." Olihan se hyvä tunnustus juutalaiselta. Olin ihmeissäni kun hän näin-

kin vastasi kysymykseeni, mitä hän ajattelee Jeesuksesta?

Nyt olen monesti ajatellut, kun kaikki vanhat viinatrokarit kuolee, niin sitten ovat hyvät toivot kansan raitistuttamisesta, huonot esimerkit kun poistuvat nuorisoa turmelemasta. Kuka haluaisi olla huono esimerkki nuorisolle? Ehkäpä ei kukaan, jos tulisi tarkemmin asiaa ajatelleeksi.

Hyvä koti ja kodin ympäristö on lapsille ja nuorisolle parhain kasvattaja. Eivät auta kovat nuhdesaarnat, jos on esimerkki päinvastainen kuin puheet. Voipi olla perisyntiä ihmisessä joka ei poistu minkäänlaisella kasvatuksella, mutta sittenkin ympäristö lyöpi leimansa. Puhetapa jos sen osoittaa minkälaisessa ympäristössä lapsi kasvaa. Muistan erään äidin kertoneen kuinka hänen pikku poikansa neuvoi häntä kiroilemaan, kun ei hän saanut kanahuoneen ovia heti kiinni. Lapsi oli sanonut että niin naapurissakin sanotaan silloin kun ei saada kiinni. Vanhemmat, jotka asuvat tämänlaisessa ympäristössä, saavat monesti huomata kuinka heidän kasvatustyönsä on vaikeaa, ja kuinka moni vanhin on saanut vuodattaa katkeria kyyneliä, kun heidän lapsensa ovat kuunnelleet enempi huonoja neuvonantajia ulkopuolelta oman kodin. Ihmiset kun eivät aina muista, että he voivat tietämättäänkin olla jollekin joko hyvänä tai huonona esimerkkinä. Jospa voisimme edes osapuilleenkaan olla ympäristöllemme hyvänä "malli-ihmisenä".

Hilja Lauttamus.

Raja-aidat poistakaa . . .

Kuuluu käsky: Raja-aidat poistakaa!
Ihmisyiden läksy: Valon majakkana loistakaa!
On kulkemanne polku väärä!
Takaisin! Se on käsky ja määrä.

Puolesta kansan ja maan
Valvomaan oikeaa vapauttaan.
Tämä kansamme kulkema tie,
Se lähteille sameille vie —.

Sä vapaan kansani laps',
Vuosia myös kokenut harmajahaps',
Tukkikaa elon erheitten syvyys,
Voimana olkoon jumal'hyvyys.

Pois esteet tieltä ihmisyiden,
Hajalle aidat itsekkyyden
Toteuttakaa Nasarealaisen käsky,
Oppikaa pyhä Vuorisaarnan läksy.

M. Mikkola.

Juomarin poika.

Suomen salomailla, erään joen äyräällä, luonnonihanalla paikalla asui pienessä vaatimattomassa mökissä juoppo Erkki. Perheeseen kuului vaimo ja kolme poikaa sekä yksi tyttö. Juoppo Erkki oli hyvä työmies, mutta rahat, joita hän ansaitsi työllään jäivät useinkin kapakkaan ennenkuin kotia ehti. Kodissa oli ainainen puute. Lapset repaleisissa vaatteissa ja suorastaan nälkäisinä.

Nuorin pojista Eero oli erittäin pirteä. Hän jo kuudennella ikävuodellaan ansaitsi rahaa juoksupoikana. Milloin aukasi herrasväelle maantiellä olevan portin tahi juoksi heidän asiallaan kaupapaan. Eero näki, että äiti kärsi kovasti puutetta ja lupasi niin monet kerrat pitää huolen äidistä, kun hän tulee työkykyiseksi.

Nähdessään, että isä piti silmällä hänen ansiotaan pelästyi Eero ja kätki osan rahoistaan metsänlaitaan suuren petäjän juurelle. Pienessä laatikossa hautasi hän ne sinne puhellen itseksensä, ettei isä ainakaan juo hänen lanttejaan, kun ei löydä niitä.

Eräänä talvisena koleana aamuna Eero heräsi yövuoteeltaan ja näki äitinsä itkemässä. Eero juoksi äidin luo ja kysyi, mitä äiti itkee. Äiti

kertoi Eerolle, että isä on taasen juonut kaikki rahat ja ei ole yhtään ruokaa kotona, ei edes kahvia ja joulu on ovella. Eero syleili äitiään ja lohduutti, että hänellä on vähän tallessa rahaa, että äiti lähtee hänen kanssaan hakemaan. Silloin tulikin kova kysymys, mistä Eero on saanut rahaa. Eero kysyi, eikö äiti nähnyt, miten aukasin kesällä herrasväelle pappilan isoa maantieporttia ja juoksin asioilla kauppamiehessä. Äiti sulki Eeron syliinsä ja Eeron silmät loistivat ilosta, kun sai äitiään auttaa. Hän kuitenkin varoitti äitiä ettei saa isälle sanoa hänen pientä kassaansa. Niin äiti asteli lumessa Eeron perässä suuren petäjän luo ja sai rahaa kahviin sekä ruokaan. Eero lupasi äidille ettei hän ikänä ole noin paha kuin isä on, eikä rupea koskaan juomaan ja kun hän tulee isoksi niin hän ansaitsee rahaa ja äiti tulee hänen luokseen asumaan.

Niin vuodet kuluivat. Eero kävi joitakin luokkia kansakoulua ja harjoitteli piirustusta. Kävi puusepän oppia ja pyysi neuvoa oppineilta, ja siten hänestä tuli vuosien varrella hyvä nikkari ja rakennustyön johtaja.

Kun isän ja äidin voimat alkoivat käydä heikoiksi, Eero rakensi itselleen talon ja otti siihen isänsä ja äitinsä. Juoppo Erkki ei saanut enää viinaa, mutta ruokaa sekä hyvän yöspidon. Eero meni vihdoin avioliittoon ja niin asuivat kaikin yhdessä onnellisena. Kunnon poikana sai Eero huolehtia vanhemmistaan ja vihdoin saattaa hei-

dät viimeiseen lepoonsa. Hautausaattue oli vain harvalukuinen juoppo Erkillä, sillä juomaveikot eivät huolehdi ystävistään. Eero oli tyytyväinen saadessaan tehdä viimeisen palveluksen vanhemmilleen.

Eero oli ehdottoman raitis, ja kun hänen omat lapsensa tulivat siihen ikään, että he ymmärsivät, niin Eero usein puhui lapsilleen raittiudesta. Hän osoitti kuinka väkijuomat turmelevat ruumiin sekä sielun ja niin luisuu ihminen elämän kultaiselta polulta paheen kaltevalle pinnalle. Hän kertoi miten hän oli saanut kärsiä lapsena vilua ja nälkää väkijuomien takia. Tästä syystä hän myöskin neuvoi lapsiaan pysymään raittiina. Eeroa siunasi Jumala aineellisestikin, joten heillä oli hyvä toimeentulo. Hän sai myöskin auttaa omia veljiään, jotka seurasivat juomarin teitä kuten isäkin.

Eero osti maatilan poikiensa kanssa, muokkasi maata, rakensi komean kartanon, kuivasi suot ja hakkasi lehdot, kunnes kaikki oli kunnossa.

Eeron voimat alkoivat vihdoin murtua, hän joutui vuoteeseen tuntien, että elämän aika on hänellä enään lyhyt, siksi hän kutsui vaimonsa ja lapsensa sairastuoteensa ympärille ja puhui heille: "Minä olen elämäni elänyt ja päivätyöni päättänyt. Hoitakaa pojat taloutta ja pitäkää hyvä huoli äidistänne. Olkaa raittiita ja rehellisiä ihmisiä. Olen iloinen, että olen täyttänyt velvollisuuteni vanhempiani, perhettäni sekä yhteiskun-

taa kohtaan. — Kuolen uskossa Jeesukseen. — Kantakaa minut isäni ja äitini viereen. — Rauhassa pääni kallistavan isäni viereen nukkumaan ikuista unta. Odotan teitä rakkaat tuonen virran tuolla puolen.” Näin loppui juomarin pojan elämä, jota ei ollut voinut pilata peritty himo.

Mary J. Joki.

Kunnia sille, jolle kunnia tulee.

Lieneekö toista kansaa, joka niin ylenkatseellisesti ja nopeasti unhoittaa edeltäjänsä olemassaolon kuin me suomalaiset. Vanhin ja kasvattaja opettaa ja neuvoo omasta ja muitten kokemuksesta elämän totuuksia. Otamme ohjaukset ja neuvot viisaudella vastaan, on oma asiamme. Mahdotonta sinun olisi ollut kehittää itseäsi saavuttamallesii korkealle tasolle ilman edeltäjäsi antamia neuvoja ja kokemusta. Joka kunnioittaa vanhempiansa, elää menestyksellisesti elämänsä ja on ympäristölleen voimakkaana valona.

Itsekäs ihminen, varsinkin tavoittaissaan valtaa, tahtoo unhoittaa kuluneet vuodet ja edeltäjänsä olemuksen ja toiminnan. Meitä ennen ei ole ollut mitään. Me olemme kaiken aikaan saaneet.

Aikana, jolloin kansa oli luku- ja kirjoitustaidoton, historialliset tapaukset suusanaisesti kerrottiin ja täten säilytettiin jälkeläisille, näistä kansantarut alkavat. Nytemmin historioitsijat kirjoittavat ne asiat, jotka heidän huomioonsa tulevat. Muut tapahtumat jäävät kertomatta.

Tahdon muistella raittiusliikkeen alkuajoja, sitä kirjoittamatonta osaa. Muistan tilan, joka oli Minnesotan valtiossa ja yhtäläinen oli asema itä-rannikkoasutuksilla. Uskallan ajatella ase-

man olleen yhtäläisen kaikkialla. On opettavaa tutkia edellisvuosienkin tapahtumia. Kehoitaisin uudelleen lukemaan Veljeysseuran 25-vuotishistoriaa. Sieltä on paljon oppimista. Sivulla 15 on seuraava totuus kirjoitettuna: "Calumetista kirjoitetaan "Uuteen Kotimaahan" tammikuussa 1882: 'Joka lauantai kuhisee kapakat täynnä humalapäisiä suomalaisia. Joulusaarnan kuuleminen näyttää jääneen syrjään, kun viime pyhänkään ei kokoontunut ev. luth. kirkkoon edes sen vertaa, että olisi voitu jumalanpalvelusta pitää, vaan täytyi se jättää toistaiseksi'."

Tämä selostaa todellisen aseman, sellainen oli tila koko Amerikassa, missä vain suomalaisia asuskeli.

Järjestynyttä toimintaa ei ollut missään. Tah-toisin lukijan mieleen kiinnittää olotilan ennen ja jälkeen vuoden 1880. Ensiksi on muistettava, että ne suomalaiset, jotka jo olivat asettuneet asumaan tänne Amerikkaan, ja ne, jotka silloin muuttivat, olivat niitä kovanonnon lapsia, piikoja ja renkejä, joista harvat olivat edes kirjoitustaitoisia.

Kovasti heikko oli lukutaitokin. Ainoa oppilaitos oli ollut rippikoulu. Yhteistoiminnasta ei ollut käsitystäkään, ja sen tarvetta ei tunnettu. Itseluottamusta puuttui. Siihen olivat luonnolliset syyt. Kansamme oli sorrettu kansa. Tuhatkunta vuotta se oli ollut vieraan kansan määräämänä, palvelijan asemassa. Uskonnon kautta oli vielä tarkennetty kuuliaisuutta. Riippumatonta, omin-takeista toimintaa ei ollut, sitä ei tarvittu ala-

maiselämässä. Kaikki se on lyönyt leimansa kansamme sieluun. Kansallinen viljelys oli erämaata. Tästä oli lähdettävä kehittämään — siis alusta ja *aakkosista*.

Yksilöt silloin siellä ja täällä aseman tunsivat aivan hautaan vieväksi. Oltiin likeisemmässä suhteessa täällä ruotsalaisen ja norjalaisen kansan kanssa. He olivat tulleet tänne aikaisemmin ja olivat kulkemassa alkuvaikeuksien läpi, mutta heillä oli jo harrastuksia raittius- sekä hengelliseläkin alalla ja tekivät niitä harrastuksia tunnetuiksi kansamme keskuudessa. Oli myöskin joitakuita suomalaisia amerikkalaisissa seuroissa jäseninä. Ruotsalainen raittiusyhdistys Good Templars toimi vilkkaasti, ja siihen kansamme jäseniä alustavasti liittyi, ja muodostui heistä myöhemmin tähän yhdistykseen suomalainen osasto.

Tässä nyt onkin alku ja kaikista tärkein kohta suomalaisen kansan historiassa Amerikassa, silloin alkaa raittiusliike. Good Templar käsikirjat ja säännöt, jotka oli saatu ruotsalaisilta, käännettiin suomenkielelle. Nämä olivat pohjana uusille seuroille, samaten kuin vanhoillekin, siitä alkoi se aakkosten opiskeleminen.

Kun seura perustettiin ja virkailijat valittiin, niin täytyi opetella käsikirjaa lukemaan, ymmärtämään ja sääntöjäkin käsittämään, että tiedettiin, kuinka virkakuntana oli toimittava ja asioita järjestettävä. Lukeminenkin useassa tapauk-

sessä oli kankeaa. Tarvitsikin rohkeutta ja harjoitusta, että uskalsi muitten kuullen lukea, koukuksissa harjoiteltiin, kotiin vietiin käsikirjoja opettelemista varten. Kuinka hiki päästä virtasikaan, kun kokouksessa osia suoritettiin. Uusi jäsen käytettiin kunkin virkailijan luona, joka neuvonsanoja luki. Tämä oli outoa ja kaipasi opettelua ja harjoitusta. Innostus kasvoi, seuroja nousi kaikkialle. Kilpailuakin jo muodostui eri seurain keskuuteen, kuka voi paraiten johtaa seuratoimintaa ja pitää parasta järjestystä. S. K. R. Veljeysseura perustettiin. Pohjana sen käsikirjalle ja säännöille olivat Good Templar säännöt ja käsikirjat. Tämä ei tyydyttänyt, kansamme siveellinen tunto kohoutui. Innostus oli suuri. Ruvettiin perustamaan lauluseuroja, soittokuntia, lainakirjastoja, voimisteluseuroja, näytelmiäkin harjoitettiin. Kaikkea mikä oli suomalaisen kansanhengen mukaista, toimittiin innolla. Kun S. K. R. Veljeysseura perustettiin ja pääsi toiminnassaan alkuun ja jatkuvasti toimimaan, oli se enemmän kuin yksinkertaisesti raittiusseura, siihen sisältyi eheä suomalainen kansallinenhenki.

Kansallislauluja laulettiin ja soitettiin, jotta tuoreessa muistossa pysyisi niin monelle rakas synnyinmaa. Sille kiitokset tahdottiin laululla kajahuttaa avaruuteen. Kiitoksen saivatkin lauluseurat amerikkalaiseltakin taholta ja ihastusta herättivät. Jopa juhannusta juhlittiin New York Millsin ja Brainerdin ympärillä noina varhaisina aikoina muistoksi synnyinmaalle.

Ihme oli, kuinka pian ja valtavaksi levisikin Veljeysseuran vaikutus ja toiminta. Senmukaisesti myös elpyi ja voimistui kirkollinenkin elämä ja kävi eheämmäksi. Uusi päivä ja uusi aika rupesi kajastamaan Amerikan suomalaisen kansan keskuudessa.

Mutta niitä alkoi saapua Suomesta tähän aikaan rikkiviisaita oppineita. Useat olivat koulusivistyksessä kohoutuneet tai kehittyneet niin viisaiksi ja kaikkitietäviksi, että he eivät Jumalaa tarvinneet, se kuului vain noille "moukille" kauhuksi.

Erimielisyyttä kylvettiin, hajaannusta tapahtui, pääyhdistyksiäkin perustettiin ja itsenäisiä seuroja. Veljeysseuran käsikirja ja säännöt olivat käyneet liian ahtaiksi. Ihmeitten ihme! kun kaikki käyttivät kuitenkin Veljeysseuran käsikirjaa ja sääntöjä, jos ei kokonaan, niin ainakin pohjana, josta itselleen sääntöjä mukailivat. Ne lakkasivat olemasta "ahtaita", kun itsekkäät henkilöt saivat mielensä mukaan niitä selittää ja johtaa ja johtoasemia anastaa. Mitään *itsenäistä* eivät he voineet luoda.

Kaikki tämä toteaa, että *Veljeysseuran toiminta ja järjestys oli eheää. Siinä oli sittenkin jotakin, jota muut eivät voineet parantaa. Esi-isiemme Jumalan me tarvitsimme, siihen turvaannuimme, ja Jumala antoikin siunauksensa ylitemme. Kristillisuus oli Veljeysseuran henki ja Kristuksen seuraajan tehtävä onkin palvella ja avustaa aina kanssaveljiään ja -sisariaan.*

Kuinka on selvään nähtävänä ne vaikutukset, jotka Veljeysseuran toiminta on jättänyt kansaamme. Olen liikkunut jonkin verran kansan keskuudessa eri tahoilla, ja huomattava seikka on, että niillä paikkakunnilla, joilla raittiusseura on olemassa tai on ollut tai asuu raittiusseuraan enemmin kuuluneita jäseniä, heti löytää kypsyneitä johtajia. Ne ovat johtomiehiä ja -naisia, valmiit palvelemaan ja kansansa parasta valvomaan. Mahtaneeko kaikki tämä olla ainoastaan "sattumus", joka ylettyy yli maan.

Vaikka Veljeysseuran toiminta nyt lakkaantuisi, *sen vaikutus yhä jatkuvasti tulee tuntumaan kansamme kehityksessä. Se on Amerikan suomalaisen kansan ensimmäinen ohjaaja siveellisessä elämässä.*

Kaikki muut seurat ja toiminnot ovat sieltä ka- lastelleet jäseniä itselleen ja ovat saaneet tottuneita kokoushenkilöitä, Veljeysseuran oppilaina valmistuneita. *Onhan yritetty vanhusta lopettaa, omiksi eduikeeseen? Mutta todellisuudessa ovat kaikki velkaa Veljeysseuralle.*

Missä on säilynyt niin eheänä Suomen kansallishenki kuin juuri Veljeysseurassa ja luterilaisessa kirkossa. Kaikissa muissa kansamme pyrin- nöissä on huomattavasti jotakin vierasta.

Eivät ne, jotka erkanivat Veljeysseurasta, eivätkä itsenäiset seurat ole voineet koskaan kasvattavasti vaikuttaa eivätkä moraalisesti kohottaa kansaamme, päinvastoin ne ovat heikontaneet eheän kansallistunnon voimakasta kasvamista.

Koskaan eivät ne ole voineet kohoutua sille korkealle moraaliselle tasolle, jolla Veljeysseuran toiminta aina on ollut. Sen vähän, minkä ovat voineet vaikuttaa ja kehittää, ovat varastaneet Veljeysseuralta, käyttämällä sen käsikirjoja ja sääntöjä työnsä ja järjestyksensä ohjeena.

Rehellisenä kansana, suomalainen kansa Amerikassa ei voi muuta tehdä kuin *kunnioittaa S. K. R. Veljeysseuraa*. Niitä jäseniä, jotka aikaisempana aikana itse opettelivat aakkoset ja meille ne opettivat sekä elämänsä kokemuksen antoivat *perinnöksi ja muistoksi*, muistakaamme! Pystyttäkäämme muistopatsaat heille, että muistuttaisivat meille edeltäjistämme ja tuoreessa muistossa pysyisi heidän elämäntyönsä jälkeläisillemme.

Hatut pois päästä kunnianosotukseksi vanhalle vakavalle Veljeysseuralle. *Täällä on vieläkin se maaperä, jossa voimme uudelleen kokoutua yhdeksi eheäksi suomalaiseksi kansalliseksi liikkeeksi*, jossa kansallinen henkemme eheänä säilyy. Kuinka hartain mielin tahdommekaan sen säilyttää. Olet yksi kansalainen, otatko vastuun hartioillesi ja tulet vartioimaan kanssamme näitä kalliita asioita ja jättämään ne perinnöksi jälkeläisillemme? Olet yksi meistä, me kutsumme, tule!

Frank Mattson.

Salli ja Viivi.

Ihminen on syntynyt synnissä. Mutta vaikka me olemme synnissä syntyneet, niin lapsi on puhdas kuin taivaan enkeli silloin kun hän ensimmäisen itkunsa itkee. Miksi hän itkee? Ajatukseni mukaan hän itkee maailman kovuutta ja syntejä. Maailmaan astuessaan lähtee ihminen taisteluun ja kysymys on, voiko pysyä hyvällä pohjalla vai voittaako paha. Näin sanotaan: "Viisaan sydän pysyy oikealla puolen, mutta tyhmän vasemmalla." Mutta usein seurapiiri ja muut tekijät saavat viisaankin vajoamaan viinatulviin ja muuhun paheeseen.

Kerron kahdesta työstä jotka molemmat olivat viisaita, mutta Salli antoi itsensä paheitten valtaan ja Viivin ajatukset olivat korkealla, ne liikkuvat aina eetterisessä ilmassa, siis yläpuolella pilvien, mihin ei myrskyilma ylety, ja hänen pyrkimyksensä oli taivaassa Jumalan luona, hänelle oli helppoa itsekieltämys. Hän ei mennyt enemistön mukana.

Nämä naiset tapasin Venäjällä, Pietarin kaupungissa. Kouluvuosinaan Salli oli lahjakas, mutta joi ja mellasti ja häpäisi naisellisuutta. Viivi kielsi hyvällä ja pahalla, sillä he olivat serkut ja serkun käytös koski kovin Viivi neitiin. Hän itki,

rukoili ja suri. Hän kyseli toisilta, mitä olisi paras tehdä Sallin kanssa, kun hän häpäisee koko suvun, Salli vastasi vain toisen pyyntöihin, vaikka antaisit sorjat seetripuut, kyproskukat ja yrtit mirhamtuoksut, sittenkään en lakkaa tällä tavalla elämästä, sillä Salli oli rikkaassa kodissa kasvanut ja kultaa ja hopeaa tottunut käsittelemään. Elämä oli hänelle nautintoa.

Kului joku vuosi ylläkerrotuista sanoista, Salli vietiin putkaan kehnosta elämästä.

Viivi kävi katsomassa ja antoi raamatun hänelle, mutta Salli ei voinut lukea, sillä hänen päänsä oli kohmeloinen, korvansa eivät kuulleet, silmänsä eivät nähneet, vaikka oli vasta 29 vuoden vanha nainen, jos hänelle voipi naisen nimeä antaa. Sitten vietiin hänet Punaisen Ristin sairaalaan. Minä ja Viivi neiti kävimme katsomassa, siellä hän itki ja katui entistä käytöstään ja sanoi: "En ymmärtänyt maailmaa, Viivi, silloin kun otin ensi ryyppyn ja antauduin pahan valtaan, se riisti onnen elämästäni, vaikka luulin sen kautta onnen saavani." Hän parani ja katui sekä rupesi elämään uutta elämää, niin Viivi ja Salli olivat taas ystävykset. Mutta Salli kävelee allapäin ja häpeää nuoruuttaan. Sallin kodissa oli ollut aina käytettävänä väkijuomia. Hän siksi syytti kotiaan nuoruutensa häpeästä, siis kodit raittiiksi ja kansakunta raittiiksi.

Löytyy naisiakin Amerikassa, jotka tahtoisivat kieltolain kumota. Minun halpa kehoitukseni on:

kunnioittakaa lakia, kaunistakaa se kukkasilla ja yrttiseppeleillä. Kieltolaki kasvakoon jokaisen sydämeen raittiuden kukkana ja tämä kukka ei kuihdu elämän helteessä.

Anna D. H.

Jeffersonin kuningatar.

Michiganin valtion sydänmaalla oli tukkikämpä, jonka nimi oli Jefferson. Nimen kämpälle oli antanut eräs vanha metsämies, joka oli entisen presidentin, Jeffersonin, ihailija.

Kertomus, jonka tässä kerron, juontuu niiltä ajoilta, jolloin ei suomalaisia sanottavasti tukkikämpillä ollut, joskin heitä jo jonkun verran Amerikassa oli. Niinpä Jeffersonin kämpälläkään ei ollut yhtään suomalaista. Kämpän miehistö oli kokoonpantu suurimmalta osaltaan irlantilaisista ja Canadasta tulleista ranskalaisista.

Eräänä talvisena sunnuntaina vähän jälkeen puolisen, kun miehet Jeffersonin kämpällä olivat jo ehtineet pestä pyykkinsä, paikata vaatteensa, voidella kenkensä ja tehdä muut kämppäelämään kuuluvat pyhätyöt, loikoilivat he suuressa miesten kämpässä, mikä mitenkin, nimittäin ne, jotka eivät ottaneet osaa tavalliseen korttipeliin, joka muuten oli vain tavallista leikkipeliä, uhkapeli kun oli kämpällä jyrkästi kielletty.

Koputus kämpän oveen veti miesten huomion puoleensa, sillä sellainen ei ollut tavallista kämpällä. Joku miehistä luuli, että "suupoika" pyrkii raskaan puusylyksen kanssa sisälle, ja meni aukaisemaan ovea. Mutta pahasti siinä ovenavaaja ällistyi, kun kämppään astui nuori solakka

nainen. Naisella oli tavallinen metsämiehen kak-siteräinen kirves olalla, jonka varressa hän kantoi matkalaukkuaan. Nainen kumarsi hiukan ja lausui jotakin kielellä, jota kämpässä olevat miehet eivät ymmärtäneet, mutta jonka he arvasivat tarkoittavan tervehdystä. Vastausta odottamatta otti nainen matkalaukun selästään ja kävi penkille istumaan. Kortinpeli taukosi kuin "sormeensa leikaten". Miehet loivat katseitaan hyvin arasti, ja erittäin kunnioittavasti vastatulleeseen, ja olivat kuin lyötyinä. Sillä nyt oli tapahtunut jotakin mitä Jeffersonin kämpällä ei ennen ollut tapahtunut. Kämpälle oli tullut nainen, eikä se ollut mikään vanha intiaani-ämmä, jonka tulo olisi voinut olla paremminkin mahdollista, vaan nuori kaunis vaaleanverinen tyttö. Se oli miehille yllätys.

Miehet olivat kuin lyötyinä, kuten jo mainitsin. Viimein yksi joukosta hoksasi mennä ulos vie-mään sanaa uuden tulokkaan ilmestymisestä. Hän kävi uutisensa kanssa "offiisissa", kokkikämpässä, viilarin ja puumiehen kämpässä, tallissa ja kaikissa muissa osastoissa missä tiesi kämpänmiehistöä löytyvän.

Vanha hollantilaissyntyinen hyväntuulinen kokki, entinen merimies, silitti pitkän tukkansa, pani puhtaimman esiliinan ympärilleen ja riensi juoksujalassa katsomaan, minkälainen on se nainen, joka on johtanut kulkunsa tänne munkki-luostariin. Viiden minuutin sisällä oli saapunut jokainen kämpän asukas miesten kämppään uut-

ta tulokasta katsomaan, seppää ja tallimiestä myöten, jotka olivat olleet tavallisissa pyhätöis-sään. Työnjohtaja saapui viimeisenä. Ja hän, vaikka olikin vakavanluontoinen ja karaistu mies, joka ei vähistä näkemyksistä hämmästynyt, tunsii itsensä kokolailla ujoksi joutuessaan odottamatta seisomaan vieraan naisen edessä, naisen, joka oli niin kaunis kuin yksikään naisolento koskaan olla voi. Työnjohtaja kumminkin, kämpän arvovaltaisimpana miehenä, tunsii velvollisuudekseen alottaa keskustelu vieraan kanssa. Nainen ei vastannut mitään työnjohtajan kyselyihin, josta arvattiin, ettei ymmärtänyt englantia. Kokki entisenä merimiehenä riensi avuksi, käyttäen useampaa osaamaansa europalaista kieltä. Mutta nainen ei näyttänyt ymmärtävän, pudisti vain sievästi päätään. Siinä sitten miesten neuvotellessa lausui tyttö yhden ainoan sanan, jonka kaikki ymmärsivät, ja se sana oli: "Work". "Tyttö tahtoo työtä", kiirehtivät miehet sanomaan, ikäänkuin tyttöä puoltaen.

"Työtä hän kyllä saa jos vaan on kunnan tyttö, vaikka lieneekin jotakin perinharvinaista ottaa tyttö kämpälle työhön," lausui työnjohtaja, ja kääntyen kokkiin päin jatkoi: "Ottakaa te hänet tarjoilijaksi."

"Se sopii mainiosti," vastasi kokki. "Mutta ensin tulisi saada selville mihin kansallisuuteen hän kuuluu ja koettaa saada selville mistä hän tulee ja mikä hän oikeastaan on."

Tyttö arvasi mistä on kysymys, ja lausui sanan: "Finland".

"Hän on suomalainen", sanoi kokki. "Sen melkein arvasinkin. Paha vaan etten osaa sitä kieltä. Mutta hän ehkä osaa ruotsia."

Kokkikaan ei ollut mikään mestari ruotsinkielentaidossaan, mutta tolkkasi hän sitä kumminkin vähäsen. Tyttö tuntui olevan kokin kanssa samalla tasolla ruotsinkielentaidossa ja sillä kielellä he voivat alottaa keskustelun. Kokki alkuun päästyään puhui ruotsinkieltään melko vilkkaasti vaikkakaan ei siinä ruotsia ollut kuin vähän nimeksi, hän höysti ja täydensi sanojaan kaiken maailman kielillä, kuten vanhoilla merimiehillä on tapana. Tyttö sitävastoin lausui sanansa yksinäisinä ja selvinä joskin lauseet olivat hyvin puutteellisia.

Tyttö teki vähäisellä ruotsinkielitaidollaan ymmärretyksi, että hän on saapunut Amerikkaan kaksi kuukautta sitten, ja kun ei palveluspaikkoja ollut heti saatavissa siinä pikkukaupungissa, johonka hän oli summakaupalla tiketin ostanut, niin hän meni erään maanmiehensä "Homesteadi" kämpälle kokiksi, jolla kämpällä oli muutamia miehiä halonhakkuussa. Olo kämpällä oli ollut hyvin kurjaa, varsinkin sunnuntaisin, jolloin miehet olivat juoneet ja tapelleet. Nyt sitten tänä sunnuntaina oli elämä tullut entistään rajummaksi, joten tyttö oli ottanut vähän vaatteitaan mukaansa ja kiireimmänkautta paennut kämpältä. Kaupunkiin oli pitkä matka, ja mitäpä hän

ajatteli sielläkään tekevänsä, jossa kerran ei ollut työtä saatavana, ja rahatoin kun oli, oli hän johtanut kulkunsa tälle tukkikämpälle työnsaannin toivossa. Hän oli näet kuullut miesten kertovan, että kymmenen mailin päässä on tukkikämpä, ja että lähellä oleva vanha tukkitie johtaa tuolle kämpälle.

Ilomielin kuunteli tyttö kokin selitystä, että hän saa alkaa tekemään työtä kokkikämpässä, ja että maksetaan samallinen palkka kuin muillekin kokkinapulaisille.

Nyt nousi kysymys tytön asunnosta, sillä eihän voinut ajatellakaan että tyttö asuisi ja nukkuisi miesten kanssa samassa kämpässä. Kokilla ja apulaisellaan oli kyllä oma omituinen nukkupaikkansa keittiön nurkassa, mutta eihän sinneäkään voinut tyttöä sijoittaa. Viilari ja puutyömies ratkaisivat sen kysymyksen. He tyhjänsivät kämppönsä, muuttaen vehkeineen suureen miesten kämppään, luovuttaen kämppönsä tytön asuttavaksi. Kämpä puhdistettiin ja laitettiin niin hyvään kuntoon kuin oli mahdollista ja annettiin tytön asuntohuoneeksi. Tyttö ilmaisi kiitollisuutensa kaikesta ja alkoi maanantaina kokkikämpässä työnsä.

Miehet alkoivat kutsua tyttöä Maryksi vaikkakaan se ei ollut hänen oikea nimensä, ja kun tytökään ei alkanut vastaan väittää, niin se nimi jäi pysyväiseksi.

Mary oli työ-ihminen, se tultiin pian huomamaan. Hän ei tyytynyt siihen, että hän teki hä-

nelle kuuluvat työt huolellisesti kokkikämpässä, mutta hän myöskin piti huolen siitä, että paikat pysyivät puhtaana ja hyvässä järjestyksessä "offiisissa" ja miesten kämpässä. Kämppäin puhtaanapito kuului kyllä suupojalle, mutta eihän hän niille muuta tehnyt kuin joskus lattiat lakaisi. Mutta Mary pesi "offiisin" ja miesten kämpän lattiat jokaisena lauuantaina. Korjasi miesten vuoteet, siivosi ja pesi penkit ja muut istuimet sekä "offiisissa" että myöskin miesten kämpässä.

Miehet ihailivat ja kunnioittivat Maryä enkelinä, ja sellaisena hyvänä hengettärenä Mary miesten seassa esiintyikin. Hän oppi ihmeteltävän pian puhumaan ja ymmärtämään englannin kieltä. Ja se oli oikein pakostakin, siellä kun ei hän muuta kieltä kuullut, ja opettajia kun oli paljon ja jokainen koetti parastaan. Vanha kokkiakaan ei puhunut enää sanaakaan ruotsinkieltään, sillä hän tahtoi, että Maryn pitää oppia "engelskaa."

Eräänä iltana oli miehillä salainen neuvottelu, jonka tuloksena oli, että pannaan dollari miehestä ja ostetaan Marylle silkkivaatteet ja tehdään hänestä Jeffersonin kämpän kuningatar. Se tuuma miellytti kaikkia. Kokki, joka oli ylpeä siitä, että sai pitää Maryä apulaisenaan, lupasi antaa viisi dollaria. Samoin työnjohtaja, jolle asia esitettiin ja sen toimeenpano huoleksi jätettiin, lupasi myöskin viisi dollaria.

Samana viikon lopulla, kun työnjohtaja meni kämpän asiain vuoksi kaupunkiin, antoi hän ker-

tyneet rahat, toistasataa dollaria, vaimolleen, samalla selittäen Maryn kämpälle tulon, siellä olon, ja miten suuri hyöty hänestä siellä on, antaen myöskin tietää mitenkä miehet ovat Maryyn kiintyneet, ja miten hyvä ja vilpitöin Mary on, näistä syistä miehet ovat koonneet rahaa ja päättäneet ostaa työlleen silkkisen puvun ja kruunata hänet kämpän kuningattareksi.

Työnjohtajan vaimo suostui heti tuumaan ja lupasi ostaa kerätyillä rahoilla työlle, ei ainoastaan silkkisen leningin, vaan myöskin kaikkea muutakin vaatealaan kuuluvaa mitä hän arvasi vanhanmaan tytön tarvitsevan.

Työnjohtajan talossa asui eräs yksinäinen nainen, entinen opettajatar. Hän asian kuultuaan innostui niin, että hän halusi olla mukana vaatteiden ostossa, sekä päästä vielä kämpälle kuningatarta puettamaan ja olemaan läsnä kruunauksessa.

Lauantai-illalla, kun työnjohtaja palasi kaupungilta, oli hänellä reessään, ei ainoastaan kuningattaren puku, vaan myöskin puettajat. Opettajatar ja työnjohtajan vaimo olivat tulleet kämpän vieraisiksi. Mary, kämpän emäntänä kestiti vieraita parhaansa mukaan.

Sitten sunnuntaina Maryn hämmästys oli suuri kun kaupungista tulleet, jo mainitut naiset, alkoivat puettamaan häntä miesten lahjoittamiin kauniisiin pukineisiin, samalla ilmoittaen, että hänet kruunataan kämpän kuningattareksi. Alussa Mary pani kovasti vastaan, luullen sitä pilkan-

teoksi. Mutta naiset selittivät, että se on amerikkalainen tapa, ja että sellainen kunnia täällä annetaan tytölle, josta oikein paljon pidetään, ja jolla on sellaisen kunnian saantiin ansiota muodossa tai toisessa. Viimein Mary suostui, ja mitäpä hänen vastaanpanonsa olisi siinä pidemmänpäälle auttanutkaan, asia kun oli kerran jo päätetty.

Kokkikämpä, jossa seremoniat toimitettiin, oli koristettu oikein juhlalliseen asuun. Peräseinälle oli laitettu pitkistä pöydistä koroke, joka oli reunustettu Amerikan väreillä ja tunnusmerkeillä. Kämpän vanhin asukas, irlantilais syntynyt, James O'Neil, sai kunnian asettaa paperista tehdyn kruunun kuningattaren päähän, kun työnjohdaja oli ensin pitänyt asiaankuuluvan kruunauspuheen.

Siinä se sitten koristetulla korokkeella seisoi suomalainen tyttö amerikkalaisten "hovinaistensa" kera kaikkien läsnäolevien ihailemana ja kunnioittamana. Hänestä oli tehty kertakaikkiaan Jeffersonin kuningatar. Mary tiesi, että hänen tulisi nyt jotakin sanoa, lausua edes kiitoksensa Jeffersonin kämpän miehille ja niille kahdelle ystävälliselle amerikkalaiselle naiselle, jotka olivat tulleet kaukaa kaupungista häntä, vanhanmaan tyttöä, katsomaan ja hänelle ystävyttään osoittamaan. Mary alotti puheensa, koettaen panna parastaan lausueensa kiitollisuutensa kämpän miehistöille ja kaupungista tulleille naisille kaikesta siitä hyvästä mikä hänen, vieraistatulleen ty-

tön, hyväksi on tullut. Kovinkaan pitkälle ei Mary puheessaan päässyt, sillä liikutettu kun oli, ratkesi hän itkuun. Mutta yksin ei hänen tarvinnut kyyneleitä vuodattaa. Läsnäolijat seurasivat hänen esimerkkiään. Eikä koko suuressa joukossa ollut montakaan silmää kuivana.

Opettajatar, liikutettuna hänkin, otti nyt tilanteen haltuunsa, jatkaen kuningattaren keskeytystä puhetta.

"Te, metsämiehet, luonnon lapset," alotti opettajatar, "olette tällä kertaa tehneet työn joka haakee vertaistaan. Te olette ottaneet kunnialliseen suojaanne turvattoman tytön ja tehneet kaikkene hänen menestymisekseen. Ja ei siinä kaikki, että olette taanneet tytölle suojan ja turvallisuuden, vaan te olette vielä sen lisäksi antaneet hänelle niin suuren arvon ja kunnioituksen kuin koskaan antaa voidaan. Te olette tehneet hänet kuningattareksenne. Minä kuulun yhdistykseen joka pitää huolta turvattomista naisista, ja tulinkin tänne kämpälle pää-asiassa sillä ajatuksella, että veisin kuningattarenne mukana kaupunkiin. Mutta kun olen tullut näkemään mitenkä paljon te hänestä pidätte, ja mitenkä suuresti hän luottaa teihin, niin minä en voi sitä tällä kertaa tehdä. Me olemme sopineet niin, että Mary jää tänne teidän huoltoonne keväimeen asti. Sitten hän tulee kaupunkiin asumaan, sillä tukkikämpä, pitempiaikaisesti, ei ole sopiva paikka nuorelle tytölle, sillä kaikilla miehillä, metsämiehilläkään ei ole sellaista ritarillisuutta kuin on teillä,

Jeffersonin miehillä. Pitäkää siis kuningattarene luonanne keväimeen asti ja kohdelkaa häntä hyvin. Ja te, Jeffersonin miehet, minä sanon teille: teidän huostassanne on aarre, jonka arvoa te ette vielä täydellisesti tunne. Minä olen tällä vähällä täälläoloajallani koettanut päästä tutustumaan kuningattareenne, ja uskallan sanoa, että jos hän osaisi täydellisemmin puhua sitä kieltä, jota te ymmärrätte niin hän saisi teidät ihmetyksestä hämmästyämään. Minä en tiedä mitä koulua hän on kotimaassaan käynyt, mutta hänellä on kadehdittavan suuri tietomäärä ja selvä asiain ymmärrys.”

Eräs vanha metsämies, joka tämän asian minulle aikoinaan kertoi, veti puheensa vahvistukseksi taskustaan nuoren kauniin naisen valokuvan, jonka takapuolelle oli kirjoitettu:

“Queen of Jefferson.”

Mary oli sitten keväällä kaupunkiin mentyään otattanut valokuvia ja laittanut niistä yhden jokaiselle miehelle Jeffersonin kämpällä.

Minä olisin ostanut tuon valokuvan, vaan metsämies antoi ymmärtää ettei se ollut myötävänä. Minä sydämessäni siunasin miestä siitä vilpittömästä arvonnosta mitä hän osoitti suomalaisista tyttöä kohtaan. Kuningattaren myöhäisemmistä vaiheista ei ukko tiennyt muuta, kuin että Mary oli sitten aikain kuluessa mennyt naimisiin erään kirjanpitäjän kanssa, jonka kanssa hän oli sitten järempää muuttanut kauaksi lännelle.

Sinne siis suuren lännen avaraan syliin upposi yksi parhaimmista tyttäristämme, ja me emme tule koskaan tietämään mikä oli hänen oikea nimensä, ja miltä paikalta hän oli Suomesta kotoisin. Meidän täytyy vain tyytyä siihen, että tiedämme, että suomalainen tyttö on kerran kruunattu Jeffersonin kuningattareksi.

J. Lauttamus.

Raattiusaskartelua ajatuksille.

Ajatus on voiman mahti,
josta saadaan elon tahti,
mi tekee mielet jänteviksi
työhön toimeen taitaviksi.
Tekee miehet mieleviksi,
naiset vallan virkeiksi,
tyttäretkin tyyleviksi,
pojat kelpokuntoisiksi,
kaiken kansan kauniiksi.

Ajatus kun askartele
niinkuin armas päivänpaiste,
poistuu synkkä paheen pilvi
hyveen taimet tulee ilmi,
elppy uusi elon mahti.
Nousee raattiuustyöhön kansa,
särkyy paheen turma-ansa.
Täyttyy aika odottava,
saapuu päivä heloittava.

Poistuu juomat kirouksen,
päättyy valta trokarien
murtuu sakin valta suuri
pirstautuupi rahamuuri.
Nousee nuoret nuokkumasta.

Kansa viinan villitsemä
vapautuu kahlehista
pahan juoman juovuttavan,
viinan, kansan villitsijän.

Päivän tään tuo kieltolaki,
jonka kansa hyväks' näki.
Se se maalle rauhan antaa,
kun trokarit vangin pukua kantaa,
myrkky ei enää kansaa valtaa.
Käy siis kansa raattiuustyöhön,
ettet sä vaivu paheen yöhön.
Raattius tiellesi kukkia luopi,
onnen ja rauhan mieleesi tuopi.

Siis raattiuustyölle nyt ajatus anna
aatteelle aidolle parhaasi kannan.
Levitä lemmen jaloa voimaa
poista monta tunnon soimaa.
Kansasi elämän iloa näin huolla.
ettei saa se sortua, kuolla.
Näin raattiusajatus on valtava mahti,
josta lähtee elolles oikea tahti.

Ed. Skantsi.

**Muistelmia S. K. R. V.-seuran vuosikokouksesta
kesäk. 29-30 p. Floodwoodissa, Minn.**

Kevättalvella, 1930 kun saapui pyyntö Veljeysseuran sihteeriltä, että "Onnen Ääni" raittiusseura ottaisi järjestääkseen tulevan vuosikokouksen paikan ja vuosijuhlat, niin tuntui monestakin meistä kuin olisi tuo tarjottu tehtävä meille liian suuri ja paljon työtä vaativa. Me tunsimme pienuutemme siinä suhteessa. Mutta täyttääksemme tehtävämme raittiustyön vainiolla ja kun kerran Veljeysseuran johtokunta oli antanut meille tuollaisen luottamustehtävän niin emmehän mitenkään voineet sitä syrjäyttää. On luonnollista, että sanottu tehtävä vaatii paljon työtä ja aina oli huoli siitä, tuleekohan tämä työ tehdyksi niin että se asianomaisia tyydyttää. Sillä Veljeysseuran vuosikokous ja -juhlat ovat siksi arvokkaita tilaisuuksia, että ne vaativat onnistuakseen paljon huolella tehtyä työtä. Mutta silloin kun ilolla tehdään työtä, niin siitä on siunauskin oleva suurempi. Näin juuri tapahtui meillekin täällä valmistaessamme tehtäviämme kaiken onnistumiseksi, tapahtui kaikki niin vaivatta. Ei mitään räsästä tuntunut olevan työtä suorittaessa, vaan jokainen ilomielin teki tehtävänsä kaikissa niissä eri toimituksissa, jotka kulloinkin tehtävänä olivat.

Senpätähden tuo pieni joukko onnistuikin tehtävissään erinomaisen hyvin, joten entisen epäriivän tunteen sijalle tuli varmuus siitä, että Floodwoodissa ei ainakaan kaikkein epäonnistuneinta vuosikokousta tulla pitämään.

Tuo luottamus, joka johtokunnan puolelta meille annettiin, uskoessaan vuosikokouksen pidon

Onnen Ääni seuran naisia, kokitushommaan kuuluvia, vuosikokouksessa Floodwoodissa.

meidän suojiimme sekä vuosijuhlan järjestämisen meidän käsiimme, antoi uutta virikettä jo ennestään eloisalle pikku raittiusseuralle. Se lisäksi jäsenmäärää, innosti sitä käymään ahkerasti kokouksissa ja antoi uutta työntöä ja velvollisuudentuntoa jokaiselle jäsenelle. Jos jotain tunnustusta tehdystä työstä koituu, niin johtuu se yksinkertaisesti siitä, että nuo raittiusveljet ja -sis-

kot olivat niin äärimmäisen velvollisuudentuntoisia, niin yksimielisiä ja sopusointuisia kaikissa tehtävissään, että oli aivan ilo sitä katsella. Jokainen teki tehtävänsä ilomiehellä. Kun jollekulle henkilölle annettiin yhä lisää tehtäviä, vaikka niitä jo ennestäänkin oli tarpeeksi, niin hän vain naurussa suin sanoi, että kyllä minä sen teen, jos

Onnen Ääni seuran naisia.

minä mitenkään joudan. Tämä on vain pieni kuvaus siitä *yhteistyöstä*, jota voi saada aikaan, kun jokainen koettaa parhaansa.

Vuosijuhlasta on sanomalehtien välityksellä selostettu niin paljon, etten näe tarpeelliseksi siihen enää kajota eikähän se olisi oikein paikallaankaan näin läheiseltä. Sen kuitenkin haluaisin vieläkin sanoa, että yleisöä oli paljon Floodwoodissa vuo-

sijuhlissa. Ei tilavaan korkeakoulun juhlasaliin mahtunut kaikki sisälle. Se vain todistaa sitä, etteivät ennen niin mahtavat Veljeysseuran vuosijuhlat ole vielääkään varjo entisestään, vaan yhä vieläkin kykenee se aate kokoamaan joukkoja ympärilleen.

Onnen Ääni seuran miehiä, Floodwood, Minn.

Jollakin sanalla haluaisin vielä koskettaa Veljeysseuran vuosikokoukseen. Jo ensi silmäys niihin vakaviin heimoveljiin ja -sisariin, jotka olivat kokoontuneet avajaisjumalanpalvelukseen paikalliseen ev. lut. kirkkoon, jossa past. F. W. Kaskinen piti raittiussaarnan, antoi todistuksen siitä, että työ, jota teemme, ei ole turmioon joutuva, vaan se tulee elämään ja nousemaan yhä laajemmissa piireissä. Ja sitten varsinaisessa kokouk-

sessä kaikki esille tulleet kysymykset käsiteltiin niin perinpohjin ja niin valaisevasti esitettiin ti-
lastollisia y. m. tietoja, että jokainen läsnäolija
tunsi sisimmässään, että nythän se työmaa vasta
elomiehiä tarvitseekin. Niilläkin, jotka mahdolli-
sesti olivat kotoa lähtiessään tulleet Veljeysseu-
ran kuolinhymniä soittamaan, aukeni silmät nä-

Floodwoodin seurakunnan kirkkokuoro.

kemään, että se, jolle Korkein on siunauksensa
antanut, ei tule häviämään, vaan se nousee, se
kasvaa ja se kukoistaa. Mutta siihen tarvitaan
tarmokasta työtä, rohkeata uskoa asiamme voit-
toon ja ennen kaikkea Korkeimman johtoa ja
tukea.

Kun katseli sitä varmaa kättä, jolla tottunut
raittiusjohtaja joukkoaan ohjaili, sitä kirkasta

katsetta joka hänen silmistään loisti ja sitä var-
maa päättäväisyyttä joka hänen olemuksestaan
ilmeni, niin jo yksistään siitäkin voi tehdä sen
johtopäätöksen, että raittiustyö on kulkemassa
väljemmille vesille.

Kauniina säilyy muistoissamme ne elämykset,
jotka Teiltä raittiussiskot ja -veljet saimme niinä
herttaisina hetkinä, jolloin meidän joukossamme
olitte. Sydämellinen kiitos Floodwoodin raittius-
väeltä!

S. K.

Mahdollisuudet raittiustyön tekemiseen ennen ja nyt.

Vuosia monta olen ollut matkassa raittiustyössä. Tuntemus on minulla siitä moninainen. Mäinnettäkoon tässä nyt vain siitä tämän työn osasta, johon otsake viittaa.

Raittiustyön tekeminen oli ennen suurten joukkojen yhteistyötä. Yksissä toimittiin ja yhteen pirttiin sovittiin suurijoukkoisena kansana. Kaikin puhalsivat yhteen hiileen. Pieni oli se joukko, joka tahtoi toisin tehdä ja leimuavaa tultamme sammuttaa. Se joukko oli voimaton mitään aikaan saamaan suuremmassa mittakaavassa.

Intoa ja rakkautta raittiustyöhön oli meillä yllin kyllin. Kaikki innostus kautta Amerikan ja Canadian kohdistettiin S. K. R. V.-seuran välityksellä yhteiseen tulokseen. Työmme tähtäsi sydämen rakkaudella väkijuomien hävittämiseen ja itsensä kasvattamiseen puhtauden tiellä. S. K. R. V.-seuraan kuului lähemmä kaksisataa vilkkaasti toimivaa paikallista seuraa, ollen niissä jäseniä yhteensä yli kahdeksantuhatta. Voimaa oli meillä täten riittävä määrä, ja innostusta oli suuren suurta. Pois torjuttiin esteet tieltämme yhteisin voimin.

Rahaa oli riittävä määrä S. K. R. V.-seuran rahastossa. Sen rahallinen kassa oli tuhansia dollareita. Rahan puute ei ollut joka päivä pelättä-

vissä. Juoksevat tulot olivat siitä takeena. Uusia jäseniä yhtyi paikallisiin seuroihin jokaisessa kokouksessa kymmeniä. Yhteinen tulos näistä paikallisesti yhtyvistä jäsenistä S. K. R. V.-seuralle oli satoja. Jokaisen yhtyvän jäsenen kohdalta oli rahallinen tulos S. K. R. V.-seuran rahastoon 20 senttiä. Siis useita kymmeniä dollareita yhteensä jokaisen viikon kohdalle. Kirjakauppa, ynnä muitten pikkutavarain kauppa oli S. K. R. V.-seuralle suuri. Näistä voittorahoista karttui tuntuvasti seuran rahasto. Johtokunta kun tiedotti seuralle raittiuspuhujan matkalle lähdön, niin seurat riensivät ennen puhujan matkalle lähtöä turvaamaan puhujarahastoa lähettämällä tuntuvia rahallisia summia puhujarahastoon, joten puhujat aina helpolla vaivalla kannattivat itsensä, vieläpä voittoakin toivat. Näin kaikki meni hyvin. Tällaisissa olosuhteissa oli helppo toimia. Ymmärsimme niin hyvin toisiamme ja asioiden menon tarvetta.

Tarpeetonta on minun lähteä pitkien selostuksien tekemiseen siitä, missä ollaan nyt. Jokainen aikaansa seuraava sen tietää. Katsokaamme enempi siihen, mistä alkujaan on johtunut se, missä nyt ollaan.

Voisimmeko olettaa siten, että raittiustyömme matkassa alkuaikoina tehtiin liian voimakasta itsekehitystyötä? Se kuitenkin on tosi, että kova innostus meillä siinä oli. Emmehän olleet raittiustyömme mukana hyvin pitkää aikaa, kun me olimme jo kehittyneet toisen opettajaksi. Lyhy-

essä ajassa meistä kasvoi puhujia, ehkä osasta itsemielestään suurpuhujia. Voisimmeko olettaa siten, että osalle täten itsensä kehittäneistä kasvoi lyhyessä ajassa suurpäisyys, itsensä tunteminen niin suuriksi, että elämän kokemuksista opittu johto ei ollut heidän mielestään minkään arvoinen. Napisemista alkoi ilmaantua kunnollisia ja vakavia johtohenkilöitä vastaan. Itsensä piti tilalle saada. Virkapaikkoja haettiin sopivalla ja sopimattomalla tavalla. Tunnettu ei sitä, että henkisissä riennoissa ei ole soveltuvaa, että henkilö itse toimipaikkoja tavoittelee. Tulos oli se että virkapaikkoja ei ollut niin paljon kuin olisi ollut virkapaikkojen hoitajia. Tästä ehkä johtui se, että alettiin vaatia S. K. R. V.-seuran keskuudessa niin sanottua piirijakoa. Vanhat, kauasnäkevät tätä vastustivat, nähdessään siinä piilevän vaaran. Loppujen lopuksi se puhkesi elämään raittiusliittojen nimellä.

Raittiusliitot tekivät alkuvuosina uutteraa ja siunauksellista työtä. Jokainen raittiusliitto, jolta oli luvultaan seitsemän, tunti itsensä alaosastoksi S. K. R. V.-seuran rinnalla ja niin tekivät työnsä tätä yhdistystä kunnioittaen ja ikäänkuin tuon vanhimman suomalaisen yhdistyksen alamaisena. Kauan tätä ei kuitenkaan kestänyt, kun alkoi ilmaantua ehkä sitä suurpäisyyttä mikä saattoi hylkimään ja syrjään toiselle sijalle siirtämään tuota vanhinta ja arvokasta S. K. R. V.-seuraa. Raittiusliitot tulivat kotoisemmiksi. Olivathan ne kotiportaitten ääressä. Veljeysseuraa

alettiin ylenkatsoa siinä määrässä, että sen yhteydessä oli enää mahdoton viihtyä. Erkaantumisia Veljeysseurasta alkoi tapahtua. Rikki piti saattaman se, mikä oli rakkaudella rakennettu.

Nyt ollaan tämän johdosta täydellisesti hajainaisuuden aallokossa. Suomalaisten kesken raittustyö on siinä määrin rikki revitty eri ryhmiin, että mahdottomuus astuu eteen työmme onnistumiseen nähden siinä mittakaavassa kuin ennen. Poissa ovat S. K. R. V.-seurasta entiset monet tuhannet jäsenet. Poissa on sen rahastoon juossut tuntuva rahallinen virta. Poissa ovat aikaisemmin mainitut tuhannet dollarit sen rahallisesta kassasta. Voimaton on täten S. K. R. V.-seura tekemään raittustyötä enää siinä määrässä kuin ennen. Raittiusliitot ovat samassa kadotuksessa. Ne neljä raittiusliittoa, jotka ovat jälellä tänään, ovat heikkoja mitään suurempaa aikaan saamaan.

Synkkä on kohtalomme tänään. Voimmeko toivoa uuden päivän nousua parempaan? Me voimme toivoa sitä ja sen saavuttaakin tasaamalla pitkät ja puskevat sarvemme, tulemalla takaisin tuulaajapojan tavalla sinne, mistä olemme lähteneet.

Johtohenkilöitä alkäämme syyttäväkö työmme huonosti onnistumisesta. Johtohenkilöt eivät ole tänäkään päivänä kadehdittavassa asemassa. Johtokunta ei paljonkaan mahda sille, ettei kansa ole sen takana. Katsokaamme omaan poveemme, niin me löydämme kaiken syyn epäonnistumiseen koitoamme eikä johtokunnista.

Esa Torkko.

Raittiustyön saavutuksia.

Aniharvoin kuulee enää väitettävän, että alkoholi olisi jonkunlaista ravintoa tai elonnestettä ihmiselämälle. Päinvastoin se jo lääkäripiireissäänkin yleispiirtein tunnustetaan, että se on pikemmin kuoleman vettä kuin elämän, ja näin ollen eivät lääkäritkään enää, kun he alkoholia määräävät, usko sen tehoisuuteen, vaan koettavat ihmisen raskaita kipuja ja tuskia lieventää tällä huumausaineella. Tästä kaikesta saamme olla kiitollisia raittiustyölle, jota on eri maissa niin valtaisesti tehty. Mutta tällä ei tietystikään ole sanottu että me olisimme päässeet vapaaksi tuon myrkyn tuhoisuudesta. Se on tunkeutunut kaikesta huolimatta eri maissa myrkyttämään niitä heikkoja, joilla ei ole tahdonvoimaa. Ja siellä missä on kieltolaki saatu aikaan, moraalittomat kansalaiset ovat ottaneet vastaan elinkeinokseen tämän myrkyn levittämisen. Ja mikä vielä surkuteltavampaa, siellä, missä luulisi moraalin olevan korkealla tasolla, ne olisivat valmiit myrkyttämään kansaa ja avaamaan viinakaupat, että valtio saisi tulolähteitä. Siis he tahtoisivat valtiotalouden rahatulot suurelta osaltaan perustaa väkijuomaliikkeeseen. Mikä likainen ajatus! Tällaisilta miehiltä on ihmisyys kaukana. Eikö totta?

Meidän aikamme polttavimpia kysymyksiä on nyt kaikissa maissa raittius- ja kieltolakikysymys. Siinä on sellainen rajapyykki, jonka ohitse kukaan kunniastaan ja maineestaan pitävä kansalainen ei saa astua ennenkuin on omassatunnossaan ratkaissut tuon kysymyksen, joko vastaan tai myöten. Kolmatta ratkaisua ei ole.

On siis nyt tehtävä päätös, päätös sellainen, joka ei henkeä ja sielua haavoita ja saata ihmistä elämänsä raunioille. Sillä raittiuslupaus antaa elämälle uuden sisällön ja päämäärän ja sitäpaitsi on aina muistettava, että raittius ja kieltolaki kuuluvat erottamattomasti yhteen, kuten aurin gon valo ja lämpö. Siksi meidän on niitä varjeltava lastemme ja kasvavan nuorison vuoksi.

Sana raittius on syvä ja laajakantoinen asia. Ei henkilö ole vielä raitis vaikka hän olisikin väkijuomista raitis, jos kirouksen saasta ja muu raakuus pursuaa hänen suustaan. Raitis kuni lehdon lapsi — laulaa runoilija. Siinä raittiuden suuri päämäärää.

Raittiissakin kodissa, jossa ei väkijuomia viljellä, on yhtä ja toista korjaamisen varaa. Sen me vallan hyvin tiedämme. Mutta siellä on sitenkin tuhat pahetta vähemmän kuin juomarin kodissa, ja jo tämä seikka kannustaa meitä pyrkimään askel askelelta ylöspäin.

Koska pahan paineen alta nousee nuoriso? Se nuoriso, joka ajelehtii maailman turulla sirpaleina ja on henkensä joustavuuden kadottanut. Ko-

din on kutsuttava poikansa ja tyttärensä takaisin ja kodin on annettava uudet elämän ohjeet — matkaeväät. Nykyajan nuoriso on kuin sadun sankari, joka on kadottanut älynsä voiman ja herkän tunteensa. Monet heistä koettavat moottorin voimalla alkoholi henkensä ja sielunsa siipinä ja polttoaineena kohota ylös maasta, mutta he eivät saa ilmaa sielunsa siipein alle. Se on henkistä voimaa — sitä pääomaa, joka antaa korkoa korolle. Vaan he putoavat yhä uudelleen ja uudelleen kunnes kaiken haluttomuus valtaa heidät ja he jäävät makaamaan välinpitämättömyyden yhtäkaikkisuuden tilaan.

Alkoholi, tuo kansainvälinen myrkkä, on vuosituhansia ollut ihmiskunnan raskaimpia vitsauksia. Se on tuhansia ja tuhansia koteja raunioittanut maan tasalle aineellisesti katsoen ja vielä monin kerroin raskaammin on se verottanut henkisesti. Siitä on jokapäiväisenä elävänä esimerkkinä ja näkyvänä todistuksena kaikissa maissa vankilat ja vieläpä houruinhoitolatkin, joitten monet asukkaat saavat kärsiä raskaasti kerran nauttimansa väärän hedelmän tähden. Ne tuhannet ja tuhannet murskatut henkiset arvot ja pääomat makaavat poljettuna lokaan — tallattuna jalkain alle, ettei niiden hävitetyistä arvoista ja pääomista parhainkaan matemaatikko saa koskaan selvää.

Juopottelun vaikutukset eivät rajoitu yksinomaan juomarin perheen piiriin, vaan se tekee

samalla pahaa koko yhteiskuntaa kohtaan. Kun väkijuomien käyttäjä ennenpitkää menettää terveytensä, työkykynsä ja ansaitsemismahdollisuutensa, joutuu hän ja hänen perheensä yhteiskunnan huoltoon. Yhteiskunta saa siis loppujen lopuksi maksaa tuon surullisen lystäilyn.

Paitsi sitä, ovat juomarit kauhuna ympäristölleen ja turmelevat ei ainoastaan itsensä, mutta monta lähimmäistään. Ja on otettava huomioon, että elämän rautainen laki on niin ankara, että se rankaisee jokaisen siveellisen rajapyykin ylitemenijän ehdottomasti ennemmin tai myöhemmin. Siksipä ei valistuneelle lukijalle tarvitsekaan selittää, että juoppouden kirous ja alkoholikysymys on pohjaltaan kansainvälinen kysymys.

Alkoholi on tehnyt ja tekee yhä edelleen tuhojaan kaikissa maissa ja kaikissa kansoissa. Se ei säästä Afrikan mustia alkuasukkaita enempää kuin Euroopan sivistyskansojakaan. Eivät mitkään yhteiskunnalliset olot eivätkä mitkään kansain keskinäiset suhteet ole vapaat alkoholin häiritsevästä, turmiollisesta vaikutuksesta.

Siksipä onkin ilolla tervehdittävä jokaista otetta, joka otetaan niissä merkeissä kansainvälisissä neuvotteluissa. Nyt viimeksi on päästy huomattava askel eteenpäin tässä suhteessa kun tämä alkoholikysymys on saatu kansainliiton "katon alle". Ja näin ollen on meillä jokaisella oikeus toivoa, että sillä on taaskin päästy aimo askel eteenpäin. Jo se seikka, että Kansainliitto on sen

ohjelmaansa ottanut tutkiakseen sitä koko laajuudessaan, on hyvä merkki siihen suuntaan, että se Kansainliitossakin tunnustetaan yleismaailmalliseksi paheeksi, joten me raittiusihmiset ainakin sydämestämme toivomme, että tuon alkoholikirouksen suhteen tehtäisiin perinpohjainen leikkaus ennenkuin valtioitten yhteiskuntaruumis saa sellaiset mätähaavat ja siitä johtuvat kuumeet, ettei ole enää mitään toivoa pelastamisesta.

Mutta on elettävä myöskin aina se tosiasia silmäin edessä, ettemme saa tuijottaa itseämme sokeiksi Kansainliiton apuun, niin tärkeää kuin se onkin, meidän täytyy itse ennenkaikkea omassa sisäisessä ihmisessämme tehdä perinpohjainen parannus. Sillä meidän täytyy joka hetki muistaa, että yksilöistä ja kodeista yhteiskunta ja valtio muodostuu. Siis, minkälainen on koti ja sen jäsenet, sellainen on yhteiskunta ja valtiokin.

Me tiedämme historiasta liiankin hyvin, miten rappeutunut Rooman kansa osoitti myrskyistä suosiotaan nähdessään gladiaattorien murhaavan areenalla toisiaan.

Nykyaikana kirkuvat ihmiset ilosta nähdessään jonkun kovanyrkkisen miehen pienessä aitauksessa hakkaavan toisen naamataulun turvoksiin. Näyttää kaikesta päättäen siltä, että nykyaika pyrkii pitkin harppauksin ihannoimaan sitä roomalaista aikakautta, joka oli ylhäältä korkeimmasta oppituolista alhaalle kuokkamieheen asti sisäisesti mädäntynyt.

On muistettava että jokaisen on siis arvioitava uudestaan astumansa askeleet, ja elleivät ne ole sopusoinnussa ihmisyyden latujen kanssa, on ne viitoitettava kiireesti uudelleen. Ei riitä, että ulkonainen ihminen loistaa ja on kaunis. Täytyy olla joka tapauksessa hengen ja sielun kauneutta. Ellei sitä ole, sellainen kansa tuhoutuu.

M. Mikkola.

Äiti.

Yksinäytöksinen äitienpäiväkuvaelma.

Kirjoittanut *John Parkkila*.

Esiripun noustessa istuu äiti nojatuolissa mietteisiinsä vaipuneena. Hänen vieressään on "muistojen kirstu", joka sisältää laulussa mainituista lasten tavaroita. Näytelmän kestäessä äiti katselee niitä sen mukaan kun ne laulussa mainitaan. Pöydällä hänen vieressään on pari valokuvaa, joita hän myöskin katselee silloin kun niistä lauletaan.

Ensimmäinen osa lauletaan samalla nuotilla kuin "Missä on tän iltana poikani."

Toinen osa lauletaan samalla nuotilla kuin "Voimmekohan tulla yhteen."

ENSIMMÄINEN OSA

Yksin tän' iltana äiti on,
Tuo harmajahapsinen.
Kuule ei ääntä hän lapsien,
Ne luotansa lensi pois.

Tässä on muistojen kirstuni,
On kallihin aarre, tuo.
Murhe ja tuska jos ahdistaa
Se lohtua mulle suo.

Kuoro: Oi riennä jo luokseni,
Lapseni, armaani!
Mä hellien teitä kaipaelen,
Oi lapseni, armaani.

Tuossa on nukke mun tyttöni,
Oi muistoja armaita!
Tuota hän lapsena hoiteli
Ja neuvoja äidilt' sai.

Tuossa on nappi, min ompeli
Hän käsillä lapsosen.
Lanka ei juossut ja itkien
Hän apua äidilt' sai.

Kuoro: Oi riennä jo luokseni,
Lapseni, armaani!
Mä hellien teitä kaipaelen,
Oi lapseni, armaani.

Siinä on muisto mun tyttöni,
Jok' luotani lensi pois.
Nukke, sä muistutat lastani,
Joka lahja ol' taivahan.

Täällä on muistoja muitakin,
Joit' säilytän lapsistain.
Tuossa on myssy mun poikani,
Jok' merta nyt purjehtii.

Pieni hän silloin ja turvaton.
Nyt urhea mies hän on.
Rinnoista äidin hän tarmon sai
Ja ryhtinsä miehekkään.

Tuossa on takki mun poikani
 Voi kuinka se muistuttaa,
 Päiviä toivon ja murheiden
 Ja tuskia sielussain.

Kuoro: Oi riennä jo luokseni,
 Lapseni, armaani!
 Mä hellien teitä kaipaelen,
 Oi lapseni, armaani.

Toivoa, tuskia, murhetta,
 Tää kirstuni muistuttaa.
 Rakkahin mulle se silti on,
 Tuo muisto mun lasteni.

Kuvassa tässä on poikani
 Niin uljas ja ryhdikäs.
 Toisessa tuossa on tyttöni,
 Niin kaunis ja sorja hän.

Kuoro: Oi riennä jo luokseni,
 Lapseni, armaani!
 Mä hellien teitä kaipaelen,
 Oi lapseni, armaani.

Äidillä muistot lapsistaan.
 Kuin siunaus taivahan.
 Toivonsa silti on ainiaan
 Heit' nähdä ja kohdata.

Muistatko äitiä, poikani,
 Oi muistatko, tyttöni?
 Äiti ei unhoita milloinkaan
 On parhain ja armain hän.

Kuoro: Oi riennä jo luokseni,
 Lapseni, armaani!
 Mä hellien teitä kaipaelen,
 Oi lapseni, armaani.

TOINEN OSA

Yksi laulajista tuo kukat äidille köörin säestäessä laulaen:

Täs' on posti mummo kulta
 Lapsiltanne saapunut.
 Vielä on he teitä siellä
 Maailmalla muistanut.

Kuoro: Äidin luo, äidin luo.
 Voittekohan tulla kerran,
 Ennenkuin hän tuonen virran
 Poikki viedään täältä pois.

(Kukkain tuoja poistuu.)

Vielä muistaa äiti vanhan
 Lapset tiellä maailman.
 Täss' on kukka tyttäreltä,
 Tuossa toinen pojaltaan.

Kerro kukka tyttärestä,
 Kuinka kulkee tiensä nyt?
 Onko neuvot äidin vielä
 Sydämeensä kätketyt?

Kuoro: Äidin luo, äidin luo.
 Voittetekohan tulla kerran,
 Ennenkuin hän tuonen virran
 Poikki viedään täältä pois.

Onko vielä matkan määrä
 Luokse suuren Jumalan.
 Äidin vaivat siunattuna,
 Käykö tietä kunnian?

Kuiski kukka: eihän tytär
 Äidin ääntä unhoita,
 Muistaa neuvot, lohdutukset,
 Tieltä ei hän horjahda.

Kuoro: Äidin luo, äidin luo.
 Voittetekohan tulla kerran,
 Ennenkuin hän tuonen virran
 Poikki viedään täältä pois.

Tytär muistaa äiti vanhan,
 Sen tää kukka todistaa.
 Ehkä saapuu itse vielä,
 Äidin huolet huojentaa.

Vaikka poika maailmalla
 Mieheks' on jo varttunut,
 Onpa silti äidin muisto
 Mielehensä juurtunut.

Kukkia on tässä sulta,
 Poikaseni, armahin.
 Kuljet siis sä tietä vielä,
 Jonka sulle viitotin.

Lapset, lapset rakkahani,
 Luokse äidin rientäkää!
 Sylihini maailmalta
 Kerran vielä kiitäkää.

Kuoro: Äidin luo, äidin luo.
 Voittetekohan tulla kerran,
 Ennenkuin hän tuonen virran
 Poikki viedään täältä pois.

(Tyttö ja poika saapuvat matkalaukut kädessä kööriin
 säestyksellä laulaen:

Tässä lapset, äiti kulta,
 Sylihinne sulkekaa.
 Vielä kerran niinkuin ennen
 Lapsosenne siunatkaa.

Kuoro: Äidin luo, äidin luo.
 Voittekohan tulla kerran,
 Ennenkuin hän tuonen virran
 Poikki viedään täältä pois.

(Tyttö ja poika polvistuvat äidin viereen ja kaikki laulavat:

Herra siunaa äidit kaikki,
 Maisen onnen kantajat.
 Saakoot sulta armon suuren
 Pienten lasten vaalijat.

Mietteitä ja ajatuksia.

Suuria aatteita ja päämääriä ei toteuteta yhtäkkiä. Mitkä nykyään mieliä jännittävistä n. s. päivänkysymyksistä ja aatesuunnista ovat siksi elinvoimaisia, että ne jäävät merkittäväksi osaksi ihmiskunnan sivistyselämään, sen tietävät täysin selvästi vasta tulevat sukupolvet.

Mutta miten meidän tulee suhtautua noihin erilaisiin virtauksiin? Meiltä vaaditaan itsekohtaista, omantunnontarkkaa ja herkistynyttä asioiden käsittelyä, uudestiarvioimiskykyä ja ihmissielun salaisimpiinkin syvyyksiin tunkeutumistaitoa. Yksipuolinen ja pintapuolinen asioihin tutustumisemme johtaa meidät epäilemättä harhaan, toistemme väärinsyyttelemiseen ja eripuraisuuteen. Oma maailmankatsomuksemme ei ole ehyt. Emme myöskään ymmärrä emmekä aina halukaan käsittää toisten uskonnollisia, valtiollisia ja yhteiskunnallisia mielipiteitä ja vakaumusta rehellisesti. Vastuuntunteemme ei ole läheskään niin herkkä, kuin sen tulisi olla. Itsekäs minämme pyrkii useinkin liiaksi etualalle, puhumattaan keskinäisestä kateudestamme ja valtaankiipeilyhalustamme. Jokaisella on tietenkin oikeus muovailla elämää tarkoituksiaan vastaavaksi, mutta se ei saa tapahtua toisia sortamalla ja suuria henkisiä arvoja tukahduttamalla ja tuhoa-

malla, vääryyttä harjoittamalla. Ihmisen ei tule taistella ainoastaan ulkonaisia etuja saavuttaakseen, vaan ennen kaikkea jalostuakseen ja henkisesti kohoutuakseen.

Yleensä lienee kuitenkin niin, että on liian vähän todellista sankaruutta, liian paljon heikkoja luonteita, liian vähän yhteisymmärrystä ja sopu-sointua, liian paljon ristiriitoja. Ja se on ainakin osaksi murrosajan, siirtymäkauden aiheuttamaa. Sellainen synnyttää helposti rikkinäisiä luonteita, jotka eivät voi, vaikka yrittävätkin, elämässään noudattaa ja toteuttaa sitä, jonka tietävät oikeaksi. Vanha pohja tuntuu luhistuvan eikä uusi-kaan ole valmis. Mutta vaikka onkin niin paljon särkyneisyyttä ympärillämme, ei meidän silti ole syytä olla epätoivoisia ja alakuloisia. Jos uskomme, että takatalvenkin jälkeen tulee kaunis kesä, niin saamme olla varmat myös siitä, että ihmi-syys saavuttaa taaskin kamppailujen jälkeen tärkeän voiton. Jos katsomme kuorta syvemmälle aikamme temmellyksiin, niin eikö se synnytä meissä lujempaa luottamusta elämän tarkoituk-senmukaisuuteen ja kasvata halua työskennellä sen hyväksi, jonka pidämme oikeana ja tiedämme sellaiseksi, vaikka se tällä haavaa näyttäneen turhalta monen mielestä, koska olemme tottuneet palvelemaan väärää sovinnaisuutta. Valveutu-neen ihmisyyden asiaa ajaessamme voimme saada iskuja ja joudumme sellaisia myös antamaan, jos meissä on tarpeeksi terästä.

Onko tämän maan suomalaisissa ollut lujuutta ja tarmoa? On. Katsokaamme vain heidän suoriittamaansa huomattavaa työosuutta niin aineel-lisen kuin henkisen viljelyksen alalla. Se on meil-le kyllin tuttua ja läheistä, ja heidän työnsä tu-lokset puhuvat itse puolestansa. Voidaanko meis-tä sanoa samaa? Kartutamme heidän saavutuk-siaan ja osoitamme oikeaa suomalaista kuntoa? Ja haluammeko antaa lapsillemme sellaiset ihan-teet ja periaatteet, jotka antavat elämälle lujan pohjan ja siveellistä pontta, että he kestäisivät sekä myötä- että vastoinkäymisissä ja pettymys-tenkin hetkinä, että heistä kasvaisi työn ja toi-minnan ihmisiä, sillä sellaisia kaipaamme. Ja teh-käämme mekin työtä.

K. A.

John Kukko Thomson

Niitä suomalaisia, joitten tehtäväksi raittius-työssä on tullut saattaa rangaistukseen niitä, jot-ka rikkovat kieltolakia, on John Kukko Thompson, joka syntyi Kalajoen Tyngänkylässä, O. l., Suo-messa, helmik. 16 p. 1875. Tuli Amerikkaan 1892, asettuen asumaan Elyyn, Minn., ja on sitä kau-punkia pitänyt kotipaikkanaan lähes neljäkym-mentä vuotta. Ensimmäiset viisi vuotta hän toimi tavallisena työmiehenä, mutta siirtyi sitten liike-alalle, palveli ensinnä liikeapulaisena ja sen jäl-keen liikkeenhoitajana sekataravakaupoissa, kun-nes 1913 antautui poliisipalvelukseen. Maailman-

sodan aikana hän tuli hallituksen rautatiepoliisiksi ja oli siinä toimessa viisi vuotta. Elyn kaupungin kieltolainvalvojana hän toimi myöskin jonkin aikaa ja sen jälkeen siirtyi 1926 kauntin kieltolakijoukkueeseen.

Tänä aikana hän on ahkerasti työskennellyt St. Louis kauntin keskiosan valvojana. 408 henkilöä

John Kukko Thompson.

on hänen etsintänsä tuloksena joutunut sakkoihin tai vankeusrangaistukseen. 132 viinakeittimöä vaihdellen kooltaan 2 galloonasta 500 gallonaan on otettu takavarikkoon. Syytteeseen saatettujen luku tekee kaksi henkilöä jokaista viikkoa kohden keskimäärin. Se siis osoittaa, että joutilaana ei ole saatu olla.

Tehtävää vaikeuttaa erikoisesti se, että apua

on varsin vaikea saada paikkakuntien asukkailta. Kansalaiset eivät halua (ei tarkoita suomalaisia, vaan yleensä kaikkia) antaa apua poliisille. Päinvastoin näyttää kuin olisi ihmisillä se käsitys, että tämäkin liike on henkilön oma asia, johon ei naapurien eikä muitten tule sekaantua. Paljon on raittiusväellä työtä, ennenkuin saadaan kasvatetuksi se käsitys, että lainrikkominen on lainrikkomista, esiintyipä se missä muodossa tahansa.

Viranomaisia syytetään usein velttoudesta ja laiminlyönneistä ja silloin ei useinkaan oteta lukuun, miten vaikeaa tällaisissa oloissa toimiminen on, kun yleinen mielipide pyrkii olemaan mieluummin rikollisen kuin oikeuden puolella. Tällaisessa tapauksessa, kun syytöksiä tehdään, kohdistetaan ne useinkin ylempiin viranomaisiin samalla. Tässä mr. Thompson pyytää huomauttaa, että hänen käsiään ei ole sidottu nykyisen sheriffin Frank L. Magien taholta millään tavalla, vaan on hänelle annettu täydellinen valta toimia oman arvostelukykynsä ja saatavissa olevien apukeinojen avulla asiassa parhaansa mukaan.

Sikäli kuin meillä on suomalaisia raittiusmiehiä näissä toimissa, voimme kuitenkin olla vakuuttuneita, että lainpyhyttä suojellaan ja tehtävät tulevat puolueettomasti suoritetuiksi.

Toivomme, että yhä enemmän saamme näitten nykyään toimessa olevien miesten kaltaisia lainvalvontaan ja sitten jää raittiusväen tehtäväksi luoda se mielipide, joka tekee heille työnsä suorittamisen helpoksi ja mieluisaksi. *M. P.-M.*

Muistosanoja wainajille

Vuosi on taasen vierähtänyt työssämme iankaikkisuuden mereen ja sen kuluessa on paljon tapahtunut sellaista, mikä meistä on tuntunut yllettävältä, koska se on ensikertaa elämämme kullussa meitä kohdannut. Elämän hämärimpiä asioita on meille kuolema. Me jaksamme käsittää, että se on tullut kaikille niille sukupolville, jotka ovat olleet ennen meitä, ja että se tulee joskus meillekin, mutta, kun kuolema tempaa läheisyydestämme henkilön, jonka läsnäoloon olimme tot-

tuneet, silloin hämmästymme ja kysymme, näinkö lyhyt olikin elämä. Ja synkäksi silloin mielemme kävisi, jos meidän täytyisi ajatella, että tässä on kaiken loppu, sillä niin vaillinaista on paraskin ihmiselämä, että kuolemaan päättäneenä olisi se julmaa pilaa. Mutta kuoleman takaa kajastaa meille uuden elämän aamurusko. Huoli, tuska, levottomuus ja hätä ovat loppuneet ja jääneet kuten nukkuneen vaatteet vuoteen ääreen ja uudet voimat, uusi elämä ja iankaikkisuuden kestävä autuus odottaa kuoleman yön tuolla puolen. Silloin kuin kuolema tällaisena meitä kohtaa, niin, vaikka hämmästymmekin sen korkeaa majesteettia, niin sittenkin valtaa mielemme vapauttava tunne, ja rintamme ei täytykään hädällä ja tuskalla ystävän poismenon johdosta, vaan tunnemme kaihoa seurata heitä siihen vapauteen, johonka he ovat siirtyneet.

Kulunut vuosi on säästeliäästi siirtänyt seuramme jäseniä tuonen tuville, ainoastaan viiden kohdalle on ollut ristin merkki vedettävä sen jälkeen kuin viimeksi kalenteriimme muistosanoja kirjoitimme.

Antti Herman Rantasuo oli syntynyt Hai luodossa. Hän tuli Amerikkaan ja siellä liittyi Vesi seuraan Elyssä, jossa toimi hyvin innokkaasti ja kun sitten siirtyi maatilalleen Kettle Riverille, liittyi hän siellä perustettuun Pohjan Valo seuraan ja oli sen toimivimpia jäseniä kuolemaansa asti. Uskollisena aatteen miehenä hä-

net tunnettiin ja sellaisena häntä lastensa kanssa kaipaamme. Vaimonsa sai siirtyä jo ennen häntä ajan rajan toiselle puolelle. Kuolema tapahtui lokakuun 20 päivänä 1929 ja oli seurauksena jo kauan häntä vaivanneesta luumädästä.

Anna Peura.

Anna Peura, o.s. Rantasuo, edellisen sisar, syntyi Hailuodossa helmik. 1 p:nä 1862. Tuli Amerikkaan elokuulla 1889. Liittyi Kannel seuraan Superiorissa ja siinä toimi nuoruuden innolla. Meni avioliittoon Arvid Peuran kanssa 1898. Laittoivat kotinsa Kettle Riverille. Tässä kodissa oli vieras tervetullut ja monet kansamme edistystä koskevat kysymykset siellä keskusteltiin ja sydämen lämmöllä niihin osaa otettiin. Pohjan Valo raittiusseurassa toimi vainaja innolla ja kuului jäsenenä kuolemaansa asti, joka tapahtui

St. Maryn sairaalassa Duluthissa lokak. 1 p. 1929. Puolison ja ystäväpiirin kanssa kaipaavat häntä kaikki ne, jotka hänen vieraanvaraisessa kodissaan olivat hoivaa ja lepoa saaneet.

Minnie Anderson, o. s. Hantula, oli syntynyt Lapualla, Suomessa, lokakuun 17 p. 1863. Tuli Amerikkaan syyskuulla 1890. Liittyi Ilon Ääni seuraan Sand Couleessa, Montanassa, marraskuulla 1896, ennätti siis kuulua seuraan 33 vuotta. Oli avioliitossa Mathew Andersonin kanssa 46 vuotta. Kuoli sisäiseen tautiin tyttärensä kodissa Great Fallsissa, Montanassa joulukuun 22 päivä 1929. Luonteeltaan oli vainaja ihminen, joka ei sietänyt mitään puolinaista ja siis hän oli raittiusihminenkin työssä ja totuudessa. Omaisten kanssa kaipaavat häntä lukuisat ystävänsä ja työmme sillä alueella, missä hän uskollisesti aatteen lippua kantoi.

Sandra Hill, o. s. Baldanius, oli syntynyt Torniossa, helmikuun 25 päivä 1870. Tullut Amerikkaan maaliskuulla 1891, yhtyi Taimi raittiusseuraan Palmerissa, Mich., elokuulla samana vuonna, kuoli joulukuun 9 päivä 1929 kotonaan Palmerissa sydäntautiin. Vainaja oli yksi niitä sävyisiä luonteita, jotka saavat ystävikseen kaikki ne, jotka heitä lähemmin tuntevat. Omaisten ja ystävien kanssa kaipaavat häntä paikallisen raittiusseuran jäsenet.

Niilo Killinen oli syntynyt Isossakyrössä toukokuun 6 p. 1870. Tuli Amerikkaan ensi kerran 1887. Liittyi Ilon Ääni raittiusseuraan Sand Coulee'ssa, Mont., 1891. Siirtyi takaisin Suomeen. Oltuaan siellä viisi vuotta, tuli uudelleen Amerikkaan 1901 ja yhtyi Kasvi raittiusseuraan Fairportissa, Ohio, jossa oli toimivana jäsenenä kuolemaansa asti.

Niilo Killinen.

Vainaja kuoli kotonaan Fairportissa, O., kesäkuun 7 p. 1929 munuais- ja sydäntaudin muramana. Kaipaamaan jäi vaimonsa Susanna (o. s. Nyberg) ja viisi lasta, neljä tytärtä ja yksi poika.

Vainaja oli tunnettu innokkaana ja ahkerana aatteen miehenä. Aina hänellä oli aikaa ja varoja niihin tehtäviin, jotka kansamme parasta tarkoittivat.

Elizabeth Simonson, o. s. Kalijärvi, oli syntynyt Korttesjärvellä huhtikuun 17 p. 1851, tullut Amerikkaan kesäkuulla 1888. Täällä hän asui Ishpemingissä suurimman osan elämästään ja kuului jäsenenä Väinö raittiusseuraan. Oli vielä vanhoillaankin pirteä ja seurasi asioita ahkerasti. Hän erittäin rakasti Jumalan valtakunnan työtä, mutta myöskin toivoi raittiustyön kautta edistetävän ihmiskunnan pelastamista väkijuomien kahleista. Vainaja kuoli kotonaan viime elokuun 17 päivä. Lähinnä surevat poika ja tytär ja paljon muita sukulaisia ja ystäviä.

Nämät ystävät ovat siirtyneet taistelevasta seurakunnasta riemuitsevaan seurakuntaan ja me jälkeen jääneet jatkamme yhteistä työtämme jälleennäkemisen toivossa.

Aurinko laskee, iltatähti luo
Katseensa kirkkaan sinitaivahalta.
Väsynyt sielu, Jeesus levon suo,
Ja auttaa vielä murheen tuskan alta.

Aurinko laskee, rakas Herrani,
Ijäinen aurinkoni, puolees käännyn;
Oi, tule Jeesus, ole kanssani,
Mä muuten kaipauksen tuskaan näännyn.

Paranna haavat, anna armosi
Ja paimenhelmassasi meitä kannan!
Ja kaikki eksytykset, syntini
Jeesuksen tähden, Isä, anteeks anna,

Kun elon ehtoö mua lähenee
 Ja kaikki, kaikki täällä loppuu kerran,
 Sun käskystäsi myrsky hiljenee
 Minunkin sydämessän', rakas Herran'.

Oi, saata meidät silloin taivaaseen
 Ja anna meidän kanssas' olla aina,
 Taluta meidät kotiin ijäiseen,
 Ei siellä surut, murheet enää paina.

S. L.

M. P.-Mäki.

SISÄLLYS:

Herra suopä uuden kevään — Vilma	3
Almanakka	5
Osoite-osasto	19
Tieto-osasto	29
Katsaus aatteemme aloille — M. P.-M.	41
Runo raittiudelle — Aino Lilja Halkola	48
S. K. R. V. S. esimiehen vuosikertomus — Esa Torkko	52
Häät Galilean Kaanaassa — Frans Kärki	64
Juhlakutsu — Pohjan Leimu-raittiusseura	69
Illir'oisista — H. K.	73
Mitkä seikat vaikuttavat raittiustyön nousuun? — H. M.	78
Matkustajan havainnoita — Hugo Hillilä	82
Kuparialue linnun näköpiiristä havainnoituna — Han-	
nes Elenius	85
Väkijuomatilanne nykyhetkellä — Matti Viitala	93
Varokaa vaaroja — Kalle T. Hanhisalo	98
Itsekietäymys — Santeri Alkion ajatuksia	102
Canadan suomalaisista — A. E. Kuitunen	108
Koiratorppa — A. W. H.	113
Vieläkö tarvitaan raittiusseuroja Amerikan suomalais-	
ten keskuudessa? — J. R.	118
Sinivalkoinen laulu — Aino Lilja Halkola	121
Lyhyt kertomus M. R. Liiton toiminnasta — John	
Romppainen	128
Vain yksi ryyppy — Mamie Eleanora Ollila	133
Malli-ihminen — Hilja Lauttamus	135
Raja-aidat poistakaa — M. Mikkola	140
Juomarin poika — Mary J. Joki	141
Kunniä sille, jolle kunniaä tulee — Frank Mattson	145
Salli ja Viivi — Anna D. H.	152
Jeffersonin kuningatar — J. Lauttamus	155
Raittiusaskartelua ajatuksille — Ed. Skantsi	166
Muistelmia S. K. R. V.-seuran vuosikokouksesta kesäk.	
29—30 p. Floodwoodissa, Minn. — S. K.	168
Mahdollisuudet raittiustyön tekemiseen ennen ja nyt —	
Esa Torkko	174
Raittiustyön saavutuksia — M. Mikkola	178
Äiti — John Parkkila	184
Mietteitä ja ajatuksia — K. A.	191
John Kukko Thompson — M. P.-M.	193
Muistosanoja vainajille — M. P.-Mäki	196

WASHINGTON SHOE STORE

John Lammi, Prop.

Kenkiä kaikille perheen jäsenille.

Elk's Temple — 155 W. Washington St.

MARQUETTE, Telephone 512 MICHIGAN

MARQUETTE BOTTLING WORKS

Matti Hirvonen, omistaja

Valmistaa parhaita mineraalijuomia.

Kysykää meidän "ORANGE CRUSH"

115 N. Third St.

MARQUETTE, MICHIGAN

J. & H. ELECTRIC SHOP

Palvelusta sähköalalla

Hotpoint Sähköuuneja, Kelvinator jäähyttäjiä

Phone 140. — 110 N. Third St.

MARQUETTE, MICHIGAN

QUALITY HARDWARE

O. E. Niemi, omistaja

Rakennustarpeita, maaleja, varnissaa
Stewart Warner Radioita

Phone 1503

MARQUETTE, 219 Front St. MICHIGAN

RÄÄTÄLINLIKE

Pukuja viimeistä muotia, parhaista kankaista.

MARQUETTE, SAKARI OLKKONEN, MICHIGAN
114 Washington St.

NEGAUNEE TIRE SERVICE

(Aartila & Samuelson, omistajat)

Firestone sisä- ja ulkorenkaita.—Korjaukset taatusti.
U. S. L. Pattereita ja Patterien täyttämistä.

NEGAUNEE, MARQUETTE, MICHIGAN

Negaunee Hardware & Furniture Store

(John Wm. Perälä, omistaja)

Kaikenlaista rautakauppa-alaan kuuluvaa tavaraa
ja hautaantoimisto.

Puhelin 124 213 Iron St. Negaunee, Mich.

S. MATTSON & CO.

SEKATAVARAKAUPPA

IRON STREET, NEGAUNEE, MICH.

THE NEGAUNEE STATE BANK

Pääoma \$50,000.00. — Vararahasto \$30,000.00.

Kunnioittavimmin tarjoutuu palvelemaan teitä
pankki- ja vakuutusosalalla.

Thos. Pascoe, kassööri, Y. V. Heinonen, apul.-kassööri

NEGAUNEE, MICHIGAN

MÄKI STUDIO

Kaikkea alaan kuuluvaa työtä.

Tuokaa perheenne valokuvattavaksi.

NEGAUNEE, MICHIGAN

HOME BAKERY

Monellaisia korppuja, kovaa leipää ja kaikellaisia
hienompia leivoksia.

— Tyytyväisyys taataan —
Phone 248. NEGAUNEE, MICH. 529 Iron St.

FIRST NATIONAL BANK

Vanhin pankkiliike Negaunessa.

Pääoma ja Vararahasto \$300,000.

NEGAUNEE, MICHIGAN

E. D. OLLILA & CO.

Liha-, ruoka- ja sekatavara-kauppa

Käsittelee kaikkia alaansakuuluvaa ensiluokan tavaraa. Tehkää ostoksenne meillä.

NEGAUNEE, Baldwin St. MICHIGAN

THE

NEGAUNEE NATIONAL BANK

Kauppa- ja Säästöpankki.

Tehkää Hikkeenne meillä.

NEGAUNEE, MICHIGAN

OTTO VIINIKAINEN

Suomalainen parturi, ensiluokan työ.

Naisten hiuksia leikataan.

ISHPEMING, MICHIGAN

Drs: M. N. & M. STUART ELDRED

Optometristit — Silmälasiensovittajat.

Voelker Bldg. — Puhelin 504-M

ISHPEMING, MICHIGAN

Suomal. Huonekalu- ja Rautakauppa

Hautaus toimisto. — Nopea ja huolellinen palvelus.

W. M. JACKSON,

ISHPEMING, MICHIGAN

KOSKI MERCANTILE CO.

Vanhin ja luotetuin suomalainen

SEKATAVARA- ja VAATEKAUPPA

ISHPEMING, MICH. GWINN, MICH.

HANS GUNDERSON

Vakuutus-, Rahanperimis- ja Kiinteistöliike.

Matkalippuja myydään Euroopan ja sieltä tänne. Rahaa välitetään joka maahan ympäri maailman.

Konttori: Jenks Block,

ISHPEMING, MICHIGAN

THE PENINSULA BANK

Perustettu 1887

Omat varat yli \$2,300,000.00

ISHPEMING, MICHIGAN

ENSILUOKAN KENKÄKAUPPA

Ball Brand robesseja.

Kengänkorjaus suoritetaan odottaissanne.

ABEL NIEMI

118 1ST ST. ISHPEMING, MICH.

E. W. SIVULA, Hammaslääkäri

Nurkittain Peninsula pankkiin ja sivuttain
5 ja 10 sentin stooriin.

ISHPEMING, MICHIGAN

K. ROSBERG & COMPANY

Parhaita lajeja

LIHAA, RUOKATAVARAA, HEDELMIA
ja aina tuoreita vihanneksia.

Puhelin 91 — 325 Cleveland Ave.

ISHPEMING, TROUT CREEK, BERGLAND, EWEN,
PAYNESVILLE, MICHIGAN

MINERS NATIONAL BANK

ISHPEMING, MICHIGAN

J. A. PIIRTO

HAMMASLÄKKÄRI

Voelker rakennuksessa — Main Street

PUHELIN 524. ISHPEMING, MICH.

KIRKISH'S BOOT SHOP

"HOME OF GOOD SHOES"

ISHPEMING, MICHIGAN

H. W. ELSON'S BOTTLING WORKS

Ensiluokan virvokejuomatehdas suosittelee yleisölle
hyviä juomia. Antakaa tilauksenne puhelimitä 4 0 3.

ISHPEMING, MICHIGAN

A NATION-WIDE
INSTITUTION
J.C. PENNEY Co.

"quality—always at a saving"

ISHPEMING, MICH.

omistaa 1500 puotia
kautta Yhdysvaltojen
ja siten voi myöskin hy-
vää tavaraa halvalla
ostajilleen.

JAMES PICKANDS & CO. KIVIHIILIÄ

TUKUTTAIN JA VÄHITÄIN.

ISHPEMING, MICHIGAN

WILLIAM J. SEPPÄLÄ

Ruoka- ja sekatavaraliike.

Ehdottomasti hyvä tavara päivän halvimpiin hintoihin

COVINGTON, MICHIGAN.

JOHN W. RAJALA

Ruoka- ja sekatavarakauppa.

Paras paikka ostaa tarvikkeensa.

COVINGTON, MICHIGAN

Suomen Ruusu Raittiusseura

Mr. John Luhtala, välittäjä.

3509 Detroit Ave.

CLEVELAND, OHIO

S. K. R. VELJEYSSEURAN TOIMISTOSSA

on saatavana raittiusseurojen

*Laulukirjoja, kuittikirjoja, jäsenkortteja,
jäsenkirjan lehtiä y. m.*

116 E. DIVISION STREET,

ISHPEMING, MICHIGAN

KUITU GROCERY

Täysi varasto ruokatavaraa, jauhoja ja feediä.

CLOQUET,

MINNESOTA

OLSON BROTHERS GARAGE

Oldsmobile Reo Trucks Viking.

Korjaukset erikoisalana.

PHONE 520

CLOQUET, MINN.

John Knuutila Service Station

*Mileage kaasua, Zenith ja Penn. öljyä
öljyämistä, pesua, autojen osia.*

PHONE 179

CLOQUET, MINN.

JACOB WESALA

Lihaa — Ruokatavaraa — Makeisia

Phone 113 Cloquet.

1423 Cloquet Ave.

CLOVER HILL DAIRY

Victor Mäki, omistaja.

Hyvää maitoa — tarkastetut lehmät

Phone 806-F-12

R. F. D. No. 1, Box 68

JUNTTI BROS.

Yleinen sekatavarakauppa.

Jauhoja, feediä ja rakennusaineita.

Olemme asiamiehiä

Delaval separatoreille, International farmi-
koneille ja Louden navettakalustolle.

Eskos Corner,

Minn.

Harney

Esko's Corner Uusi Kahvila

H. Skarp, omistaja

*Hyvää kahvia ja leivoksia, makeisia, Vir-
vokkeita ja jääkermää, tupakkaa, y. m.*

Eskos Corner, Minn.

FILLING STATION

Standard Oil Company (Ind)

Edward R. Esko, asiamies

ESKOS CORNER,

MINNESOTA

Parhaita aterioita ja raittiusjuomia

Auki päivällä ja yöllä.

SCANLON SERVICE STATION

SCANLON,

MINNESOTA

Parempaa maitoa

Pasteurized
on parempaa

ARROWHEAD COOPERATIVE CREAMERY ASSOCIATION

CLOQUET — DULUTH — SUPERIOR

Floodwood Timber & Mercantile Co.

— Ostaa metsätuotteita — Myö sekataravaa.

Hinnat oikeat.

FLOODWOOD, MINNESOTA

CHEVROLET

Floodwood Tire & Battery Shop

Täydellinen autopalvelus. — S. C. Shipley, liikkeenh.

FLOODWOOD, MINNESOTA

E. B. ROBINSON

Ford myöjä ja korjaaja, onnettomuusapua
päivin ja öin.

FLOODWOOD, Puhelin 36 MINNESOTA

GARFIELD BLACKWOOD & CO.

Myövät lautoja, ovia, ikkunoita, rakentajain tarpeita,
maaleja ja rakennusaineita.

Lyhyen ja pitkän matkan puhelin.

FLOODWOOD, MINNESOTA

FLOODWOOD CAFE

Sam Koskela, omistaja

Koskelan ravintolaa suositellaan. Puhtaus ja hyvä
kohtelu taataan. Maukas ruoka ja kohtuulliset hinnat.

FLOODWOOD, MINNESOTA

Nils Muus, President, B. J. Muus, Cashier
J. G. Vigeland, Varapres.

FIRST STATE BANK OF FLOODWOOD

Pääoma \$15,000.00 Vararahasto \$5,000.00

FLOODWOOD, MINNESOTA

AUGUST MERIKANTO

Yleinen sekataravakauppa, Wavina, Minn.

Olette kokeillut toisia. miksi ette meitä?
Olemme tyydyttäneet toisia, miksi ei teitä?

WAVINA, MINNESOTA

Europalainen järjestelmä, kohtuulliset maksot.

ARROWHEAD HOTEL

Nykyaikainen — J. E. Pelto, omistaja.

FLOODWOOD, MINNESOTA

ELIAS H. AHO

YLEINEN SEKATAVARALIIKE.

Valtuutettu Maytag myöjä.

FLOODWOOD, Puhelin 33 MINNESOTA

J. A. FINNILÄ CO.

Ruoka- ja sekatarvakauppa.

Ensiluokan tavara, hinnat huokeat.

Puhelin konttoriin 11 — asuntoon 29.
FLOODWOOD, MINNESOTA

MATTSON IMP. CO.

Täydellinen varasto McCormick-Deering maanviljelyskoneita, International Motor Trucks.

Hyvät koneet tekee paremman maanviljelijän.

FLOODWOOD, MINNESOTA

Wm. ISAACSON

Yleinen sekatarvakauppa.

Metsä- ja maanviljelystuotteita myödään ja ostetaan.

Mirbat Station, GOWAN, MINN.

FLOODWOOD POOL HALL

John Repo, omistaja.

Pocket Billiards, pehmeitä juomia, sikareja, tupakkaa.

FLOODWOOD, MINNESOTA

LLOYD

Expressipalvelus Suomeen ja Suomesta Bremenin kautta nopeimmilla höyrylaivoilla mitä on olemassa.

BREMEN ja EUROPA

taikka suositulla ekspressihöyryllä

COLUMBUS

New Yorkista Cherbourgiin 5 päivässä. New Yorkista
Bremeniin 6 päivässä. Suomeen vähemmässä
kuin 7 päivässä.

*

Myöskin tavalliset viikottaiset purjehdukset seuraavilla cabin matkustajalaivoilla: Berlin, Muenchen, Dresden, Stuttgart, Karlsruhe ja muut suositut cabin-linjalaivat. Jokaisessa Lloydin höyrylaivassa on kulluisia Touristi kolmasluokkaa.

Tietoja antavat asiamiehet tahi

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY,

NEW YORK

VALON LÄHDE RAITTIUSSEURA

EVELETH, BOX 95, MINNESOTA

GUST SALMI, vaatturi

Pukuja valmistan sopivia — välitän mittojen mukaisia pukuja \$22.50 ja ylös.

EVELETH, MINNESOTA

ALEX VIITAMÄKI

Evelethin johtavin juveelikauppias.

Puhelin 894. — 213 Grant Ave.

EVELETH, MINNESOTA

JARVEY'S HARDWARE CO.

Huonekaluja. — Keitto- ja lämmitysuneja.

Maalarien ja nikkarien tarpeita.

Puhelin 80. — 114 Grant Ave.

EVELETH, MINNESOTA

GOMSI'S MARKET

Kaikkea alaankuuluvaa — Lihaa, kalaa, y. m.

Puhelin 96. — 204 Grant Ave.

EVELETH, MINNESOTA

PARK'S LIKE-NU SHOPPE

“Palvelus on mottomme”.

Puhelin 616. — 306 Grant Ave.

EVELETH, MINNESOTA

PERRY JEWELRY COMPANY

PUHELIN 87. — 316 GRANT AVE.

EVELETH, MINNESOTA

Bank with the Old Reliable

THE FIRST NATIONAL BANK

Pääoma, vararahasto ja osakkeenomistajain suojelus
\$300,000.00.

EVELETH, MINNESOTA

SUOMALAINEN PARTURINLIIKE

POTI ja KORPELA.

210 Grant Ave.

EVELETH,

MINNESOTA

THE EVELETH CAFE

Kotiruokaa — Huoneita — Autotallia vuokrataan.

Mrs. Gust. Tuura. — 217 Grant Ave.

EVELETH,

MINNESOTA

EVELETH HARDWARE COMPANY

RAUMA ja KORPI.

Puhelin 710. — 414 Pierce Street.

EVELETH,

MINNESOTA

MATTSON'S GROCERY

Kaikenlaista alaan kuuluvaa tavaraa.

Hyvä palvelus.

PUHELIN 96.

EVELETH, MINNESOTA

PEOPLES STATE BANK

Pankki jossa on kello.

Suomea puhutaan.

EVELETH,

MINNESOTA

RAJANEN MOTOR CO.

Oldsmobile ja Viking autojen palvelusasema.

118 Grant Ave.

109 Chestnut St.

EVELETH, MINN.

VIRGINIA, MINN.

HENDRICKSON'S BAKERY

valmistaa kotileipää, korppuja ja kovaaleipää.

418 Monroe St. — Phone 112

EVELETH,

MINNESOTA

KOVANIEMI AUTO SALE CO.

219 Grant Ave.

EVELETH, MINN.

104 Chestnut St.

VIRGINIA, MINN.

EVELETH BOTTLING WORKS

ANDREW JALKANEN, omistaja.

608 Jackson St. — Phone 214

EVELETH,

MINNESOTA

WALTER NELIMARK

Rensin edustaja maaosastolla. Duluth & Iron Range R. R. Co., ja Chicago Rock Island & Pacific Ry. Co.

VIRGINIA,

116½—2nd St. S.

MINNESOTA

T. R. O. E. PETERSON

Suomalainen hammaslääkäri.

Tunnit 9-12 ap., 1-5 & 7-8 ip

Savolainen & Co. yläkerrassa — 222 Chestnut St.

VIRGINIA,

MINNESOTA

MATTSONIN LEIPOMO

Valmistaa monenlaisia korppuja ja kovaa leipää.

Puhelin 584-W

VIRGINIA,

MINNESOTA

WHITE PASTRY SHOP

Päivällinen ja pieniä ruoka-annoksia.

Hyvää kahvia.

Omist.: MRS. E. LINDEMAN

VIRGINIA,

104 So. 2nd Ave.

MINNESOTA

J. M. THURSTON COMPANY

Vakuutuksia ja kiinteistöä.

Puhelin 155. — 326 1st Nat. Bank Bldg.

VIRGINIA,

MINNESOTA

OSCAR TUREN

Jalokivikauppias ja kelloseppä.

35 vuoden kokemus.

VIRGINIA,

MINNESOTA

THE GRANDE COMPANY

*Lautoja, Rakennustarpeita, Maaleja,
Rautatavaraa, Lasia.*

LOUDEN BARN EQUIPMENT

Lautatarha Rautatavara ja maalit
101 — 2nd St. S. 212 Chestnut St.

VIRGINIA, MINNESOTA

VIRGINIA STEAM BATH

(S A U N A)

Auki tiistaina, perjantaina ja lauantaina
kello 11 a.p. — kello 12 j.p.

Ruomia vuokrataan, päivittäin, viikottain ja kuukausittain. Rehellinen palvelus kaikille.

Mrs. ja mr. Henry Keränen

105 FIRST ST. S. VIRGINIA, MINN.

ARVID KOLEHMA

Tupakka- ja makeiskauppa sekä pilettiliikkeen ja rahavälitysliike. Myöskin kansan kahvila ja pehmeän juomain tarjoilu.

VIRGINIA, 220 N. 2nd Ave. W. MINNESOTA

HUONEKALUJA

PELTO & KOSKI

Rautatavaraa, kalastus- ja urheiluvälineitä.

VIRGINIA, MINNESOTA

KOSKI MOTOR COMPANY

Buick myynti ja palvelus.

VIRGINIA, Puhelin 617 MINNESOTA

City Hardware & Furniture Co.

FRASA & LINDQUIST, Mgrs.

Huonekaluja, urheiluvälineitä, rautatavaraa.

VIRGINIA, Puhelin 777-W: — 204—2nd Ave. N.
Alan rakennus MINNESOTA

T:ri JOHN RÄIHÄLÄ

Suomalainen lääkäri.

VIRGINIA, 1st Nat. Bank Bldg. Huone 204.
Puhelin 999 MINNESOTA

Phone Office 1045-W Residence 1046-R

J. W. HUHTALA

Suomalainen lakimies

222½ Chestnut St. Virginia, Minn.

FREEMAN'IN LIIKKEESTÄ

saatte parhaan ruoka- ja lihatavaran.

VIRGINIA, Puhelin 1850 MINNESOTA

Virginia Transfer and Fuel Line

Kolia, puita, someroa ja santaa.
Siirtää tavaroita ja huonekaluja.

VIRGINIA, 413 Chestnut St. MINNESOTA

— HIBBING — VIRGINIA, —

Timantteja, kulta- ja hopeatavaraa.

“Wedgewood” porsliinia, silmälasia. — Kaikkea alaan kuuluvaa tavaraa.

Chestnut St. 110 Howard St.
VIRGINIA, MINN. HIBBING, MINN.

MINNESOTAN RAITTIUSLIITTO

John Romppainen, esimies, Box 1674, Hibbing, Minn.
Heikki Moilanen, kirjuri, Box 615, Virginia, Minn.

CITY DRUG STORE

HARRY BURKMAN, omistaja.

HIBBING, 209 Howard Street
Puhelin 114 MINNESOTA

A. L. MÄKI

Ruokatavaraa tukuttain ja vähittäin alimpiin hintoihin. Tuodaan kotiin. — Jauhoja ja eläinten rehuja.

Heiniä ostetaan ja myydään vaunulastittain sekä vähittäin.

Puhelin 1499

4th Ave.

HIBBING, MINN.

SECURITY STATE BANK OF HIBBING

E. Salminen, — A. A. Koskinen

HIBBING,

MINNESOTA

HERMAN STIERNA JEWELER

Kaikkea alaan kuuluvaa tavaraa.

HIBBING,

414 Howard St.

MINNESOTA

Pohjan Leimu Raittiusseura

No. 9.

SOUDAN,

MINNESOTA

TOWER CAFE

Frank Franson, omistaja

TOWER,

MINNESOTA

FIRST STATE BANK

Perustettu 1887

Henkilökohtaisen palveluksen pankki

TOWER,

MINNESOTA

Tover Mercantile Co.

KAIKENLAISTA
RUOKATAVARAA
Y. M.

TOWER,

MINNESOTA

VERMILLION GARAGE FORD

Oikeita Fordin osia, tarvikkeita, säilytystilaa, korjauksia, kaasua, öljyä Wrecking service.

L. CHIABOTTI & SON, omistajat

TOWER,

MINNESOTA

DR. L. E. SHAFER

HAMMASLÄÄKÄRI

PHONE 74

TOWER, MINN.

SAUNA

Höyry- ja suihkukylpyjä.

Auki lauantaisin ja keskiviikkoisin kello 2—11.

SOUDAN,

Emil Keränen

MINNESOTA

CHARLES ROLAND

VAATETAVARAA — PUKUJA — KENKIÄ

Phone 31

TOWER,

MINNESOTA

TOWER WEEKLY NEWS

Perustettu 1900 By Frank C. Burgess.
Tilauksinta \$2.00
Tilakkaa paikkakunnan lehti

TOWER,

MINNESOTA

KAPSCH BROS.

*Parasta lihatavaraa
Hedelmiä ja kasviksia*

111 E. Sheridan Street,

PUHELIN 30

ELY, MINN.

VICTOR J. THOMPSON

OAKLAND ja PONTIAC autoja.

Myönti ja palvelus.

Myöskin jäätä tuodaan kotiinne.

CENTRAL AVE.

ELY, MINN.

VESI NO. 22. S. K. R. V. SEURA

Kokoukset joka toinen tiistai,
omalla talolla.

ELY,

MINNESOTA

ELY HARDWARE & FURNITURE CO.

Champa, Merhar and Kayute, omistajat.

*Rautatavaraa — Huonekaluja,
Hautaustoimisto uusinta mallia
ja Turisti ohjeita.*

48 E. Chapman Street,

ELY, MINN.

FRANK SKALA

LIHA- ja RUOKATAVARALIIKE

“For Particular People”

Puhelin 51-52

ELY, MINN.

ELY BOTTLING WORKS

Valmistaa parhaita pehmeitä juomia.

134 E. Harvey Street,

Puhelin 30

ELY, MINN.

ELY FINNISH STOCK CO.

*Täydellinen varasto parasta ruokatavaraa
Purina Feeds*

Vaatetustarpeita, kenkiä ja päällyskenkii.

Tavaramme on aina tuoretta ja puhdasta.

Taataan parhaaksi mitä kaupoissa on.

Puhelin 20

ELY,

MINNESOTA

LAING HARDWARE CO.

Rauta- ja huonekalukauppa.

Majestic Radioita.

Hautausseimistö.

PUHELIN 36

ELY, MINN.

“BETTER SANITARY SERVICE”

E. L. RAUTIO

Plummaus ja lämmitys erikoisalamme

Puhelin 165-L

27 E. Sheridan St.

ELY, MINN.

E. W. JOHNSON

Kipeät, kankeat ja pakottavat lihakset ja nivelet.

Hierokaa niitä Kolotusvoiteella, joka poistaa painuntaa, helpottaa kipua ja auttaa kipeän jäsenen takaisin normaaliin — terveeksi. Jos teitä vaivaa reumaattiset kivut tai hermosärky, lumbago, sciatica, nivelten kipu y.m.s., hierokaa kipeitä paikkoja Kolotusvoiteella 2 tai 3 kertaa päivässä. Voide nopeasti syöpyy ihoon ihon läpi, lieventäen tuskaa ja usein jo ensi voitelun jälkeen tuoden huojennuksen. Alkää kärsikö pidemmältä. Tilatkaa purkki tänään, \$1.75 postimaksuttuna, lähetetään myöskin C. O. D. Piintyneissä, kroonillisissa tapauksissa, joissa kipu muuttelee paikasta toiseen, tarvitaan sisällistäkin lääkettä Kolotusvoiteen keralla. Suosittelemme lääkettä 7051, joka on erikoisesti valmistettu edellämainitun keralla käytettäväksi. Rx 7051 ja K.-v. yhdessä \$4.00 postimaksuttuna. Täydet ohjeet suomeksi ja engl. kielellä. Tilatkaa nyt osoitteella: **E. W. JOHNSON, Suomalainen Apteekari, Floodwood, Minn.**

Älkää Kärsikö Syyhyvästä Ihosta.

Jos teitä vaivaa jokin sellainen ihotauti kuin tavallinen syyhy, savipuoli, eksiima, ruohomyrkytys, sivelkää Suomen Pikiöljysyhyysalvaa kipeälle paikalle. Se vaikuttaa rauhoittavasti ja parantavasti ja tavallisesti pikaisesti poistaa taudin kokonaan. Valmistettu parhaimmasta Suomesta tuotetusta pikiöljystä ja kuudesta muusta sopivasta lääkkeestä, jotka yhdistettyinä muodostavat mitä parhaimman parannuskeinoon syyhytauteihin. Suosittelemme Johnsonin antiseptistä saippuaa käytettäväksi tämän salvan yhteydessä, se ei ärsytä hienointakaan ihoa. Tilatkaa salva ja saippua yhdessä \$2.00 postivapaasti tai C. O. D. Salva \$1.65, Saippua 35c. **E. W. JOHNSON, Suomalainen Apteekari, Floodwood, Minn.**

Hyvää ruokaa

Saadaksenne varmasti hyvää leipää ja leivoksia kysykää kauppiailtanne "Mestartituotteita" ("Master Products"), joita valmistaa Zinsmaster. Ne on käärittä sinisiin ja keltaisiin kääreisiin.

JOE GERZIN, JR.

Elyn edustaja

ELY,

MINNESOTA

GUST. A. MÄKI, Vaatekauppias,

Vaatteita ja kenkiä — Turistien tarvikkeita.

Puhelin 105. — 9 E. Chapman St.

ELY,

MINNESOTA

LEPISTÖ & SAARI

PARTURINLIIKE

27 E. SHERIDAN ST.

ELY, MINNESOTA

M. J. MURPHY

VAATEKAUPPIAS

Kaikenlaista miesten pukutavaraa.

ELY,

MINNESOTA

CITY HARDWARE

Suomalainen Rauta- ja Huonekaluliike.

Maytag pesukoneita, Atwater Kent Radioita.

ELY,

MINNESOTA

JACOB L. PETE

Dodge Brothers autoja ja kuorma-autoja.

Kaikenlaisia autoja korjataan, onnettomuus-apua yöllä ja päivällä. — Storage — Alemite service.

PUHELIN 55. 5 N. CENTRAL AVE. ELY, MINN.

ELY LUMBER COMPANY

Tukku- ja vähittäinmyöjä.

Lautoja, päreitä, lattialautoja, tiliä, kalkkia, sementtiä, kehyksiä, ovia, ikkunoita, laseja ja rautatavaraa.

Puhelin 250-R

ELY,

MINNESOTA

THOMAS HARRI

Ruokatavara- ja lihakauppa.

PUHELIN 72

CENTRAL AVE.

ELY, MINNESOTA

Mc MAHAN LUMBER CO.

Palvelus parasta.

Rakennusaineita, Maaleja y. m.

PUHELIN 155

ELY,

MINNESOTA